

የእግዚአብሔር መንግሥት መርሆች

- የመንግሥቱ እምነት በማዕበል ውስጥ የሚጸናና የተረጋጋ ነው።
- የመንግሥቱ እምነት ሁሉን አዋቂ በሆነው በእግዚአብሔር እውቀት እንጂ በእኛ ውሱን እውቀት ላይ አይደለም።
- የመንግሥቱ እምነት ከእኛ መረዳት በላይ ነው።
- የመንግሥቱ እምነት ከፈተና በኋላ ሽልማት ያገኛል።
- የመንግሥቱ እምነት ሽልማትን የሚያገኘው በንጉሡ ነው።
- የመንግሥቱ እምነት የሚሰጠውና የሚፀናው በንጉሡ ነው።
- የመንግሥቱ እምነት ከደም (ከዝምድና) ይልቅ ጠንካራ ነው።
- የመንግሥቱ እምነት የሚጠራው በፈተና ነው።
- የመንግሥቱ እምነት መከራን አይፈራም።
- የመንግሥቱ እምነት የወደፊቱን ለእግዚአብሔር ይሰጣል።

ምዕራፍ ዐምስት

እግዚአብሔርን እንደ አምላክነቱ

“ፍርሀት በሩን አንኳኳ፤ እምነት መለሰ፤ ማንም አልነበረም”።

የጥንት የእንግሊዞች ምሳሌ።

የእግዚአብሔር መንግሥት ዜጎች በማየት ሳይሆን በእምነት ይመላለሳሉ፤ ይህ ግን እምነታችን ዕውር ነው ማለት አይደለም። በተቃራኒው የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት በጨለማ ውስጥ መዝለል ሳይሆን ብሩህ በሆነው በሰማያዊ ብርሃን መራመድ ነው። የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ለቃሉ ታማኝ በሆነው በእግዚአብሔር ኃይለኛ ብርሃን በልበ መላኩን መዝለል ነው። የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት በዕድል ውስጥ የሚዋዥቅ እምነት ሳይሆን ነገር ግን በሰማያዊው ንጉሥና መንግሥት ታማኝነት ውስጥ ያለ የድፍረት ልባዊ እምነት ነው። የመንግሥት እምነት በእርሱ ታማኝነት ላይ ያለ እምነት ነው።

በእምነት ስንራመድ ከማንኛውም ግዙፍ ከሆነው ዓለም ዕይታ ይበልጥ ሰፊና ሁሉን ዐቀፍ ከሆነው ከሰማያዊው የዕይታ አንፃር እንመለከታለን። በሰው አቋም ብቻ ሊታዩ የማይችሉ ሁኔታዎችና እውነታዎች ለዕይታዎች ክፍት ይሆናሉ፤ ምክንያቱም የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት በማየት ላይ ሳይሆን በራዕይ ላይ የተመሠረተ ስለሆነ ነው።

በእምነት ዓይን እያንዳንዱ ሰው አንድ ዐላማ ለመፈጸም የተፈጠረ መሆኑን እናስተውላለን። እግዚአብሔር ለሚያደርገው ወይም ለሚፈቅደው ለእያንዳንዱ ነገር ምክንያት አለው። ስለሆነም አንተና እኔ በዚህች ምድር ላይ የመኖራችን ሐቅ ድንገተኛ ነገር አይደለም። ሕይወትና እስትንፋስ ያለህ ከሆነ፤ እግዚአብሔር ለሕይወትህ ዕቅድና ዐላማ አለው፤ “ለእናንተ ያለኝን ዕቅድ እኔ አውቃለሁ ይላል እግዚአብሔር፤ ዕቅዱም ፍጻሜው ያማረና ተስፋ የሚሰጥ እናንተንም የሚጠቅም እንጂ የሚጎዳ አይደለም” (ኤር 29፡11)። በዚህ ውስጥ ተስፋ የሚለው ቃል የምኞት አስተሳሰብን የሚያመለክት አይደለም፤ ነገር ግን ምንም እንኳን ገና ባይታይም፤ በማይናወጠው በእግዚአብሔር የተስፋ ቃል እውነተኝነት ላይ የተመሠረተ ርግጠኝነት ነው። እኛ የወደፊቱን ለእግዚአብሔር ዐደራ አሳልፈን ለመስጠት እንችላለን፤ ምክንያቱም የእርሱ ቃል እውነት ስለሆነና እኛም በእምነት ስንራመድ እርሱ ለእያንዳንዳችን ካለው ዐላማ ጋር የተያያዘ ራዕይን ስለሚሰጠን ነው።

የአንተ ዐላማ ለሕይወትህ ያለህ ራዕይ የተሰጠህ ሥራ ነው። ይህም ራዕይ የሚገለጠው በእምነት አማካይነት ነው። ብዙ ሰዎች በመላው የሕይወት ዘመናቸው ማን እንደሆኑና ምን ለማድረግ እንደተፈጠሩ ፈጽሞ አያውቁም። የእግዚአብሔር መንግሥት ሕይወት ማለት ካለማወቅ ጨለማ ወጥቶ ወደ ዐላማና ወደ ግንኙነት ብርሃን ውስጥ መግባት ነው። “እናንተ ግን ከጨለማ ወደ አስደናቂ ብርሃኑ የጠራችሁን የእግዚአብሔን ታላቅ ሥራ እንድታውጁ የተመረጠ ትውልድ፣ የንጉሥ ካህናት፣ ቅዱስ ሕዝብ፣ እግዚአብሔር ለራሱ የለያችሁ ሕዝብ ናችሁ። ቀድሞ የእርሱ ወገን አልነበራችሁም፤ አሁን ግን የእግዚአብሔር ሕዝብ ሆናችኋል፤ ቀድሞ ምሕረትን አላገኛችሁም ነበር፤ አሁን ግን ምሕረትን አግኝታችኋል” (1ጴጥ 2፡9-10)።

እኛ የእግዚአብሔር መንግሥት ዜጎች እና የእግዚአብሔር “የተመረጠ ትውልድ” እንደ መሆናችን መጠን የንጉሡ ንጉሣዊ ቤተሰብ ነን። የምድር ንጉሣውያን ቤተሰቦች ከመወለዳቸው ጀምሮ ማን እንደሆኑ፣ ምን ማድረግ እንዳለባቸውና እንደ ልዑላንና እንደ ልዕልታት እንዴት መመላለስ እንዳለባቸው ይሠለጥናሉ። የእግዚአብሔርም መንግሥት አሠራር በተመሳሳይ መንገድ ነው። አንተ ማን ስለመሆንህና እንድታደርገው ስለሚፈልገው ነገር እርሱ ራዕይን ይሰጥሃል። ያም ራዕይ ከንጉሥህና ከአባትህ የተሰጠህ የሕይወትህ የቤት ሥራ ነው። ያን ራዕይ መፈጸም የሕይወትህን ዐላማ የተሟላ ያደርገዋል። የመንግሥቱ እምነት ከአባትህ የተሰጠህን ራዕይ እንድታይና እንድትገነዘብ ይረዳሃል። እርሱ ለአንተ የሰጠህ ምን ዐይነት ራዕይ ነው?

ራዕይህ ምንም ዐይነት ቢሆን አንድ ነገር ርግጠኛ ነው። እያንዳንዱ ራዕይ ስለ እውነተኛነቱ ይፈተናል። ማንም ሰው ከሕይወት ፈተና ነፃ አይሆንም፤ ይህ በተለይ በእግዚአብሔር መንግሥት ዜጎች ዘንድ እውነት ነው። ለዚህ ብቸኛው የብቃት መመዘኛው መወለድ ነው። በአጠቃላይ አነጋገር፣ የሚገጥመን ፈተና ከተቀበልነው ራዕይ ጋር የተዛመደ ነው። ስለዚህ በሕይወትህ ውስጥ ከታላላቅ ፈተናዎች ለመሸሽ ያለህ ምቹ መንገድ ራዕይህን ላለመፈጸም መወሰን ነው። በሌላ አነጋገር፣ ራስህን ላለመሆን ወስን፤ ከዚያም በኋላ በሕይወትህ ብዙ ችግር አይገጥምህም። በርግጥ አንተ በዚህ ውሳኔህ ምንም ሳትሆን፤ ደግሞም ምንም ሳታደርግ ፍፃሜህ ይሆናል። ነገር ግን የተሰጠህን ሥራ ባወቅህና እርሱን ለመፈጸም ውሳኔ ባደረግህ ጊዜ ራስህን ለፈተና ታዘጋጃለህ።

ፈተና ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጭ የመሆንህ ምልክት ነው የሚለውን ውሸት ማመንን አቁም። ፈጽሞ አይደለም። ፈተና በእርሱ ፈቃድ ውስጥ የመሆንህ ምልክት ነው! ዲያብሎስ ወዴትም የማይሄደውን ሰው ለማቆም

በመሞከር ራሱን አያስጨንቅም። ለራዕይህ የተሰጠህ የቤት ሥራ ስለ እውነተኛነቱ ይፈተናል። ይህም ማለት እግዚአብሔር ሕይወትን ያቀደው አንተ “እግዚአብሔር እንዳደርገው የነገረኝ ነገር ነው” የምትለው ጉዳይ እውነት መሆኑን እስከታይ ድረስ እንዲፈትንህ ነው። ስለዚህ በከፍተኛ ደረጃ እንዳትፈተን ከፈለግህ ትናንሽ ነገሮችን አድርግ፤ ወይም ምንም አታድርግ። ልብ በል፤ ምንም ኢላማ ከሌለህ ሁልጊዜ እርሱን ትመታዋለህ። ግን ይህ ምን ዋጋ አለው? ማንም ሰው በሕይወት ውስጥ ሊወድቅ ይችላል። ስኬታማ ለመሆን ቁርጥ ውሳኔና እምነት ይጠይቃል። የተሟላ ሕይወት ማለት ራዕይህን መረዳት፣ ተግዳሮትን መቋቋም፣ ዐላማህን መከተልና ራዕይህ እውነተኛ መሆኑን ለማረጋገጥ እንደ መልካም ዕድል የሚመጡትን ፈተናዎች በደስታ መቀበል ነው።

ፈተና የሚመጣው ሊያጠፋህ ሳይሆን ራዕይህን ለመፈተን ነው። እስካልተፈተንህ ድረስ እውነተኛ ምንነትህን አታውቀውም። እግዚአብሔር በሕይወትህ ፈተና እንዲመጣ የማይፈቅደው ሊያጠፋህ ሲፈልግ ነው። ፈተና እንዲመጣ የሚፈቅደው አንተ ማን እንደሆንህ፣ በእግዚአብሔር ላይ ምን ያህል እንደምትተማመንና በተሰጠህ ሥራ ላይ ያለህ እምነት ምን ያህል ጥልቅ እንደሆነ ለማወቅ አንድነትሽል ነው።

አብርሃም የተፈተነው በዚህ ዓይነት ነበር። እግዚአብሔር ለአብርሃም ከመካን ሚስቱ ከሣራ ወንድ ልጅ እንደሚሰጠው ተስፋ ሰጥቶት ነበር። አብርሃምም ስለ ተስፋው ፍጻሜ ለ25 ዓመት ከጠበቀ በኋላ፣ በእርሱ አማካይነት እግዚአብሔር አብርሃምን ብዙ ሕዝብ ለማድረግ ቃል የገባለትን የይስሐቅን መወለድ በመጨረሻ አየ። ከዚያም ይስሐቅ ገና ወጣት፣ ምናልባትም ከዐሥር እስከ ዐሥራ ስምንት ባሉት ዓመታት ሳለ፣ አብርሃም ይስሐቅን ለሚቃጠል መስዋዕት እንዲያቀርበው በማዘዝ እግዚአብሔር አብርሃምን ፈተነው። አብርሃም እስከ መጨረሻ እንዲሄድ (እንዲሠዋው) የእግዚአብሔር አሳብ አልነበረም፤ ነገር ግን የአብርሃም እምነት እየፈተነ ነበር። አብርሃም ለእግዚአብሔር ለመታዘዝ የሚሄደው እስከ ምን ድረስ ነበር ፈተናው ስለ አብርሃም ነበር፤ እግዚአብሔር በአብርሃም ልብ ውስጥ የነበረውን እምነት ያውቅ ነበር፤ አብርሃም ግን ማወቅ ነበረበት። አብርሃም የልጁን መስዋዕት ከመፈጸሙ በፊት እግዚአብሔር አስቆመውና ለአብርሃም ለመስዋዕት የሚሆን በግ አቀረበለት። እርሱም “እጆችህን በብላቴናው ላይ አታሳርፍ፤ ምንም ጉዳት አታድርስበት፤ እነሆ እግዚአብሔርን እንደምትፈራ ተረድቻለሁ ልጅህን ያውም አንዱን ልጅህን ለእኔ ለመስጠት አልሳሳህምና አለው” (ዘፍ 22፡12)።

አብርሃም ቀድሞውንም ታላቅ እምነት የነበረው ሰው ቢሆንም ከዚያ ልምምድ ይበልጥ ጠንካራ የሆነ እምነትን እንዲሁም ስለ እግዚአብሔርና

እግዚአብሔር ስለሰጠው ተስፋ የተሻለ መረዳትን አገኘ። የአብርሃም ራዕይ የዓለምን ሕዝብ የሚባርክ ከእርሱ የሚወጣ ትውልድ ነበር። ስለዚህ አሁን እግዚአብሔር ያንን ነገር እንደሚፈጽመው ያለ ጥርጥር አወቀ። የአብርሃም ፊተና ራዕዩን አረጋገጠና እምነቱን አጠነከረ።

የአንተ ፊተና እንደ አብርሃም ዐይነት ላይሆን ይችላል፤ ነገር ግን ምንም ዐይነት ቢሆን፤ የእምነትህን ሕይወትና የራዕይህን ማረጋገጫ በሚመለከት የዚያኑ ያህል ትልቅ ነገር ነው። እግዚአብሔር ራዕይን የሰጠህ ከሆነ እርሱን ይፈትነዋል። ፊተናውን አትፍራው በደስታ ተቀበለው።

እግዚአብሔር አምላክ ነው፤ እኛ አይደለንም።

ከእግዚአብሔር የተሻለ እናውቃለን የሚለውን አሳብ ወደ ጭንቅላታችን ውስጥ የምናስገባው እንዴት ነው? ምንም እንኳ ስህተቶችን ሁሉ ብንፈጽምም፤ ምንም እንኳ ብዙ ጊዜ የምናቃውሰ ብንሆንም፤ ምንም እንኳ የሚታየው ብዙ ማስረጃ በተቃራኒው ቢሆንም፤ ሕይወታችንን እንደ ምንም ብለን ከእግዚአብሔር በተሻለ መንገድ እንመራለን ብለን በማመን እንጸናለን። የዚህ ዐይነት አስተሳሰብ የሚመነጨው ከትምክህት ነው፤ አዳምንና ሄዋንን በኤደን ገነት በችግር ውስጥ ያስገባቸው ይኸው ትምክህት ነው።

እግዚአብሔርን እንደ አምላክነቱ ልናውቀው ይገባናል። እርሱ አምላክ ነው፤ እኛ ግን አይደለንም። ማንኛውንም ነገር ከታቀደለት በተቃራኒው መንገድ እንዲሠራ ብናስገድደው በተሳሳተ መንገድ ይሠራል። እኛ እንደ እግዚአብሔር ለመሆን ብንሞክር፤ በሀዘንና በውድቀት ራሳችንን እናደክማለን። ከዚህም በላይ ሕይወታችንን በአደጋ ውስጥ እንጥላለን፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር ተቀናቃኞችን ስለማያቅፍ ነው። ብቸኛው ትክክለኛ መንገድ፤ አደጋም የሌለበት ከመላእክት በጥቂት ያነሰን (መዝ 8፥5) ፍጡራን የመሆናችንን ሥፍራ በትህትና መቀበልና እግዚአብሔርን እንደ አምላክነቱ መቀበል ነው። ይህም ማለት እኛ ገደብ ያለን መሆናችንን መቀበልና እግዚአብሔር ግን ምንም ገደብ የሌለው መሆኑን ማወቅ ማለት ነው።

በምዕራፍ አንድ ውስጥ ገደባችንን ስለ ማወቅ ተናግረናል፤ ይህም ኃላፊነት ያለብንንና የሌለብንን እንዲሁም ለማድረግ የምንችለውንና የማንችለውን ማወቅ ማለት ነው። አሁን ደግሞ በተቃራኒው ወገን እንመለከታለን። ከሁሉ አስቀድሞ፤ እግዚአብሔር ብቻ ሊሠራቸው የሚችል አንዳንድ ነገሮች አሉ። መላውን ግዙፍ ዓለም ካለመኖር ወደ መኖር ለማምጣት የሚችል እግዚአብሔር ብቻ ነው። እኛ ልናደርገው የምንችለው ከፍተኛው ነገር አስቀድሞ ከነበረ ጥሬ ዕቃ አንድ ነገር ማበጀት ነው።

ሕይወትን ለመፍጠር የሚችል እግዚአብሔር ብቻ ነው። ሳይንቲስቶች የሕይወትን የግንባታ መሣሪያዎች በቤተ ሙከራ በማሰባሰብ ይህንን ለማባዛት ሞክረዋል። ከዚያም ሕይወት በገዛ ራሱ ይፈጠራል ብለው በማሰብ ከሚሊዮን ዓመታት በፊት ነበሩ ብለው ያመኑባቸውን ሁኔታዎች እንደ ገና ለመፍጠር ሞክረዋል። እነርሱ በዚህ አልተሳካላቸውም። የሰውን ልብ ለመለወጥ የሚችል እግዚአብሔር ብቻ ነው። ቁጡ የሆነውን ዐመፀኛ ሰው ደስተኛ የእግዚአብሔር ልጅ በማድረግ የሚለውጥ አሉ ነው። ሕክምና አንድን የተቸገረ ሰው ስለ ራሱ የተሻለ ስሜት እንዲኖረው ሊረዳ ይችል ይሆናል፤ ነገር ግን በዓለም ውስጥ ያለው ምክር አሰጣጥና ሥነ ልብና ሁሉ ማዕከላዊ የሆነውን ችግር ሊያቃልል አይችልም። ከጎጢአተኛ ልብ የሚመነጨው ትምክህት ስለሆነ ነው። እግዚአብሔር ብቻ ጎጢአትን ይቅር ለማለት ይችላል። እርሱ ብቻ ከምንጩ ከሰው ልብ ሊነቅለውና ሊያወጣው ይችላል። እግዚአብሔር ብቻ ሊሠራቸው የሚችል አንዳንድ ነገሮች አሉ።

እግዚአብሔር ብቻ የሚያውቃቸው አንዳንድ ነገሮች አሉ። ለሌላ ሰው ከምንነግራቸው በጣም እውነተኛና ነፃነት ከሚሰጡ ነገሮች መካከል አንዱ “እኔ አላውቅም” የሚለው ነው። እኛ አላዋቂነታችንን ለመቀበል በጣም እንፈራለን፤ ሌሎች ሰዎች ደደብ ይሉናል ብለን በጣም እንፈራለን። እኛ እንደተቆጣጠርን ለመሆን እንፈልጋለን፤ ወይም ቢያንስ ቢያንስ ሰዎች ስለእኛ ይህንን እንዲያስቡ እንፈልጋለን። በዓለም ውስጥ ብዙ እርባና የሌለው ነገር ሊኖር የቻለው ብዙ ሰዎች በተለይም መሪዎችና “ባለሙያ ተብዬዎች” እውቀት እንደሌላቸው ሆነው በመታየት ወይም በሌሎች እንደዚህ በመታሰብ ዝናቸውን ላለመጉዳት አንዳንድ ነገር በመናገራቸው ነው። መጽሐፍ ምሳሌ 1፥7 “እግዚአብሔርን መፍራት የዕውቀት መጀመሪያ ነው፤ ተላሎች ግን ጥበብንና ተግሳጽን ይንቃሉ” ይላል። በሌላ አነጋገር፤ እግዚአብሔርን መፍራት እውነተኛ ዕውቀት የሚጀመርበት ሥፍራ ነው። እያንዳንዱን ነገር እናውቅም ደግሞም አንችልም። እግዚአብሔርን የመፍራት አንዱ ክፍል እግዚአብሔር ብቻ የሚያውቃቸው አንዳንድ ነገሮች የመኖራቸውን ሐቅ መቀበል ነው።

እግዚአብሔር ብቻ የሚረዳቸው (የሚያውቃቸው) አንዳንድ ነገሮች አሉ። በሕይወት ውስጥ የሚከሰተውን እያንዳንዱን ነገር ልንረዳው አንችልም። አንዳንድ ነገሮች ፍጹም ከእኛ መረዳት ያለፉ ናቸው። የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት በጣም አስፈላጊ የሆነበት አንዱ ምክንያት ይህ ነው። የመንግሥቱ እምነት ስሜት በማይሰጥ ዓለም ውስጥ ሰላምና ልብ ሙሉነት እንዲኖረን ይረዳናል። እግዚአብሔር ሆይ፤ “እንተ ታውቃለህ፤ እኔ በእውነት ይህንን አልረዳውም አንተ ግን ትችላለህ፤ እኔም ማወቅ የሚያስፈልገኝ ይህንን ብቻ ነው” የምንልበት ጊዜ ይመጣል። በማትረዳቸው

ነገሮች ሁሉ ግራ መጋባት ወይም ጭንቀት አለብህ? የአንተን የመረዳት ጉድለት ለእግዚአብሔር ሁሉን አዋቂነት አሳልፈህ ስጥ። እርሱ ሁሉንም ነገር፣ ለአንተ ስሜት የማይሰጡህንም ነገሮች ጭምር፣ በቁጥጥሩ ሥር ማድረጉን በማረጋገጥ አረፍ።

እግዚአብሔር ብቻ ሊገልጽባቸው የሚችል አንዳንድ ነገሮች አሉ። ብዙ አማኞች ወደ በሰለ እምነት እንዳያድጉ ከፍተኛ እንቅፋት ከሚሆኑባቸው ነገሮች አንዱ እግዚአብሔር በሕይወታቸው ላይ እንዲደርሱ ስለሚፈቅዳቸው ነገሮች መግለጫ ለመስጠት መብት እንደተሰጣቸው ማመናቸው ነው። በምዕራፍ አራት ውስጥ እንዳየነው፣ እግዚአብሔር ራሱንም ሆነ አሠራሩን ለማንኛችንም ቢሆን የመግልጽ ግዴታ የለበትም። ኢዮብ በማንኛውም ጊዜ ከኖረ ከማንኛውም ሰው ይልቅ በጥብቅ ተፈትኖአል፤ ነገር ግን ምንም እንኳን በተደጋጋሚ ለእግዚአብሔር ይግባኝ ቢያቀርብም፣ ለምን እንደተፈተነ ፈጽሞ ለማወቅ አልቻለም። በመጨረሻም እግዚአብሔር ለኢዮብ በተናገረው ጊዜ፣ ስለ ሕይወት በእግዚአብሔር ደረጃ ለመከራከር የነበረውን ዐጉል ድፍረት ለመገሰጽ ነበር። ኢዮብ እግዚአብሔርን በማንነቱ ካወቀ በኋላ ዐጉል ድፍረቱን ስለ ተገነዘበ በትቢያና በዐመድ ላይ ንስሐ ገባ (ኢዮብ 42፥6)። እግዚአብሔር ስለ ኢዮብ መከራ ምክንያቱን ፈጽሞ አልገለጠም፤ በመጨረሻም ከኢዮብ አንፃር ምንም ትግር አልነበረውም እግዚአብሔርን አምላክ በማድረግ ረከ፤ ይህም እግዚአብሔር ብቻ የሚገልጽባቸው አንዳንድ ነገሮች መኖራቸውንና እርሱም ይህን ለማድረግ ጊዜ ላይፈልግ የሚችል መሆኑን መቀበል ማለት ነው።

የዚህም ፍሬ አሳብ እኛ ገደባችንን ማወቅ አለብን የሚል ነው። እኛ የምንችላቸውን ነገሮች መለወጥን እንማር፤ ለመለወጥ የማንችላቸውን ነገሮች በፀጋ እንቀበል፤ በዚህ ሚዛን ሰላም ይኑረን። ሁሉም ነገር ለእግዚአብሔር ይቻላል። ስለዚህ ሊደረግ፣ ሊታወቅ፣ ሊደረስበትና ሊገለጽ የማይቻለው ሲያጋጥምህ የማይቻለውን ለሚችለው አምላክ ዐደራ አሳልፈህ ስጥ።

ሰፈተና መታቀድ

ዓለምን ለመረዳትና ለሕይወት ትርጉም ለማግኘት ያለን የመጨረሻች ብቸኛ መሣሪያ እምነት ነው። አንዳንድ ነገሮች መግለጫ የሌላቸውና ከእኛ ሰብአዊ የመረዳት ችሎታ በላይ ናቸው። በእንዲህ ዐይነት ሁኔታ ውስጥ መሄድ ያለብን ወደ እምነት ብቻ ነው፤ ነገር ግን እምነታችን በሕያው እግዚአብሔርና በቃሉ እውነተኛነት ላይ ከሆነ የሚያስፈልገን እምነት ብቻ ነው ማለት ነው። እምነት ልብ ሙሉነትን ይፈጥራል። የልብ ሙሉነት ጉድለት የእምነት ጉድለት ምልክት ነው። አካባቢያዊ ሁኔታው ምንም ይምሰል ምን፤ በእምነት ከታጠቅን በየቀኑ በዓለም ውስጥ በልብ ሙሉነት

ለመራመድ እንችላለን። እምነት የአካባቢው ሁኔታ ምንም ዐይነት ቢሆን እኛ እንደምናሸንፍ የተረጋገጠ እውቀት ይሰጠናል። እንደሚገጥመን እርግጠኛ የሆንንበትን ፈተና በድል፣ እንደምናልፍ ያረጋግጥልናል።

እምነታችን በሚያጋጥመው ፈተና ይገለጣል። በሌላ አነጋገር፣ ፈተናዎች የእምነታችንን ባሕርይና ጥራት እንዲያውም እምነት መኖሩን ወይም አለመኖሩን እንኳ ይገልጣሉ። ከዚህ በፊት እንዳልሁት፣ የእምነታችን ጥንካሬ በሚያልፈው ፈተና ልክ ነው። እግዚአብሔር እምነታችን እንዲፈተን የሚፈቅደው ለዚህ ነው። እርሱ እምነታችን እንዳይጠፋ ብቻ ሳይሆን እንዲለመልም ይፈልጋል፤ ይህም የሚሆነው በፈተና ዐውድ ውስጥ ብቻ ነው። እንደ እውነቱ ከሆነ፣ እግዚአብሔር እኛን ለፈተና ዐቅዶናል። ስለሆነም ፈተናዎች ትክክለኛ ፈተናዎች እስከሆኑ ድረስ ለእኛ መልካም ናቸው። እኛ በተደጋጋሚ በተሳሳቱ ነገሮች ራሳችንን እንፈትንና ሕይወታችን ለምን እንደሚመሰቃቀል እንደነቃለን። የእግዚአብሔር ፈተናዎች የታቀዱት ለታቀድንበት ነገር እንዲሰማሙና እንዲሁም እኛን ለማጠንከርና ለመንግሥቱ ዝግጁ እንድንሆን ለማድረግ ነው።

በሰዓት 180 ማይል የሚነበብበት የፍጥነት መለኪያ ያለው መኪና ከገዛህ፣ የዚያ መኪና አምራች ያ መኪና በሰዓት 180 ማይል ለመሄድ እንደሚችል ማረጋገጫ መስጠቱ ነው። ምናልባት አንተ በዚያ ፍጥነት ነድተህ አታውቅም ይሆናል። የዚያንም የፍጥነት መለኪያ አሠራር ላታውቀው ትችላለህ። ያ መኪና ወደዚያ ፍጥነት እንደሚደርስ እንዴት ታውቃለህ? ለአምራቹ ያንን ማረጋገጫ ለመግለጽ መብት የሰጠው ምንድነው?

መፈተን

የእውቶሞቢል አምራቾች ዐዲስ ሞዴሎችንና ዕቅዶችን የሚፈትኑበትን መስመሮች (መንገዶች) ያዘጋጃሉ። የመፈተኛው መስመር የሩጫ መስመርን ይመስላል። ለምሳሌ አንድ ኩባንያ ዐዲስ ሞተር በሚያቅድበት ጊዜ እርሱን መሰል ሞተር ያዘጋጅና ያንን ነገር በመፈተኛ መኪና ላይ ይገጥመዋል። በኩባንያው የተቀጠረው የፈተና መኪናው ነጂ የመፈተኛውን መኪና ወደ መፈተኛ መስመር ይወስድና ዐዲሱን ሞተር በተመደበለት ፍጥነት ውስጥ ያስገባዋል። መሐንዲሶቹና የኩባንያው ሥራ አስኪያጆች ሞተሩ በታቀደለት መሠረት ሊሠራ የሚችል መሆኑን ማረጋገጥ ይፈልጋሉ። የፈተና መኪና ነጂው ሞተሩን እስከ መጨረሻው ድረስ እንበልና በሰዓት 180 ማይል በመጫን በዚያ ለተወሰነ ጊዜ እንዲቆይ ያደርገዋል። ይህ መሰል ሞተር ፈተናውን ከወደቀ እርሱን ይጥሉና እንደገና ሌላ ይጀምራሉ። ይሁን እንጂ ፈተናውን ካለፈ፣ በታቀደለት መሠረት ከሠራ “የዚህን ሞተር አምሳያ

በተስተካከለ ዝርዝር 300,000 ጊዜ አባዛው” የሚል ትእዛዝ ይወጣል። እነርሱ እያንዳንዱን ሞተር አይፈትኑም፤ አንዱን ብቻ ይፈትኑና ከዚያ በኋላ በእርሱ መልክ 300,000 ያህል ያባዛሉ። ከዚያም ከባንድም ያ ሞተር ያለው መኪና ሁሉ በሰዓት 180 ማይል ለመሄድ እንደሚችል ማረጋገጫ ለመስጠት ይችላል። ለምን? ምክንያቱም የተፈተነው ሞተር ፈተናውን ስላለፈ ነው። የተፈተነውም ሞተር ፈተናውን ካለፈ በእርሱ መልክና አምሳል የተሠራው እያንዳንዱ ሞተር ደግሞ ይህን ለማለፍ የሚችል መሆን አለበት።

ኢየሱስ ከመሞቱ በፊት በዋዜማው ሌሊት ለጴጥሮስ እንዲህ አለው፤ “ስምዎን ስምዎን ሆይ፤ እነሆ ሰይጣን እንደ ስንዴ ሊያበጥራችሁ ለመነ፤ እኔ ግን እምነትህ እንዳይጠፋ ስለ አንተ ጸለይሁ፤ አንተም በተመለሰህ ጊዜ ወንድሞችህን አበርታ” (ሉቃ 22፥31-32)። ጴጥሮስ ለፈተና እየተቃረበ ነበር፤ ከዚያም ጌታን በመካዱ ምክንያት ከደረሰበት መራራ ሀዘንና ጸጸት በኋላ፤ የጴጥሮስ እምነት በፊት ከነበረው ፈጽሞ በተለየ ሁኔታ ተመልሶ ይጠነክራል። ከዚያም ፈተናውን ባለፈ ጊዜ ሌሎችን ለማበርታት ይችላል።

በአስቸጋሪ ሁኔታ ውስጥ እያለፍህ ከሆነ እግዚአብሔር በምዴልነት ሊጠቀምብህ እንደሚፈልግ ጥሩ ምልክት ነው። ፈተናህን እለፍ፤ ባጋጠመህ አስቸጋሪ ሁኔታ ውስጥ በጽናት ቁም፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር ብዙ ሰዎችን በአንተ መልክ ለመሥራት ይፈልጋል። እግዚአብሔር ከሕይወትህ ችግሩን እንዲያስወግድልህ ትጸልይ ይሆናል፤ እርሱ ግን በችግሩ ውስጥ እርሱን እንድታምን ይፈልግ ይሆናል። ምክንያቱም የአንተ እምነት ውጥረትን ሁሉ ለማስተናገድ የሚችልና ከችግሩ ውስጥ በፈገግታ ለመውጣት የሚችል መሆኑን ለማየት የሚጠበቁ አንዳንድ ሰዎች መኖራቸውን ስለሚያውቅ ነው። በድካም ወይም በውጥረት ውስጥ የሚያልፈው የአንተ እምነት ሌሎችን ደግሞ በጽናት እንዲቆሙ ሊያጠነክርና ሊያበረታ ይችላል።

መውጫ መንገድ

በፈተና ስኬት የማግኛው ቁልፉ ጤናማ በሆነ የትሕትና መጠን የተቀመመ እምነት ነው። በራስህ በጽናት ለመቆም ከመመካት የበለጠ ለውድቀት ፈጣን መንገድ የለም። በመጽሐፈ ምሳሌ 16፥18 “ትዕቢት ጥፋትን፤ የአብሪት መንፈስም ውድቀትን ትቀድማለች” ይላል። ጳውሎስ የቆሮንቶስ አማኞች ለማስጠንቀቅ ይህንኑ አደጋ ያሠምርበታል፤ “ስለዚህ ተደላድዬ ቆሜአለሁ የሚል አንዳይወድቅ ይጠንቀቅ” (1ቆሮ 10፥12) ይላል። በሌላ አነጋገር፤ ጳውሎስ እያለ ያለው ለራስህ ጠንካራ እንደሆንህ የምታስብ ከሆነ ተጠንቀቅ! ሁሉ ነገር እንዳለህ ብታስብ ተጠንቀቅ! ሌሎችን በስህተታቸውና በውድቀታቸው የምትነቅፍና የምትፈርድ ከሆነ አታድርገው

ምክንያቱም ቀጥሎ የአንተ ተራ ይሆናል ማለቱ ነበር። ኢየሱስ “ምሕረት የሚያደርጉ ብፁዓን ናቸው፤ ምሕረትን ያገኛሉና” ብሎአል (ማቴ 5፥7)። በስፈሩት ቁና የመስፈር ሕግ ይህ ነው። በወደቅህ ጊዜ ምሕረትን ለማግኘት ብትፈልግ ለወደቁ ለሌሎች ሰዎች ምሕረትን አድርግ። ማንም ፍጹም የለም። ከፈተና ነፃ የሚያደርግ ጠንካራ እምነት ያለው ማንም ሰው የለም።

እግዚአብሔር መውጫውን መንገድ የሚሰጠን ይህን ስለሚያውቅ ነው። ጳውሎስ እንዲህ በማለት ይገልጻል፤ “በሰዎች ሁሉ ላይ ከደረሰው የተለየ ፈተና አልደረሰባችሁም እግዚአብሔር ታማኝ ነው፤ ስለዚህ ከምትችሉት በላይ እንድትፈተኑ አይተዋችሁም፤ ነገር ግን በምትፈተኑበት ጊዜ ፈተናውን መታገሥ እንድትችሉ መውጫ መንገዱት ያዘጋጅላችኋል” (1ቆሮ 10፥13)።

የአንተ ችግሮች ከሰው የተለዩ እንደሆኑ ታስባለህ? አንተ በምታልፍበት ችግር ውስጥ ያለፈ ሰው እንደሌለ ታስባለህ? እኔ ልዩ ነኝ ብለህ ታስባለህ? እንደገና አስብበት። ማንም ሰው ልዩ አይደለም። ማንኛችንም ብንሆን ሌላ ማንም ሰው ያልገጠመው ልዩ ችግር ገጥሞኛል ለማለት አንችልም። የአንተና የእኔ ፈተናዎች በሁሉም ሰው ዘንድ የተለመዱ ፈተናዎች ናቸው። ኢየሱስ እንኳ ነፃ አልነበረም። በዲያብሎስ በተፈተነበት በምድረ በዳ እየጸመ 40 ቀናትን አሳለፈ፤ ትኩረቱን በትክክለኛው ሥፍራ ላይ በማድረግ ፈተናውን አለፈ፤ ትኩረቱም በአባቱና አባቱ በሰጠው ተልእኮ ላይ ነበር። ይህ ሊያደፋፍረን ይገባል። ኢየሱስ ራሱ ፈተናን ስለተለማመደ ፈተና ምን እንደሆነ ያውቃል። እኛ የምናልፍበትን ችግር ስለሚያውቅ ምሕረትን ይልክልናል። የዕብራውያን ፀሐፊ ከዚህ የሚከተለውን የጻፈው ይህን ስለተገነዘበ ነበር፤

እንግዲህ ወደ ሰማያት ያረገ ታላቅ ሊቀ ካህናት የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ስላለን እምነታችንን አጥብቀን እንያዝ። በድካማችን የማይራራልን ሊቀ ካህናት የለንምና፤ ነገር ግን እንደ እኛ በማንኛውም ነገር የተፈተነ ሊቀ ካህናት አለን። ይሁን እንጂ ምንም ጎጠኦት አልሠራም። እንግዲህ ምሕረትን እንድንቀበልና በሚያስፈልገንም ጊዜ የሚረዳንን ጸጋ እንድናገኝ ወደ ጸጋው ዙፋን በእምነት እንቅረብ (ዕብራውያን 4፥14-16)።

ኢየሱስ፤ እኛ ስንፈተን በምን ውስጥ እያለፍን እንደ ሆነ ስለሚረዳ ሊያበረታን ይችላል። ይህም ሌላ ሰው በተመሳሳይ ሁኔታ ውስጥ በሚያልፍበት ጊዜ እኛ ካለን ልምምድ የተነሣ “በርታ ታልፋለህ!” ለማለት እንድንችል ነው። እኛ ታማኞች ባንሆንም ጌታ ታማኝ ስለሆነ ከዚህ

ድፍረትን ልናገኝ እንችላለን። እኛ አናልፍበትም በምንልበት ጊዜ እንኳ እርሱ ሊያሳልፈን ይችላል፤ ይፈልጋልም። መጽሐፍ ቅዱስ፤ “ጸድቃን ሲጮኹ እግዚአብሔር ይሰማቸዋል፤ ከመከራቸውም ሁሉ ያድናቸዋል። የጸድቅ መከራው ብዙ ነው እግዚአብሔር ግን ከሁሉም ያድነዋል” ይላል (መዝ 34፥17፡19)።

እግዚአብሔር ለልጆቹ ታማኝ ከመሆኑ የተነሣ እኛ ከምንችለው በላይ እንድንፈተን አይፈቅድም። የመኪናን (የሞተርን) ችሎታ ከዐቀደውና ከሠራው ሰው በላይ የሚያውቅ ማነው? እግዚአብሔር እኛን ፈጠረን፤ የእኛን ችሎታ ከእርሱ በላይ የሚያውቅ ማነው? እኛ ራሳችን እንኳ ዕውቀታችን ውሱን ስለሆነ ሙሉ ችሎታችንን እግዚአብሔር የሚያውቀውን ያህል አናውቀውም። የማይታለፍ መስሎ የሚታይህ ፈተና በገጠመህ ጊዜ እንኳ እግዚአብሔር ልታሸንፈው ከምትችለው በላይ ሊፈትንህ እንደማይፈቅድ ቃል የገባልህ መሆኑን ብቻ አስታውሱ። በሌላ አነጋገር፤ አንተን ሊያጠፋህ የሚችል ፈተና ወደ አንተ አይመጣም ማለት ነው፤ እግዚአብሔር አይፈቅድለትም።

ይሁን እንጂ፤ እግዚአብሔር መከራንና ፈተናን ከመንገዳችን ላይ እንደማያስወግድ አናስታውሱ። ፈተና ይወገድ ከተባለ እኛን ከዓለም ውስጥ ማስወገድ ይኖርበታል። በዚህ ፈንታ ፈተናዎቻችንን እኛ በምንችለው መጠን ይገድባቸዋል። በዚህም እንኳ ፈተናውን “መታገሥ” እንድንችል “መውጫውንም” ያዘጋጅናል። ስለዚህ መከራ በገጠመህ ጊዜ እግዚአብሔር “እንደምትቋቋመው አውቃለሁ፤ ስለዚህ ተቋቋመው! አትጨህ፤ አታጉረምርም፤ ደፋርና ልብ ሙሉ ሁን፤ እምነትህን ተለማመድ፤ የመንግሥት ገንዘብህን (እምነትህን) ወጪ አድርግና ቁም!” እያለህ ነው። የአንተ ፈተና እግዚአብሔር ለአንተ ያለው ልብ ሙሉነት ምልክት ነው። ጸንተህ ቁም፤ ከዚያም እርሱ የማምለጫውን መንገድ ያሳይሃል።

እግዚአብሔር የመውጫውን መንገድ ያዘጋጅናል፤ ነገር ግን ከመንፈሱ ጋር ካልተባበርን ልናጣው እንችላለን። እኛ ብዙ ጊዜ ችግር ሲመጣ እግዚአብሔር እንዴትና መቼ እንደሚታደገን ለመገመት እንሞክራለን። እኛ በምንረዳው ሁኔታ እንዲሠራ እንፈልጋለን። ይሁን እንጂ፤ ብዙ ጊዜ እግዚአብሔር የሚሠራው ባልተጠበቀ ሁኔታ ነው። ከዚያም እግዚአብሔር እኛ በጠበቅነው ሁኔታ ሲሠራ በማናይበት ጊዜ ግራ እንጋባለን፤ እናዝናለን፤ እንፈራለን፤ እንዲያውም እርሱ እኛን ትቶናል አስከ ማለት እንደርሳለን።

ለዚህ ግራ መጋባት አንዱ ምክንያት የእግዚአብሔር አመለካከት ሰፊ ሆኖ እኛ በራሳችን ፍላጎትና አጀንዳ ላይ የማተኩር ዝንባሌ ስላለን ነው። እርሱ ይታደገናል፤ ነገር ግን ይህን የሚያደርገው የእርሱን ታላቅ ዐላማ እንዲያገለግል ባቀደው መንገድ ነው እንጂ በእኛ ጠባብ ፍላጎት አይደለም።

የዳንኤል መውጫ መንገድ በአንበሶች ጉድጓድ ውስጥ ነበር። የሲድራቅ፤ የሚሳቅና የአብድናጐ መውጫ መንገድ በዕቶን አሳት ውስጥ ነበር። ጳውሎስና ሲላስ በመሬት መናወጥ ትድግናን ከማግኘታቸው በፊት በፊልጵስዩስ ወህኒ ቤት በድብደባና በእሥራት ውስጥ ማለፍ ነበረባቸው። በእነዚህ በእያንዳንዳቸው ሁኔታዎች ውስጥ ትድግና የመጣው ከተጠበቀው በተለየ መንገድ ነው። በመጨረሻው ግን እግዚአብሔር ከበረ፤ የሰዎችም ሕይወት ተለወጠ።

ለምሳሌ የምትወደው በጣም የታመመ ሰው አለ እንበል። አንተም እግዚአብሔር ይህንን ሰው እንዲፈውሰው ዘወትር ትጸልያለህ። የቤተክርስቲያን ሽማግሌዎችን ትጠራና ዘይት ቀብተው እንዲጸልዩለት ወይም እንዲጸልዩላት ታደርጋለህ። የታመመው ሰው ልዩ ጸሎትና የእጅ መጫን እንዲደረግለት የፈውስ ፕሮግራም ወዳለበት ጉባኤ ትወስደዋለህ አንተ የምትችለውን ሁሉ ታደርጋለህ፤ ይሁን እንጂ የምትወደው ሰው ይሞታል። ከዚያስ ምን ይሆናል? እግዚአብሔር አሁንም አምላክ ነውን? ጸሎትህን መልሶአል ወይስ ችላ ብሎሃል? ኦራል ሮበርትስ የተባለ ሰው እግዚአብሔር በሁለት መንገድ በጊዜያዊነትና ለዘላቂነት እንደሚፈውስ ይናገር ነበር። በዚህ ሁኔታ፤ እግዚአብሔር አንተ የምትወደውን ሰው ወደ ዘላለም ቤቱ በመውሰድ በዘላቂነት ሊፈውሰው መርጠአል። እርሱ የመውጫውን መንገድ አዘጋጅቶአል፤ ነገር ግን አንተ ተስፋ ካደረግኸውና ከጠበቅኸው በተለየ መንገድ ነው።

ስለዚህ በምትፈተንበት ጊዜ በጽናት ቁምና የእግዚአብሔርን መውጫ መንገድ ተመልከት፤ ነገር ግን ይህን ስታደርግ ባልተጠበቀ ሁኔታ ወይም ካልተጠበቀ አቅጣጫ እንደሚመጣ ለማየት ተዘጋጅ። እግዚአብሔርን እንደ አምላክነቱ ተቀበል።

ገደባችንን ማወቅ

እግዚአብሔር ባልተጠበቀ መንገድ እንዲሠራ መረዳት ገደባችንን በገሃድ ለመቀበላችን ሌላ ምክንያት ነው። እኛ ሁሉንም ነገር ማወቅ አለብን ወይም ማንኛውንም ነገር ለማድረግ መቻል አለብን ብለን የምናስብ ከሆነ፤ እግዚአብሔር በእኛ ዕቅድ መሠረት በማይሠራበት ጊዜ ዘወትር ተስፋ እንቆርጣለን። እንደ እውነቱ ከሆነ፤ ገደባችንን ማወቅ ነፃ የሚያወጣ ልምምድ ነው። ይህ ደግሞ ለእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ቁልፍ ከሆኑት ነጥቦች አንዱ ነው። በምዕራፍ ሁለት ውስጥ እንዳልሁት፤ በፕሮፕር ጊዜ እምነት ይኑርህ፤ የምታደርገውን ስታጣ እመን፤ ምንም ነገር ስሜት ሳይሰጥህ ሲቀር ተማመን። ገደባችንን ማወቅ ከሌላ ከምንም ነገር በላይ ነፃነትን ይሰጠናል። እንዴት? ምክንያቱም የመንግሥት እምነት ገደቡን

ለማይገደበው አምላክ ስለሚያስረክብ ነው። የእኛ ገደቦች በማይገደበው አምላክ እጆች ውስጥ ሲገቡ ጥንካሬዎች ይሆናሉ። ጳውሎስ የእግዚአብሔር ኃይል በእኛ ድካም እንደሚፈጸም ገልጾአል፤ ከዚያ ቀጥሎም እንዲህ ይላል፡- “ስለ ክርስቶስ በድካም፣ በስድብ፣ በመከራ፣ በስደትና በጭንቀት ደስ የምሰኘው ለዚህ ነው፤ ሰደክም ያን ጊዜ ብርቱ ነኝና” (2ቆሮ 12፥10)።

ገደባችንን ማወቅ ከራሳችን ይልቅ በእግዚአብሔር ብርታት፣ ጥበብና ኃይል ላይ እንድንመካ ያስገድድናል። ጴጥሮስ በራሱ ብርታት ለክርስቶስ ለመቆም የሚችል መስሎት ነበር፤ ነገር ግን ለደህንነቱ የነበረው ፍርሀት ክርስቶስን ሦስት ጊዜ እንዲከድ ባደረገው ጊዜ የውርደት ውድቀት ደረሰበት። ይሁን እንጂ ጴጥሮስ አንድ ጊዜ ድካሙን ካወቀና ለእግዚአብሔር ካስረከበ በኋላ የእምነት የኃይል ምንጭ በመሆን በድፍረት ክርስቶስን በነገሥታትና በንጉሠ ነገሥታት ፊት የሚያውጅ ሰው ለመሆን በቃ።

ገደብህን ለማይገደበው አምላክ አሳልፈህ ስጥ። ሁሉንም ነገር ማወቅ አለብኝ ብለህ ግትር አትሁን። አንተ ማወቅ የሚያስፈልግህ እርሱ ያስተምርሃል፤ ለማድረግ በማትችለው ነገር ምክንያት አትዘን። ማድረግ የሚያስፈልግህን ነገር እግዚአብሔር እንድታደርገው በጠራህ ነገር ለማድረግ ኃይልን ይሰጥሃል። እግዚአብሔርን እንደ አምላክነቱ ያዝ። እርሱ ዝግጁነትህን በሚያውቀው መንገድ ይምራህ።

ዳዊት የተናገረውን ቃል ብናስብ መልካም ነው፡-

እግዚአብሔር ሆይ፤ ልቤ አልታበየም ዐይኔ ከፍ ከፍ አላለም ሐሳቤ ለዐጉል ትልቅነት አልተነሣሣም፤ ከዐቅሜ በላይ አልተንጠራራሁም። ነገር ግን ነፍሴን ጸጥ፤ ዝም አሰኘኋት፤ ጡት የጣለ ልጅ ዐርፎ እናቱ ላይ እንደሚቀመጥ ነፍሴ ጡት እንዳስተውት ሕፃን በውስጤ ጸጥ አለች (መዝሙር 131፥1-2)

አስተውል፤ እነዚህ የአንድ ንጉሥ ቃሎች ናቸው። ዳዊት በዘመኑ እጅግ ኃይለኛ ንጉሥ ነበር። በደርዘን የሚቆጠሩ አገልጋዮች የእርሱን ምልክትና ጥሪ የግብፁ ነበሩ። በእጁ ምልክት ብቻ የሕይወትን ወይም የሞትን ጉዳይ ሊወስን የሚችል ሰው ነበር። እርሱ የሚፈልገውን ነገር ሊነፍገው የሚችል ኃይል አልነበረም። ይሁን እንጂ “ልቤ አልታበየም” ለማለት ችሎ ነበር። ዳዊት ከየት እንደመጣ ያስተውል ነበር። እረኛ የነበረ መሆኑን አልረሳም። ዳዊትም ቀጠለና “ዐይኔ ከፍ ከፍ አላለም” አለ። “ከፍ ከፍ” የሚለው ሐረግ በዕብራይስጡ ቋንቋ “ዐጉል ድፍረት” ማለት ይሆናል፤ ደግሞም በበላይነት ስሜት ሌሎችን ዝቅ አድርጎ ማየት ሊሆን ይችላል። ሁለቱም አዝማሚያዎች ስህተቶች ናቸው። ዳዊት ከሆነው በላይ ለመሆን

አልፈለገም። እግዚአብሔር ለንጉሥነት ስለ መረጠው ብቻ ለመታበደና ራሱን ከሌሎች በላይ ለማድረግ አልሞከረም።

እኛም ይህን ማድረግ የለብንም። የእግዚአብሔር መንግሥት ዜጎችና የእርሱ የንጉሣዊ ቤተሰብ ልጆች በመሆናችን በሌሎች ላይ አፍንጫችንን የመንፋት መብት የለንም። የመንግሥት እምነት ሚዛናችንን እንድንጠበቅ ይረዳናል። የዚያም ሚዛን አንዱ ክፍል ማንና የት መሆናችንን በእርሱ የብርሃን መንግሥት ውስጥ የእግዚአብሔር ልጆች መሆናችንን ብቻ ሳይሆን በተጨማሪም ማንና የት እንደነበርን - በሰይጣን የጨለማ ግዛት የታሠርን የነጢአት ባሪያዎች የነበርን መሆናችንን መገንዘብ ነው።

ቀጥሎም ዳዊት፡ “ሐሳቤ ለዐጉል ትልቅነት አልተነሣሣም ወይም ከዐቅሜ በላይ አልተንጠራራሁም” ይላል። ከዚህ በፊት አንዳየነው ለእኛ ከዐቅማችን በላይ የሆኑ አንዳንድ ነገሮች አሉ። እነርሱን ለመረዳት አንችልም። አሁን ልናውቃቸው የማንችላቸው አንዳንድ ነገሮች አሉ። እግዚአብሔር የራሱ ምክንያት ስላለው በእርሱ መተማመን ያስፈልገናል። ኩሪ ቴን ቡም በ1974 በጻፉት ደብዳቤ፣ በልጅነታቸው የነበረውን ትዝታ ይገልጻሉ።

ወደ አባቴ ሄድሁና፤ “አባዬ ለኢየሱስ ክርስቶስ ሰማዕት ለመሆን ጥንካሬ አይኖረኝም ብዬ እፈራለሁ” አልሁት። አባቴም መልሰ እስኪ ንገራኝ፤ ወደ አምስተርዳም በባቡር ለመሄድ በምትፈልጋበት ጊዜ የቲኬት መግዣውን ገንዘብ የምሰጥሽ መቼ ነው? ከሦስት ሳምንት በፊት ነውን?” አለኝ። እኔም “አይደለም አባዬ የቲኬቱን ዋጋ የምትሰጠኝ ወደ ባቡሩ ልገባ ስል ነው” አልሁት። አባቴም መልሶ “ልክ ነሽ፤ የእግዚአብሔርም ብርታት እንደዚሁ ነው። የሰማዩ አባታችን ለኢየሱስ ክርስቶስ ሰማዕት ለመሆን ጥንካሬ መቼ እንደሚያስፈልግሽ ያውቃል። የሚያስፈልግሽን ሁሉ በጊዜው ይሰጥሻል...”።

የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት የእግዚአብሔርን ጊዜ በመጠበቅ ደስ ይለዋል። በሕይወታችን አንዳንድ ሁኔታዎች በሚያጋጥሙን ጊዜ እግዚአብሔር ግድ የሌለው ወይም የእኛን ሁኔታ የማያውቅ የሚመስልበት ጊዜ አለ። እግዚአብሔር ምንም የማይናገርበት ወይም ጸሎታችንን ችላ የሚል የሚመስልበት ጊዜ አለ። የመንግሥቱ እምነት በእግዚአብሔር ዝምታ ውስጥ የሚኖረን ልበ ሙሉነት ነው።

እግዚአብሔር የተሻለ ነገር አለው

እኛ ስለ ዓለምና ስለምናልመው ሕይወት ያለን ግምት ምንም ያህል ብሩህና ውብ ቢሆን እግዚአብሔር ለእኛ ከዚያ የተሻለ ነገር አለው። ነገር ግን አንዳንድ ጊዜ በራሳችን ሕልም ላይ ከመጠን በላይ ትኩረት ስለምናደርግ ከዚያ የተሻለ ነገር መኖሩን አንገምትም። የእኛ ራዕይና ዕውቀት የተገደቡ መሆናቸውን አትርሳ። ሙሉውን ስዕል ለማየት ከፈለግን ነገሮችን ከእግዚአብሔር እንፃር መመልከት አለብን። ኢሳይያስ 64፥4 “ከጥንት ጀምሮ በተስፋ ለሚጠባበቁት የሚደርስላቸው እንደ አንተ ያለውን አምላክ ያየ ዐይን፣ ያደመጠ ጆሮ ፈጽሞ” አልነበረም ይላል። ጳውሎስ ለቆሮንቶስ አማኞች ይህንኑ ቃል ትንሽ ለየት ባለ መንገድ ጠቀሰላቸው። “ይሁን እንጂ እንደተጻፈው፣ ዐይን ያላየውን፣ ጆሮ ያልሰማውን፣ የሰውም ልብ ያላሰበውን እግዚአብሔር ለሚወዱት አዘጋጅቶአል” ይላል (1ቆሮ 2፥9)። እግዚአብሔር ለእኛ ያቀደው ነገር ስፋቱና ውበቱ ከእኛ መረዳት በላይ ነው። የመንግሥቱ እምነት አስፈላጊ የሚሆነውም ለዚህ ነው። በደረጃ ሁለተኛ የሆነውን ነገር ይዘን በመቆየት ፈንታ ከእግዚአብሔር የሆነውን እጅግ የተሻለ እንድንጠብቅ ያስተምረናል። ታማኞች ከሆንን እግዚአብሔር በራሱ ጊዜና በራሱ መንገድ “የተሻለውን ነገር” ይገለጽናል። የዕብራውያን ፀሐፊ እንደገለጸው በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ያሉት የእምነት ጀግኖች ምስክርነት ይህ ነበር፡-

እምነት ተስፋ ያደረግነው ነገር እንደሚፈጸም እርግጠኛ የምንሆንበት፣ የማናየውም ነገር እውን መሆኑን የምንረዳበት ነው። አባቶችም የተመሰከረላቸው በዚሁ ነው (ዕብራውያን 11፥1-2)

አባቶች የተመሰከረላቸው ስለ እምነታቸው ነው። ጸሐፊው የእነርሱን አምነታዊ ምሳሌነት ሲጠቅስ የእነዚህን ታማኝ ሰዎች የሰም ጥሪ ያስከትላል፡- አቤል፣ ሄኖክ፣ ኖሕ፣ አብርሃም፣ ይስሐቅ፣ ያዕቆብ፣ ሙሴ፣ ረዓብ፣ ጌዴዎን፣ ባርቅ፣ ሳምሶን፣ ዮናታሴ፣ ዳዊት፣ ሳሙኤል እና ነቢያት ናቸው። እነዚህ ሰዎች ምንም እንኳ ብዙ ትውልድን የሚወክሉ ቢሆኑም ቢያንስ አንድን ነገር የሚጋሩ ነበሩ፤ ይኸውም እነርሱን በግላቸው ለማየት በሕይወት ባይኖሩም በእርሱ ተስፋዎች ላይ እንዲጸኑ ያደረጋቸው በእግዚአብሔር ላይ የነበራቸው እምነት ነበር። እንደገናም የዕብራውያን ጸሐፊ እንደዚህ ይላል፡-

እነዚህ ሁሉ የተሰጣቸውን የተስፋ ቃል ሳያገኙ እምነታቸውን እንደ ጠበቁ ሞቱ። ሆኖም ከሩቅ አይተው ሰላም አሉት፤ በዚህ ምድር ሲኖሩ መጽተኞችና አንግዶች መሆናቸውን ተገንዝበው ነበርና። እንደዚህ የሚሉት ሰዎች የራሳቸው የሆነውን አገር እንደሚጠባበቁ ያሳያሉ። ትተውት የወጡትን አገር ቢያስቡ ኖሮ ወደዚያ የመመለስ

ዕድል ነበራቸው። አሁን ግን ከዚህ የሚበልጠውን ሰማያዊ አገር ይናፍቃሉ። ስለዚህ እግዚአብሔር አምላካቸው ተብሎ ሊጠራ አላፈረም፤ ከተማን አዘጋጅቶላቸዋልና ... እነዚህ ሁሉ ስለ እምነታቸው የተመሰከረላቸው ቢሆኑም ከእነርሱ ማንም የተስፋውን ቃል የተቀበለ የለም። እግዚአብሔር ለእኛ የሚበልጥ ነገር ስላዘጋጀ ያለ እኛ ፍጹማን ሊሆኑ አልቻሉም (ዕብራውያን 11፥13-16፣ 39-40)

እነዚህን ሰዎች በአንድነት የሚያያይዛቸው ሌላው የጋራ የሆነ ነገር የታማኝነታቸው ዋጋ የሆነው በችግር ውስጥ የማለፋቸው ሁኔታ ነው። ተፈተኑና ዐለፉ። በማዕበሉ ውስጥ በእምነታቸው ፀንተው በመቆም በብቃት ተሻገሩ። ለብዙዎቹ የመጨረሻው የእምነታቸው ዋጋ ሞት ነበር። ነገር ግን የእነርሱ ሞት ወደ ዘላለማዊው የሕይወት ሙላት አስገባቸው፤ ይህም ምድራዊ ሕይወታቸውን የመሠረተበት የተረጋገጠ ተስፋ ነበር።

እኛ በሽሽንበት ነገር ፈጽሞ አንታወቅም። በወደቅንበት ፈተና ምክንያት በሰዎች ልንታወስ አንችልም (ሁልጊዜ መውደቅ ብቻ ካልሆነ በስተቀር)። ፈሪዎችን፣ በችግር ጊዜ የሽሹትን፣ ያልታወቁትንና በሕይወታቸው ውስጥ ምንም ነገር ያልሠሩትን ታሪክ አያስታውሳቸውም። ምክንያቱም ምንም ነገር ስላልሞከሩ ነው። አያስታውሳቸውም ታሪክ የሚያስታውሳቸው ባመኑበት ነገር የኖሩትን (እና የሞቱትን)፣ የቆሙለት ነገር ለፈተናው የሚመጥን መሆኑን ስላመኑበት በተቃውሞ ሁሉ ሳያወላውሉ የጸኑትን ነው።

ሰዎች የሚያስታውሱን በተጽእኖ ውስጥ ተረጋግተን በመቆየታችን፣ በትርምስ መካከል ፀጥ በማለታችንና በጥርጥር ጊዜ ልበ ሙሉ በመሆናችን ነው። በሕይወት ውስጥ እንዲህ ዐይነት ሚዛናዊነት የሚሰጠን አንድ ነገር ብቻ ነው፤ እርሱም የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ነው። ይህ እምነት፣ ሕይወት ትርጉም በማይሰጥበት ጊዜ እንኳ በእግዚአብሔር ላይ የሚደገፍ እምነት ነው። ባለማወቃችን ረክቶ የሚኖር እምነት ነው። ገዳባችንን የሚቀበል እምነት ነው። በማዕበል ውስጥ ቢሆንም እንኳ እግዚአብሔር በመጨረሻው እንደሚሸልመን የሚተማመን እምነት ነው። የአሁኑ ሁኔታ ምንም ዐይነት ቢሆን፣ የወደፊቱ ውብና ከቡር መሆኑን በማወቅ፣ እግዚአብሔርም በማዕበል ውስጥ የሚያጠራን በሙላት እንድንደሰት መሆኑን የሚያምን እምነት ነው። እግዚአብሔርን አምላክ የሚያደርግ እምነት ነው።

- የመንግሥቱ እምነት እግዚአብሔር ለቃሉ ታማኝ በሆነበት ኃይለኛ ብርሃን ውስጥ በልብ መጥጥት መዝለል ነው።
- ዐላማህ በሕይወትህ ላለህ ራዕይ የተሰጠህ ሥራ ነው።
- ፈተና የታቀደው ሊያጠፋህ ሳይሆን ራዕይህን ሊያረጋግጥ ነው።
- እምነታችን የሚገለጠው በሚያጋጥመው ፈተና ነው።
- በአስቸጋሪ ሁኔታ ውስጥ የምታልፍ ከሆነ፣ እግዚአብሔር በሞዴልነት ሊጠቀምብህ የሚፈለግ ለመሆኑ ጥሩ ምልክት ነው።
- በፈተና ውስጥ ስኬት የማግኛ ቁልፉ፣ ጤናማ በሆነ የትህትና መጠን የተቀመመ እምነት ነው።
- የመንግሥቱ እምነት ገደቡን ለማይገደበው አምላክ ያስረክባል።
- የመንግሥቱ እምነት በእግዚአብሔር ዝምታ ውስጥ በልብ መጥጥት መቆም ነው።

የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ድፍረት

“እምነት ያለ ማረጋገጫ ማመን ሳይሆን ያለ መቆጠብ መተማመን ነው።”

ኤልቶን ትሩብለድ

የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት፣ ደፋር እምነት ማለትም ተስፋ የማይቆርጥ እምነት ነው። ምክንያቱም የአሁኑ ሁኔታዎች ሙሉ የሆነውን ወይም የመጨረሻውን ተጨባጭ ሁኔታ የማይወክሉ መሆናቸውን ስለሚያውቅ ነው። በቅዱሳት መጻሕፍት ሁሉ እግዚአብሔር ሕዝቡን ወደ እምነት ይጠራል። ይህንንም ሲያደርግ ብዙ ጊዜ እምነትን ከድፍረት ጋር በማያያዝ ነው። ድፍረት የፍርሀት አለመኖር ማለት አይደለም። ድፍረት ማለት በፍርሀት ፊት ልብ መጥጥትና ጽኑ እምነት ማለት ነው። ድፍረት ማለት ከፍርሀት እንቅፋት ባሻገር (ወዲያ ማዶ) በሕይወት ማመን ነው።

ሙሴ ከሞተ በኋላ ወዲያውኑ እግዚአብሔር፣ የሙሴ ምትክ እንዲሆን የተመደበውን ኢያሱን፣ ለአብርሃምና ለዘሩ ቃል የገባላቸውን “የተስፋይቱን ምድር” ከነፃንን ይወርሱ ዘንድ ሕዝቡን እንዲያዘጋጅ አዘዘው። ሙሴ ሕዝቡን በታላቅ ከህሎትና አጅግ ብዙ በሆኑ በእግዚአብሔር ኃይል ምልክቶች እየታገዘ ለ40 ዓመታት መርቶአቸው ነበር። እነዚያን አግሮች መተካት ከባድ ነበር። በዚህ ተግዳሮት ላይ እስራኤላውያን ወደፊት የሚያገኙአቸው ከነፃናውያን በጦርነት ኃይላቸውና በምድሪቱ ተደላድለው የተቀመጡ መሆናቸው ሌላ ተጨማሪ ተግዳሮት ነበር። ኢያሱ ዕጥፍ የሆነ ጠንካራ ተግዳሮት ገጠመው፤ ይህም የሙሴ ተተኪ እንደመሆኑ መጠን የእስራኤላውያኑን አመኔታና ከበሬታ ማትረፍ ብቻ ሳይሆን በተጨማሪም የርዳናስን ተሻግረው ምድሪቱን እንዲወርሱ ማበረታታት ነበር። ይህ ጉዳይ ደግሞ የቀደመው ትውልድ ለመፈጸም ያልፈለገው ነገር ነበር።

ደግነቱ ግን በሥራው ላይ የነበረው ኢያሱ ብቻ አልነበረም። ኢያሱ ብቻውን ሥራውን ሊሠራ እንደማይችል እግዚአብሔር ያውቅ ነበር። ኢያሱ የሚሸከመው ኃላፊነትና የሚገጥመው ተግዳሮት ሚዛናዊ አስተሳሰብ ያለውን ማንኛውንም ሰው ወደ ኋላ እንዲያፈገፍግ የሚያደርግ ነበር። እግዚአብሔርም ደግሞ ሕዝቡ አደጋ ሲገጥማቸው በቀላሉ ተስፋ የሚቆርጡና ሁሉንም ነገር የሚተው መሆናቸውን ያውቅ ነበር። ኢያሱ የሕዝቡ መሪ እንደመሆኑ መጠን ድፍረት ያስፈልገው ነበር፤ ሕዝቡም ደግሞ በመሪያቸው ምሳሌነት ድፍረትን ማግኘት ያስፈልጋቸው ነበር። ስለዚህ

የከነዓንን ምድር ለማሸነፍ ዘመቻ ከመጀመሩ በፊት እግዚአብሔር ለሙሴ እንዳደረገው ለኢያሱም ተገለጠለት፤

የእግዚአብሔር ባሪያ ሙሴ ከሞተ በኋላ እግዚአብሔር የሙሴን አገልጋይ የነዌን ልጅ ኢያሱን እንዲህ አለው፤ እነሆ ባሪያዬ ሙሴ ሞቶአል፤ እንግዲህ አሁንም አንተና ይህ ሕዝብ ሁሉ ተነሡ፤ ለእስራኤላውያን ወደምስግባቸው ምድር ለመግባት የዮርዳኖስን ወንዝ ተሻገሩ። ለሙሴ በሰጠሁትም ተስፋ መሠረት እግራችሁ የሚረግጠውን ቦታ ሁሉ አሰጣችኋለሁ። የርስታችሁ ዳርቻ ከምድረ በዳው እስከ ሊባኖስ ከታላቁ ወንዝ ኤፍራጥስ እንሥቶ የኬጢያውያንን ምድር በሙሉ ይዞ በምዕራብ በኩል እስከ ታላቁ ባሕር ይደርሳል። በሕይወት በምትኖርበት ዘመን ሁሉ ማንም አይቋቋምም፤ ከሙሴ ጋር እንደነበርሁ ሁሉ ከአንተም ጋር እሆናለሁ፤ ከቶ አልጥልህም አልተውህም። ጽና፤ ለቀደመት አባቶቻቸው አሰጣችኋለሁ ብዬ የማልሁሳችሁን ምድር እንዲወርሱ ይህን ሕዝብ የምትመራው አንተ ነህና በርታ። አይዘህ፤ ብቻ አንተ በርታ። ባሪያዬ ሙሴ የሰጠህን ትእዛዝ ሁሉ በጥንቃቄ ጠብቅ፤ በምትሄድበትም ሁሉ እንዲሳካልህ ወደ ቀኝም ወደ ግራም አትበል። ይህ የሕግ መጽሐፍ ከአፍህ አይለይ፤ በውስጡ የተጻፈውን ሁሉ በጥንቃቄ እንድትፈጽመውም ቀንም ሆነ ሌሊት ከሐሳብህ አትለየው። ይህን ካደረግህ ያሰብኸው ይቃናል፤ ይሳካልም። በምትሄድበት ሁሉ እግዚአብሔር አምላክህ ከአንተ ጋር ነውና አይዘህ በርታ፤ ጽና፤ አትፍራ፤ አትደንግጥ ብዬ አላዘዝሁህምን? (ኢያሱ 1፡1-9)።

በእነዚህ ቁጥሮች ውስጥ እግዚአብሔር ኢያሱን ሦስት ጊዜ “አይዘህ፤ በርታ” ይለዋል። ነገር ግን ምንም እንኳ እምነት የሚለው ቃል በምንባቡ ውስጥ ባይገኝም በውስጡ ታዋቂነት ታቅፎ ይገኛል። እግዚአብሔር ለኢያሱ የሚሠራ ሥራ ይሰጠዋል፤ ከኢያሱ ጋር እንደሚሆን ያረጋግጥለታል፤ እንዲሁም በወደፊቱ ዘመቻ ድልን እንደሚሰጠው ቃል ይገባለታል። ከዚያም ኢያሱ ጽኑና ብርቱ እንዲሆን ይነግረዋል። ጽኑና ብርቱ የሚሆነው በምንድን ነው? እግዚአብሔርን በማመንና የእርሱን ትእዛዝ በመፈጸም ነው። እግዚአብሔር የተናገረውን ለመፈጸም ሁልጊዜ ድፍረት ያስፈልጋል። እምነትና ድፍረት አብረው የሚሄዱ ነገሮች ናቸው።

በእምነት ውስጥ ድፍረት አስፈላጊ ነው፤ ምክንያቱም በዚህ መጽሐፍ ውስጥ በብዛት እንዳየነው የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት በፈተናዎች፤ በመከራዎችና በችግሮች የተሞላ ሕይወት ስለሆነ ነው። እነዚህንም ማዕበሎች ለመጋፈጥ ድፍረት ያስፈልጋል። አንዳንድ ጊዜ እግዚአብሔር እምነታችንን ለማደፋፈር ታላላቅና ተአምራዊ ሥራዎችን ይሠራል፤ ነገር ግን እኛ እምነታችንን ያለበታው እንዳናውል መጠንቀቅ ያስፈልገናል። የእግዚአብሔር ሥራዎች ግብ፤ እምነታችንን በሥራዎቹ ላይ ሳይሆን በእርሱ ላይ እንድናደርግ ነው። በዮሐንስ ወንጌል፤ ኢየሱስ ለደቀመዛሙርቱ ማንነቱን ለመግለጽና እምነታቸውን ለማሳደግ ያደረጋቸውን የተለያዩ ተአምራት ወይም ምልክቶች ሐዋርያው ይገልጻል።

ከእነዚህ ምልክቶች በመጀመሪያ፤ ኢየሱስ በገሊላ ቃና በአንድ ሠርግ ላይ ተገኝቶ ውሀውን ወደ ወይን ለወጠ። በኋላ ላይ፤ ዮሐንስ የዚህን ተአምር ዓላማ እንዲህ ሲል ይገልጻል፡- “ኢየሱስም ይህን የታምራዊ ምልክቶች መጀመሪያ በገሊላ አውራጃ በቃና ከተማ አደረገ። ከብሩንም ገለጠ፤ ደቀመዛሙርቱም በእርሱ አመኑ” (ዮሐንስ 2፡11)። የኢየሱስ ደቀመዛሙርት እምነታቸውን ያደረጉት ውሀውን ወደ ወይን ጠጅ በመለወጡ ላይ ሳይሆን በእርሱ ላይ ነበር። ምክንያቱም እኛ እስከምናውቀው ድረስ ኢየሱስ ይህንን እንደገና አላደረገውም። የአንድ ጊዜ ብቻ ተአምር ነበር።

እግዚአብሔር በሥራዎቹ፤ በተአምራቱና በበረከቶቹ ውስጥ ያለው ዐላማ እኛ እምነታችንን በሥራዎቹ ላይ ሳይሆን በእርሱ ላይ እንድናደርግ ነው። በሌላ አነጋገር፤ እግዚአብሔር አንዳንድ ጊዜ በሕይወታችን ውስጥ አስገራሚ ነገሮችን የሚያደርገው በእርሱ ላይ መተማመንን እንማር ዘንድ ነው። በዚህ ፈንታ ግን እኛ ብዙ ጊዜ የምናደርገው እርሱ ባደረገው ነገር ላይ መተማመን ነው። ከዚያም የዚያ ምልክት ወይም በረከት ከዓይናችን ሲደበዝዝ ሌላ ለማግኘት እንሮጣለን። እግዚአብሔር ግን ሁል ጊዜ “እኔን አመኑ። ተአምራትን፤ ምልክቶችና በረከቶችን ለማግኘት መሮጣችሁን ተውና እኔን አመኑ” ይለናል። እግዚአብሔር ብዙ ጊዜ ተመሳሳይ ነገርን በተመሳሳይ መንገድ ሁለት ጊዜ አያደርግም፤ ወይም ለሁለት የተለያዩ ሰዎች በተመሳሳይ መንገድ አያደርግም። ለምሳሌ ኢያሱ ምንም እንኳ የሙሴ ተተኪ እንዲሆን የተመደበ ቢሆንም እግዚአብሔር ለሙሴ እንዳደረገው በተመሳሳይ መንገድ ለኢያሱ አላደረገም። ይሁን እንጂ የእኛ ዝንባሌ እግዚአብሔር ዛሬ ያደረገውን ነገር ነገም በተመሳሳይ መንገድ እንዲያደርግ መጠበቅ ነው፤ ወይም ለእኛ እንዳደረገው በተመሳሳይ መንገድ በሌላው ሰው ሕይወትም እንዲያደርግ ነው። እግዚአብሔርን በእንደዚህ ዐይነት ሳጥን ውስጥ በምናስቀምጥበት ጊዜ ተስፋ እንቆርጣለን።

ስለዚህ እግዚአብሔር ለእኔ ወይም ለሌላ ሰው ባደረገው ነገር ላይ እምነታችሁን አታድርጉ። እምነታችሁን በእግዚአብሔር ላይ አድርጉ፤ ከዚያም መንፈሳችሁን ዘና በማድረግ በራሱ ልዩ መንገድ ከእናንተ ጋር እንዲገናኝ ፍቀዱለት።

መከራዎቹን የመጋፈጥ ድፍረት

የእግዚአብሔር መንግሥት ዜጎችን የተለያዩ ዐይነት መከራዎች ብዙ ጊዜ ገጥመዋቸዋል፤ ይህም በመንፈሳዊ ሕዋሳችን ውስጥ ያለ ነው። የኢየሱስን ቃሎች ልብ በሉ፡- “በዓለም ላላችሁ መከራ አለባችሁ። ነገር ግን አይዘለችሁ! እኔ ዓለምን አሸንፌዋለሁ” (ዮሐ 16፡33)። የጳውሎስን ቀጥተኛ አዋጅ ደግሞ ተመልከቱ፡- “በርግጥም በክርስቶስ ኢየሱስ በእውነተኛ መንፈሳዊ ሕይወት መኖር የሚወዱ ሁሉ ይሰደዳሉ” (2ጢሞ 3፡12)። ጳውሎስ ይህንን በትክክል ያውቃል፤ ምክንያቱም ሰደትን ከሁለቱም ወገን ሆኖ ስለሚያውቅ ነው። ይኸውም በመጀመሪያ አማኞችን አሳዳጅ በመሆን ከዚያም የክርስቶስ ተከታይ ከሆነ በኋላ የክርስቶስ ወንጌል ታማኝ መልአክተኛ በመሆኑ ነው። እንደ እውነቱ ከሆነ፤ በክርስቶስ በማመኑ ምክንያት መሞቱ በተመዘገበው በመጀመሪያ ሰው ሰደት ውስጥ ጳውሎስ ቀንደኛ ተሳታፊ ነበር፤ ይህም ሰማዕት እስጢፋኖስ ይባላል።

የእስጢፋኖስ ታሪክ በሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ በምዕራፍ ስድስትና ሰባት ውስጥ ይገኛል። እርሱ ለመጀመሪያ ጊዜ የታየው በኢየሩሳሌም የነበረችው ቤተክርስቲያን በቤተክርስቲያኑ ሥር ለነበሩት ችግሮች በየዕለቱ የሚፈጸመውን የማከፋፈል ሥራ በበላይነት እንዲቆጣጠሩ ከተመረጡት ሰባት ሰዎች መካከል አንዱ በመሆን ነው። “በእምነትና በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ” (የሐዋ 6፡5) በሚል ቃል የተገለጸው እስጢፋኖስ በተጨማሪም ብርቱ የሆነ የክርስቶስ የአደባባይ ምስክር ነበር፤ ይህም ብዙ ሳይቆይ በችግር ውስጥ አስገባው፡-

በዚህ ጊዜ እስጢፋኖስ ጸጋንና ኃይልን ተሞልቶ በሕዝቡ መካከል ድንቅ ነገሮችንና ታምራዊ ምልክቶችን ያደርግ ነበር። “የነጻ ወጪዎች ምክራብ” ተብሎ የሚጠራው ምክራብ አባላት የሆኑ ከቀሬናና ከእስክንድርያ እንዲሁም ከኪልቅያና ከአስያ አውራጃዎች የመጡ ሰዎችም ተቃውሞ አስነሥተው እስጢፋኖስን ይከራከሩት ጀመር። ይሁን እንጂ ይናገርበት የነበረውን ጥበብና መንፈስ መቋቋም አልቻሉም።

ስለዚህ እስጢፋኖስ “በሙሴና በእግዚአብሔር ላይ የሰድብ ቃል ሲሰነዝር ስምተናል” የሚሉ ሰዎችን በስውር አዘጋጁ።

በዚህ ሁኔታ ሕዝቡን፣ የአገር ሽማግሌዎቹንና የሕግ መምህራኑን በማነሣሣት እስጢፋኖስን አስይዘው በአይሁድ ሸንጎ ፊት አቀረቡት። እንዲህ ብለው የሚመሰክሩ የሐሰት ምስክሮችንም አቆሙበት፤ “ይህ ሰው በዚህ በተቀደሰው ስፍራና በሕጉ ላይ የሰድብ ቃል መናገሩን በፍጹም አልተወም፤ ምክንያቱም ይህ የናዝሬቱ ኢየሱስ ይህን ስፍራ እንደሚያጠፋና ከሙሴ የተቀበልነውን ወግ እንደሚለውጥ ሲናገር ሰምተነዋል”። በሸንጎው ተቀምጠው የነበሩትም ሁሉ እስጢፋኖስን ትኩር ብለው ሲመለከቱት ፊቱ የመልአክ ፊት መስሎ ታያቸው (የሐዋርያት ሥራ 6፡8-15)።

እስጢፋኖስ “እግዚአብሔርን ተሳድበሃል” በሚል ከፍተኛ ወንጀል ተከሰሶ ወደ አይሁድ ሃይማኖታዊ ከፍተኛ ፍርድ ቤት ተጉትቶ ከተወሰደ በኋላ በምዕራፍ 7 ውስጥ ለክርስቶስና ለመንግሥቱ በጽናት በመቆም ከሳሾቹ በንዴት አፋቸውን እንዲዘጉ ያደረገ እጅግ ረጅም ንግግር አደረገ፡-

በሸንጎው ስብሰባ ላይ የነበሩትም ይህን በሰሙ ጊዜ እጅግ ተቆጡ፤ ጥርሳቸውንም አፋጩበት። እስጢፋኖስ ግን በመንፈስ ቅዱስ ተሞልቶ ወደ ሰማይ ትኩር ብሎ ሲመለከት የእግዚአብሔርን ክብር፣ እንዲሁም ኢየሱስ በእግዚአብሔር ቀኝ ቆሞ አየና “እነሆ ሰማያት ተከፍተው የሰው ልጅም በእግዚአብሔር ቀኝ ቆሞ አያለሁ” አለ።

በዚህ ጊዜ በታላቅ ድምጽ እየጮኹ ጀርአቸውን ደፍነው እርሱ ወደ አለበት በእንድነት ሮጡ፤ ይዘውም ከከተማው ውጭ ጣሉት፤ በድንጋይም ይወግሩት ጀመር። ይህ በሚሆንበት ጊዜ፣ በዚያ የነበሩ ምስክሮችም ልብሳቸውን ሳውል (ጳውሎስ) በተባለ ጉልማሳ እግር አጠገብ አስቀመጡ።

እስጢፋኖስም እየወገሩት ሳለ፣ “ጌታ ኢየሱስ ሆይ ነፍሴን ተቀበላት” ብሎ ጸለየ። ከዚያም ተንበርክኮ በታላቅ ድምጽ

“ጌታ ሆይ ይህን ኅጢአት አትቁጠርባቸው” ብሎ ጮኸ።
ይህን ካለ በኋላም አንቀላፋ (የሐዋሥራ 7፡54-60)።

እስጢፋኖስ በቤተክርስቲያን እንደ አገልጋይ (መሪ) በመሆን የተመረጠው “በእምነት የተሞላ” ስለነበረ ነው። በክርስቶስ አካል ውስጥ ለመመረጥ በእምነት የተሞላ መሆን አለብህ። ሰማያዊው መንግሥትና የእርሱ ወኪል የሆነችው ቤተክርስቲያን ተጽእኖ በመጣ ጊዜ ጥለው የሚሸሹ ደካሞች ዜጎችን ለማቀፍ አይችሉም። በመከራ ውስጥ የሚያቆምህ እምነት እንጂ ችሎታ (ብቃት) አይደለም። ሁሉም ነገር ሲወድቅበህ ጸንተህ እንድትቆም የሚረዳህ እምነት እንጂ ስጦታ አይደለም።

ይሁን እንጂ የእስጢፋኖስ እምነት በድንጋይ ከመወገር እንዳላዳነው ተመልከት። በእምነቱ ግን ጸንቶ ቆመ፤ ይህ የሕይወት ዋጋ አስከፈለው። እስጢፋኖስ ለክርስቶስ ባለው ምስክርነት ምክንያት በድንጋይ ተወግሮ የሞተ የመጀመሪያው ደቀመዝሙር ነው። መከራ ወይም ችግር በሚደርስብህ ጊዜ አንድ ሰው ይመጣና “እኚ እምነት ካለህ፤ ይህ ነገር ለምን ደረሰብህ?” ይልሃል። አስቲ እስጢፋኖስን ጠይቀው። “እግዚአብሔርን የምትከተል ከሆነ በድንጋይ እንዲወግሩህ እንዴት ሊፈቅድላቸው ቻለ?” ይህ የእግዚአብሔር ሥልጣን ነው። ለምን? ምክንያቱም እርሱ ንጉሥ ስለሆነና ለክብሩ ስለሚሠራ ነው። በመጨረሻም እስጢፋኖስ በእግዚአብሔር ክብር ራዕይ በመሞላትና ሕያው የሆነውን ክርስቶስንም በእግዚአብሔር ቀኝ ቆሞ እየየ፤ በፊቱ ላይ ፈገግታን በማሳየትና በከንፈሮቹ የይቅርታን ጸሎት በመጸለይ ሞተ።

ድንጋይ በላይህ ላይ እየወረደብህ በፈገግታ ልትሞት ትችላለህ? ደግሞስ ለሚገድሉህ ሰዎች ይቅርታ በማድረግ ትሞታለህ? እስጢፋኖስ ይህን አድርጎአል። የእርሱ እምነት ከድንጋይ የጠነከረ ነበር፤ ቤተክርስቲያንም የበዛችው ከእርሱ ሞት በኋላ ነበር። እግዚአብሔር የእስጢፋኖስን ሞት ለእያንዳንዱ ሰው የሕይወትን ዐላማ በመስጠት የተጠቀመበት ሲሆን፤ ይህም ለሁሉም ነገር የዓይን ምስክር ለሆነው ለጳውሎስም ጭምር ነበር። እስጢፋኖስ ለእምነቱ የሞተ ከሆነ እኛ ለእምነታችን መኖር አንችልምን?

ሙሉው ታሪክ

የእግዚአብሔር መንግሥት ሕይወት አካል ስለሆኑት ስለ በረከቶች፤ ስለ ብልጽግናዎችና ስለ ሌሎችም መልካም ነገሮች የሚናገሩ ሰባኪዎች፤

የመጽሐፍ ቅዱስ መምህራንና ሌሎችም የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ሙሉውን ታሪክ እየተናገሩ አይደለም። የእግዚአብሔር መንግሥት ሕይወት እነዚህና ከእነዚህም በላይ ነው፤ በተጨማሪ የተግዳሮት፤ የመከራና የችግር ሕይወት ነው። ከመጀመሪያው እንደዚሁ ነበር፤ ደግሞም ክርስቶስ ዳግመኛ እስኪመጣ ድረስ እንደዚሁ ይሆናል። በእግዚአብሔር መንግሥት ላይ በዐመፅ ባለ ዓለም መካከል የእግዚአብሔር መንግሥት ወኪሎች ሆነን ስንኖር ሳለን ሁኔታው እንዴት ሌላ ሊሆን ይችላል? የመንግሥቱ ዜጎች የመሆናችን ሐቅ ራሱ በተቃውሞና በተግዳሮት ፊት ያቆመናል።

በቤተክርስቲያን ቀደምት ዘመናት እንኳ ጳውሎስና ሌሎች የክርስቶስ ሐዋርያት፤ አማኞች በእምታቸው ጸንተው እንዲቆሙ ማደፋፈርን አስፈላጊ ሆኖ አግኝተውታል፤ ምክንያቱም እምነታቸውን እንዲተው የሚያደርጓቸው ፈተናዎች በአካባቢያቸው ስለነበሩ ነው። በልስጥራ ከተማ ጳውሎስ ክርስቶስን በመስበኩ ቁጣ በሞላባቸው አይሁዶች በድንጋይ ተወግሮ ሞተ ተብሎ ጥለውት ሄደው ነበር፤ ይህ ግን እርሱን አልገታውም።

አይሁድ ግን ከእንጾኪያና ከኢቆንዮን መጥተው ሕዝቡን አግባቡ። ጳውሎስንም በድንጋይ ከወገሩት በኋላ የሞተ መስሎአቸው ጎትተው ከከተማው ወደ ውጭ አወጡት። ሆኖም ደቀመዛሙርት ከበውት እንዳሉ ተነሣ፤ ወደ ከተማም ገባ። በማግስቱም ከበርናባስ ጋር ወደ ደርቤን ሄዱ።

ጳውሎስና በርናባስ በደርቤን የምሥራቹን ቃል ሰብከው ብዙ ደቀመዛሙርትንም ካፈሩ በኋላ ወደ ልስጥራን፤ ወደ ኢቆንዮንና ወደ እንጾኪያ ተመለሱ፤ የደቀመዛሙርቱንም ልብ በማበርታትና በእምነታቸው ጸንተው እንዲኖሩ በመምከር ወደ እግዚአብሔር መንግሥት በብዙ መከራ ማለፍ አለብን እሏቸው። ከዚያም በየአብያተ ክርስቲያናቱ ሽማግሌዎችን ከሾሙላቸው በኋላ በጾምና በጸሎት ላመኑበት ጌታ ዐደራ ሰጧቸው (የሐዋ 14፡19-23)።

ጳውሎስ በድንጋይ ከተወገረ በኋላ ወደዚያው ከተማ መመለስ ብቻ ሳይሆን እርሱና ጓደኛው በርናባስ በየመንገዱ ባሉት ከተሞች አማኞችን እያበረታቱ ወደ እንጾኪያ ሲመለሱ ልስጥራንም ጎብኝተዋል። እነዚህን አማኞች ያበረታቱአቸው እንዴት ነበር? “ወደ እግዚአብሔር መንግሥት በብዙ መከራ ማለፍ አለብን” ብለው በመንገር ነበር። ጳውሎስና በርናባስ መከራን ስደትንና ችግርን እንደ መንግሥቱ እምባሳደርነታቸው

የአገልግሎታቸው አካል አድርገው ተቀብለዋቸው ነበር። ለእኛም ከዚህ የተለየ አይደለም ደፋር እምነት የሚያስፈልገንም ለዚህ ነው።

የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ተግዳሮቶችን አይሸሽም፤ ነገር ግን የእምነት ሕይወት ዋነኛና አስፈላጊ አካል በማድረግ ይቀበላቸዋል። ጳውሎስ ይህንን እንደ ሌሎቹ እንዲያውም ከአብዛኞቹ በበለጠ ሁኔታ ተረድቶታል። በጳውሎስ ሕይወት የተፈጸመው ነገር እግዚአብሔር ለእኛ ጥቅምና ለእርሱ ክብር ሲል በችግር ውስጥ እንድናልፍ የሚፈቅድ መሆኑን በሚገባ ግልጽ ያደርግልናል። ሐዋርያው በእሥር ላይ እያለ በሮም ከተማ በቁሳር ፊት ይግባኝ ለማለት በመርከብ ሲሄድ በአድሪያቲክ ባሕር ላይ በማዕበል ተይዞ ነበር። ማዕበሉ እጅግ አስከፊ ከመሆኑ የተነሣ በመጨረሻው ብዙ ልምድ የነበራቸው መርከቦች እንኳ ተስፋ ቆርጠው ነበር። ነገር ግን በዚያን ጊዜ ጳውሎስ ከጌታ ቃል አገኘ፡-

ሰዎቹ እህል ሳይቀምሱ ብዙ ቀን ከቆዩ በኋላ ጳውሎስ በመከከላቸው ቆሞ እንዲህ አለ፤ እናንተ ሰዎች ሆይ የነገርኋችሁን ሰምታችሁኝ ቢሆን ኖሮ ከቀርጤስ ባልተነሣችሁና ይህ ጉዳትና ጥፋት ባልደረሰባችሁ ነበር። አሁንም ቢሆን አይዟችሁ። መርከቧ እንጂ ከእናንተ እንዲት ነፍስ እንኳ አትጠፋምና። በትላንትናዋ ሌሊት የእርሱ የሆንሁትና የማመልከው እግዚአብሔር የላከው መልአክ በአጠገቤ ቆሞ “ጳውሎስ ሆይ አትፍራ። በቁሳር ፊት መቆም ይገባሃል፤ ከአንተ ጋር የሚጓዙትንም ሰዎች ሕይወት እግዚአብሔር አትርፎልሃል፤” አለኝ። ስለዚህ እናንተ ሰዎች ሆይ፤ አይዟችሁ፤ እርሱ እንደነገረኝ እንደዚያው እንደሚሆን በእግዚአብሔር አምናለሁና። ይሁን እንጂ ወደ አንዲት ደሴት በነፋስ ተወስደን እዚያ መጣላችን አይቀርም (ዮሐ 27፥21-26)።

ጳውሎስ በቁሳር ፊት እንደሚቆም እግዚአብሔር ለጳውሎስ ግልጽ አደረገለት፤ በዚያም ጳውሎስ ራሱን በሚከላከልበት ሂደት ውስጥ ለክርስቶስ ትልቅ ምስክርነትን ይሰጣል። በተጨማሪ ግልጽ መሆን ያለበት ነገር ጳውሎስ ወደ ሮም ከመድረሱ በፊት በባሕር ላይ በማዕበል ውስጥ ማለፉና የመርከቡ መሰበር የእግዚአብሔር ዐላማ መሆኑ ነው። እግዚአብሔር የጳውሎስን ጉዞ በሙሉ ሰላማዊ ሊያደርገው ይችል ነበር፤ ነገር ግን እርሱ ከዚህ ከፍ ያለ ዐላማ ነበረው። ይኸውም የጳውሎስ ጓደኞችና እንዲሁም በመርከቡ ላይ የነበሩት ወታደሮችና ተሳፋሪዎች የእግዚአብሔር የማዳኑ

ኃይል በተግባር ሲሠራ እንዲመለከቱና ለእርሱ ክብርን እንዲሰጡ ስለ ፈለገ ነበር።

የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ያላቸው ሰዎች ከችግሮች አይሸሹም፤ ምክንያቱም ችግሮች የመንግሥቱ ሕይወት ተፈጥሮአዊ አካል መሆናቸውን ስለሚያውቁ ነው። በረከቶች፣ ምልክቶችና ተአምራት፣ ምንም እንኳ አስደናቂ ቢሆኑም፣ የሙሉው ሰዕል አንድ ክፍል ብቻ ናቸው።

እምነት ከሁሉ ነገር የበለጠ ይቆያል

የእግዚአብሔር መንግሥት ዜጎች በበረከቶቻቸው ሳይሆን በፈተናዎቻቸው የሚታወቁት በዚህ ምክንያት ነው። በረከቶች ጊዜያዊ ናቸው፤ ምልክቶችና ድንቆች ጊዜያዊ ናቸው፤ እምነት ግን እስከ ዘላለም ይቆያል። የታማኞች ሰዎች ዝርዝር በሆነው በዕብራውያን ምዕራፍ 11 ውስጥ የተዘረዘሩት ቅዱሳን የተመሰከረላቸው በእምነታቸው ነው እንጂ በሀብታቸው ወይም በትምህርታቸው ወይም በስጦታቸው ወይም በችሎታቸው አልነበረም። እንደ እውነቱ ከሆነ፣ ዕብራውያን 11፥6 በግልጽ፡- “ያለ እምነት እግዚአብሔርን ደስ ማሰኘት አይቻልም፤ ምክንያቱም ወደ እግዚአብሔር የሚቀርብ ሁሉ እግዚአብሔር መኖሩንና ክልብ ለሚሾትም ዋጋ እንደሚሰጥ ማመን አለበት” ይላል። ኢየሱስም፡ “ነገር ግን የሰው ልጅ በሚመጣበት ጊዜ በምድር ላይ እምነትን ያገኝ ይሆንን?” በማለት ጠይቋል (ሉቃ 18፥8)። የጠየቀው እምነትን እንጂ በረከቶችን ወይም ብልጽግናን አይደለም። ጳውሎስም “የምንኖረው በእምነት እንጂ በማየት አይደለም” ብሎአል (2ቆሮ 5፥7 ይመልከቱ)። በሌላ አነጋገር እኛ የምንኖረው በእግዚአብሔር ላይ ባለን እምነት መሠረት እንጂ በዓይናችን በምናያቸውና እርሱ በሚያደርግልን ነገሮች መሠረት አይደለም። ጳውሎስ በመልእክቶቹ ውስጥ በተደጋጋሚ የእንባቢዎቹን እምነት ያወድሳል፡-

ከሁሉ አስቀድሜ እምነታችሁ በዓለም ሁሉ በመሰማቱ ስለ ሁላችሁም እምላኬን በኢየሱስ ክርስቶስ አመሰግናለሁ (ሮሜ 1፥8)።

ስለ እናንተ በምንጸልይበት ጊዜ የጌታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን አባት እግዚአብሔርን ሁልጊዜ እናመሰግናለን፤ ምክንያቱም በክርስቶስ ኢየሱስ ስላላችሁ እምነትና ለቅዱሳን ሁሉ ስላላችሁ ፍቅር ስምተናል። ይህም የሆነው በሰማይ ተዘጋጅቶ ከተቀመጠላችሁ ተስፋ የተነሣ ነው፤ ስለዚህ ተስፋ በወንጌል የእውነት ቃል አስቀድሞችሁ ሰማችሁ፤ ይህም ወደ እናንተ ደርሶአል። ይህንም ወንጌል

ከሰማችሁበትና የእግዚአብሔርን ጸጋ በእውነት ከተረዳችሁበት ቀን ጀምሮ በዓለም ዙሪያ እየሠራ እንዳለ ሁሉ በእናንተም ዘንድ ፍሬ እያፈራና እያደገ ነው (ቆላ 1፡3-6)።

በጸሎታችን እየሰታወስናችሁ ሁልጊዜ እግዚአብሔርን ስለ ሁላችሁ እናመሰግናለን። ከእምነት የሆነውን ሥራችሁን፣ ከፍቅር የሆነውን ድካማችሁንና በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ባላችሁ ተስፋ የተገኘውን ጽናታችሁን በእምነትና በአባታችን ፊት ዘወትር እናስባለን (1ተሰ 1፡2-3)።

ወንድሞች ሆይ እምነታችሁ በየጊዜው እያደገ በመሄዱና የእርስ በርስ ፍቅራችሁም እየጨመረ በመምጣቱ ስለ እናንተ እግዚአብሔርን ሁልጊዜ በሚገባ ማመስገን አለብን። ስዚህ በደረሰባችሁ ሰደትና መከራ ሁሉ በመጽናታችሁ እኛ ራሳችን ስለ ትዕግሥታችሁና ስለ እምነታችሁ በእግዚአብሔር አብያተ ክርስቲያናት ዘንድ እንመካለን (2ተሰ 1፡3-4)።

እምነት እስከዚህ አስፈላጊ የሆነው ለምንድነው? ምክንያቱም እምነት የጽድቅ ቁልፍ እግዚአብሔርን ለማየት፣ ወይም ወደ መንግሥቱ ለመግባት ብቸኛ መንገድም ነው። ጳውሎስ ለሮሜ አማኞች እንደዚህ ይላል፡-

በወንጌል አላፍርም፣ ምክንያቱም ለሚያምን ሁሉ ለድነት የሚሆን የእግዚአብሔር ኃይል ነው፤ ይህም በመጀመሪያ ለአይሁድ፣ ቀጥሎም ለአሕዛብ ነው። በወንጌል የእግዚአብሔር ጽድቅ ተገልጦአልና፤ ጽድቁም ከመጀመሪያ እስከ መጨረሻ በእምነት የሆነ ነው፤ “ጽድቅ በእምነት ይኖራል” ተብሎ እንደ ተጻፈው (ሮሜ 1፡16-17)።

የእግዚአብሔር መንግሥት ሕይወት ከመጀመሪያ እስከ መጨረሻ በእምነት የምንኖርበት ሕይወት ነው። እምነት በእግዚአብሔር መንግሥት ዜጎች አስተሳሰብ፣ ንግግር እና ፀባይ ውስጥ ዘልቆ የሚገባ ነው። እምነት ስለ ዓለም ያለንን አመለካከት የሚቀርጽና ውሳኔዎቻችንን የሚመራ ነው።

የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ብርቱ ነው፤ የሚገጥመውን የጦር መሣሪያ ሁሉ ዐልፎ ይሄዳል።

ተስፋ ሲጠፋ አንኳ የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ጸንቶ ይቆያል፤ እግዚአብሔር ለአብርሃም በእርጅናው ወንድ ልጅ እንደሚሰጠው ቃል ገብቶለት ነበር፤ ተስፋው ሳይፈጸምለት ብዙ ዓመት ቢቆይም አብርሃም በእግዚአብሔር አመነ። እርሱና ሚስቱ ሣራ ልጅ የመውለጃ ዕድሜአቸው ያለፈ ቢሆንም እርሱ በእምነቱ ጸና። የሰው ተስፋ ሲመነምን እምነት ብቻውን ጸንቶ ቆየ፤ ነገር ግን ያ በቂ ነው። ጳውሎስ እንዲህ አለ፡-

የዓለምም ወራሽ እንዲሆን አብርሃምና ዘሩ ተስፋን የተቀበሉት በሕግ በኩል አልነበረም፤ ነገር ግን በእምነት ከሆነው ጽድቅ ነው።

ስለዚህ ተስፋው በእምነት መጥቶአል፤ ይኸውም ተስፋው በጸጋ እንዲሆንና ለአብርሃም ዘር ሁሉ ዋስትና ይሆን ዘንድ ነው፤ ይህም በሕግ የእርሱ ለሆኑት ብቻ ሳይሆን በእምነት የአብርሃም ለሆኑትም ነው። እርሱም (አብርሃም) የሁላችን አባት ነው።

ዘርህ እንዲሁ ይሆናል ተብሎ ለእርሱ በተነገረው መሠረት ምንም ተስፋ በሌለበት አብርሃም በተስፋ አምኖ የብዙ ሕዝብ አባት ሆነ። እርሱ የመቶ ዓመት ሰው ሆኖ ሳለ የራሱም ሰውነት ሆነ የሣራ ማሕፀን ምውት እንደነበር እያወቀ በእምነቱ አልደከመም። ይልቁንም በእምነቱ በመጽናት ለእግዚአብሔር ክብርን ሰጠ እንጂ የእግዚአብሔርን ተስፋ አልተጠራጠረም፤ እግዚአብሔር የሰጠውን ተስፋ እንደሚፈጽም በሙሉ ልብ አርግጠኛ ነበር። ስለዚህ “ጽድቅ ሆኖ ተቆጠረለት” (ሮሜ 4፡13፣ 16፡18-22)።

አብርሃም በተፈጥሮ ሁኔታ ልጅና ወራሽ የማግኘት ተስፋ ባልነበረው ጊዜ እምነቱ ከእርሱ ጋር ነበር፤ ስለዚህ በሌላ በምንም መንገድ የማያገኘውን በእምነት አገኘ። ስለዚህ የእንተም ሁኔታ ተስፋ የሌለው ከሆነ በእግዚአብሔር አመን። ካለህበት ችግር መውጫ ምንም መንገድ የማይታይህ ከሆነ፣ በጌታ ተማመን። ጭራሽ በማይጥለውና ለተስፋ ቃሉ ታማኝ በሆነው ጌታ በምትተማመንበት ጊዜ እምነት ያወጣሃል።

የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ሞትን እንኳ ዐልፎ ይሄዳል። በዘመናት ሁሉ ሞት፣ የማይበገርና በመጨረሻው ድል የሚያደርግ የሰው ልጆች ታላቅ ጠላት ሆኖ ቆይቶአል። ከዚያም ክርስቶስ መጣና ሁሉንም ነገር ለወጠው። ክርስቶስ ከሙታን በመነሣቱ የሞትን ኃይል ሰበረ፤ በእርሱ በሚያምኑት ሰዎች ሕይወት ውስጥ ለዘላለም አሸነፈው። ጳውሎስ ይህን አስገራሚ ሐቅ ስለተገነዘበ ለቆሮንቶስ ሰዎች እንዲህ በማለት ጻፈላቸው፤

የሚጠፋው የማይጠፋውን፣ የሚሞተው የማይሞተውን ሊለብስ ይገባዋልና። የሚጠፋው የማይጠፋውን፣ የሚሞተውም የማይሞተውን በሚለብስበት ጊዜ “ሞት በድል ተዋጠ” ተብሎ የተጻፈው ቃል ይፈጸማል።

እንዲሁም “ሞት ሆይ ድል መንሣትህ የት አለ?” ሞት ሆይ መንደፊያህ የት አለ?

የሞት መንደፊያ ኅጢአት ነው፤ የኅጢአትም ኃይል ሕግ ነው። ነገር ግን በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ድልን ለሚሰጠን ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን (1ቆሮንቶስ 15፥53-57)።

በሕይወት ውስጥ ምንም ዓይነት ፈተና ቢገጥመን፣ የሞት ፈተና እንኳ ቢሆን የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት እኛን በማጽናት ድልን ይሰጠናል። እምነት ካለን፣ ምንም ነገር ሊያሸንፈንና ከንጉሣችንና ከቡር ከሆነው ከእርሱ መንግሥት ሀብት ሊለየን የሚችል ነገር የለም። እንደገና ጳውሎስ እንዲህ ይላል፤

ከክርስቶስ ፍቅር የሚለየን ማን ነው? ችግር ወይስ ሥቃይ ወይስ ሰደት ወይስ ረሀብ ወይስ ዕራቁትነት ወይስ አደጋ ወይስ ሰይፍ? ይህም “ስለ አንተ ቀኑን ሙሉ ከሞት ጋር እንጋፈጣለን፤ እንደሚታረዱ በጐች ተቆጠርን” ተብሎ እንደተጻፈ ነው።

ምንም አይለየንም፤ በዚህ ሁሉ በወደደን በእርሱ ከአሸናፊዎች እንበልጣለን። ይህን ተረድቻለሁ፤ ሞትም ይሁን ሕይወት፣ መላእክትም ይሁኑ አጋንንት፤ ያለውም ይሁን የሚመጣው፣ ወይም ማንኛውም ኃይል፣ ከፍታም ይሁን ጥልቀት፣ ወይም የትኛውም ፍጥረት፣ በጌታችን

ኢየሱስ ክርስቶስ ካለው ከእግዚአብሔር ፍቅር ሊለየን አይችልም (ሮሜ 8፥35-39)።

የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ድፍረትን ይሰጠናል፤ ምክንያቱም እኛን የሚቃወመንን ነገር ሁሉ ዐልፈን እንደምንሄድ ስለሚያረጋግጥልን ነው።

እምነት ሁሉንም ነገር ያስችላል

በእግዚአብሔር መንግሥት ውስጥ የማይቻል ነገር የለም፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር ገደብ ስለሌለው ነው። እርሱ ሁሉን ዐዋቂ፣ ሁሉን ቻይና ለዘላለም የሚኖር እንዲሁም በማንኛውም ሥፍራ ያለው ማንኛውም ነገር የእርሱ ነው። “ሁሉም ነገር በእምነት ይቻላል” በሚለው እምነት እንዲጸና፣ ለመንግሥቱ እምነት ድፍረትን የሚሰጠው ይህ የእግዚአብሔር ገደብ የለሽነት ጥልቅ ግንዛቤ ነው። ኢየሱስ በዚህ ነጥብ ላይ ግልጽ ነበር። ከዕለታት አንድ ቀን ኢየሱስ የእርሱ ደቀመዛሙርት ሊረዱት ያልቻሉትን፣ ልጁ በርኩስ መንፈስ የተያዘበትን አንድ አባትን አገኘው፤ እርሱም ይህን ዕድል ስለ እምነት ኃይል አንድ ትምህርት ለማስተማር ተጠቀመበት፤

ከሕዝቡ መካከል አንድ ሰው እንዲህ አለው፤ “መምህር ሆይ፤ ርኩስ መንፈስ አድሮበት ዲዳ የሆነውን ልጄን ወደ አንተ አምጥቼዋለሁ። በተነሣበት ጊዜ ሁሉ ይጥለዋል፤ አረፋ ይደፍቃል፤ ጥርሱንም ያፋጫል፤ ሰውነቱም ይደርቃል። ርኩስ መንፈሱን እንዲያወጡት ደቀመዛሙርትህን ጠየቅኋቸው፤ እነርሱ ግን አልቻሉም።”

ኢየሱስ መልሶ “የማታምን ትውልድ ሆይ፤ እስከ መቼ ከእናንተ ጋር እኖራለሁ፤ እስከ መቼስ እታገሣችኋለሁ ልጄን ወደ እኔ አምጡት” አላቸው።

ሰዎቹም ወደ እርሱ አመጡት። ርኩስ መንፈሱም ኢየሱስን ባየው ጊዜ ልጁን ወዲያውኑ እንዘፈዘፈው። እርሱም መሬት ላይ ወድቆ በመንፈራገጥም አረፋ ይደፍቅ ጀመር።

ኢየሱስም የልጁን አባት፤ “ከያዘው ስንት ጊዜ ነው?” ብሎ ጠየቀው።

እርሱም እንዲህ አለው “ከሐጻንነቱ ጀምሮ ነው። ሊገድለው ፈልጎ ብዙ ጊዜ እሳትም ውስጥ ውሀም ውስጥ ይጥለዋል። የሚቻልህ ከሆነ ራሪልን ርዳንም።”

ኢየሱስም “የሚቻልህ ከሆነ አልህ? ለሚያምን ሰው ሁሉም ነገር ይቻላል” አለው።

ወደያውኑ የልጁ አባት “እምናለሁ፤ አለማመኔን ርዳው!” በማለት ጮኹ።

ኢየሱስም ሕዝቡ ወደዚያ እየተንጋጋ በሩጫ መምጣቱን ባየ ጊዜ “እንተ ደንቆሮና ዲዳ መንፈስ ከእርሱ ውጣ! ከእንግዲህም ተመልሰህ እንዳትገባበት አዝሃለሁ!” ብሎ ርኩሱን መንፈስ ገሠጸው።

ርኩሱም መንፈስ እየጮኹ ከፋኛ ካንፈራገጠው በኋላ ከልጁ ወጣ፤ ብዙዎቹ! “ሞቶአል” እስኪሉ ድረስ ልጁ እንደ በድን ሆነ። ኢየሱስ ግን እጁን ይዞ አስነሣው ልጁም ተነሥቶ ቆመ (ማርቆስ 9፡17-27)።

ኢየሱስ “ለሚያምን ሰው ሁሉም ነገር ይቻላል” ከማለት የበለጠ እንዴት ግልጽ ሊሆን ይችላል? ይህ ሀዘንተኛ አባት እምነት ነበረው፤ ነገር ግን ከእምነት ጋር የነበረውን ትግል ደግሞ አልደበቀም። በልጁ መጥፎ ሁኔታ ለብዙ ዓመታት ተሰቃይቶአል፤ ምናልባትም ከአንድ ጊዜ በላይ በጸሎትና በሌላም መንገድ ፈውስን ለማግኘት ፈልጎአል። የልጁ አባት፤ እርሱም የኢየሱስ ደቀመዛሙርት የጌታቸውን ያህል የፈውስ ኃይል አላቸው በሚለው ዜና ትንሽ የተሰፋ ጭላንጭል አግኝቶ ነበር፤ ነገር ግን እነርሱ ልጁን ሊፈውሱለት ስላልቻሉ ተስፋው ተሟጠጠ። አሁን እንግዲህ እምነቱ ተናጋ፤ ምክንያቱም እርሱ ምናልባት እምነቱን በኢየሱስ ማንነት ላይ ሳይሆን ኢየሱስና ደቀመዛሙርቱ በሚያደርጉት ነገር ላይ በማሳረፉ ሊሆን ይችላል። ይሁን እንጂ ይህ አባት ኢየሱስን ባገኘው ጊዜ በትህትናና በግልጽነት ከእምነት ጋር የነበረውን ትግል አመነ፤ ከዚያም እንደገና እምነቱን በኢየሱስ ላይ አደረገና የማይቻለውን ነገር ለማግኘት ቻለ፤ ይኸውም የልጁ ፈውስ ነበር።

የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ያሸንፋል፤ ምክንያቱም በሰው ዘንድ ከሚቻለው በላይ አሻግሮ ስለሚመለከት ነው፤ ይህ እምነት የሰውን

የመረዳት ገደብ፤ ትሩፋትና ችሎታ ዐልፎ ራሱን ሁሉን ለሚችለው በማስረከብ የማይቻለውን ነገር ያገኛል። የመንግሥቱ እምነት በማይወሰነው ዕይታው ምክንያት፤ በሰው ወይም በግዙፍ አካል ለማይታሰቡት ጥቅሞችና ራዕዮች ምንጭ ይሆናል። የኢየሱስ ደቀመዛሙርት በርኩስ መንፈስ የተያዘውን ልጅ እነርሱ ሊፈውሱለት ለምን እንዳልቻሉ ሲጠይቁት ኢየሱስ እንደገና ወደ እምነት አመለከተ።

ከዚህ በኋላ ደቀ መዛሙርቱም ለብቻቸው ወደ ኢየሱስ ቀርበው “እኛ ጋኔኑን ማስወጣት ያልቻልነው ለምንድን ነው?” ብለው ጠየቁት።

እርሱም እንዲህ አላቸው “እምነታችሁ በማነሱ ምክንያት ነው። እላችኋለሁ የሰናፍጭ ቅንጣት የምታህል እምነት ቢኖራችሁ ‘ይህንን ተራራ ከዚህ ተነሥተህ ወደዚያ ሂድ ብትሉት ይሄዳል’ የሚሳናችሁም ነገር አይኖርም” (ማቴዎስ 17፡19-21)።

የሰናፍጭ ቅንጣት የምታህል እምነት ተራራን ካስወገደች ከዚህ ከፍ ያለ እምነት ምን ሊያደርግ እንደሚችል ገምቱ! በምድር ላይ ባለው የእግዚአብሔር መንግሥት ውስጥ አንዳንዶቹ ታላላቅ እንቅስቃሴዎች አገልግሎቶችና እርምጃዎች ሙሉ ተጨባጭነትን እስኪያገኙ ድረስ በእምነት የልምላሜ አፈር ውስጥ ባደገ የሐሳብ ዘር የተጀመሩ ናቸው። የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት የሰው ራዕይ፤ ጥበብ ወይም አመክንዮ ይቻላል በሚሉት ነገር ላይ የተገደበ አይደለም። የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት በእግዚአብሔር ገደቦች ላይ የተወሰነ ነው። እርሱ ደግሞ ምንም ገደብ የለውም።

እግዚአብሔር አፈጻጸሙን ሳይጨምር ለሰው ምንም ዐይነት ራዕይ ወይም ምንም ዐይነት ሕልም አይሰጥም። ስለዚህ እግዚአብሔር በመንፈስህ ውስጥ አንድን ራዕይ ወይም በልብህ ውስጥ አንድን ሕልም አስቀምጦ ከሆነ ችላ አትበለው። በአሁኑ ሁኔታህ አንፃር ሲታየው ፍጻሜው እጅግ የራቀ ወይም የማይመስል መስሎ ቢታይህ እንኳ የማይቻል ነው ብለህ አትሠርዘው። ራዕይህን ለጌታ አሳልፈህ ስጥ። የመንግሥትህን ገንዘብ የእምነትህን ዘር አውጣና በውስጥህ ያስቀመጠውን ራዕይ ወይም ሕልም እንዲፈጽመው ንጉሥህን አመነው። ጥቂት ጊዜ ምናልባትም ዓመታት ሊወስድ ይችላል፤ ነገር ግን በእግዚአብሔር ትክክለኛ ጊዜ ይፈጸማል። አስተውል፤ አብርሃም ይስሐቅን ለማግኘት 25 ዓመት ጠበቀ። በዕብራውያን

ምዕራፍ 11 ውስጥ የተዘረዘሩት ቅዱሳን በሙሉ ያመኑበትን ነገር ሙሉ ፍጻሜውን ሳያዩ ሞቱ። ይህ ግን እምነታቸው ያለ ቦታው ነበር ማለት አይደለም። ይህም ባጭሩ እነርሱ እምነታቸውን ያሳረፉት ዕቅድና ዐላማው በቦታና በጊዜ በማይገደበው በርሱ (ባንድዬ) ላይ ነበር ማለት ነው።

ወሳኙ ምርጫ

የእግዚአብሔር መንግሥት መልእክት የሚሰማውን ሰው ሁሉ ወሳኝ በሆነ ምርጫ ይገናኘዋል፡- ይኸውም ካመንህ በሕይወት ትኖራለህ፤ ወይም ካለመንህ ትሞታለህ፤ ካመንህ ብልጽግናና ትርጉም ወዳለው ሕይወት ትገባለህ፤ ካለመንህ ትርጉም ወይም ዐላማ ወደ ሌላው ኑሮ ትወርዳለህ፤ ካመንህ ታሸንፋለህ፤ ካለመንህ ሸንፈትን ትቀበላለህ የሚል ነው።

የአስቆሮቱ ይሁዳ ይህ ምርጫ ቀርቦለት ነበር። እርሱም ኢየሱስን ለጠላቶቹ አሳልፎ ከሰጠ በኋላ እንኳ ንስሐ ሊገባ ይችል ነበር። ከህደቱን መተው፤ ይቅርታን መፈለግና በጌታው ላይ እምነቱን ማደስ ይችል ነበር። በዚህ ፈንታ ግን እርሱ ባለማመኑ ጸና፤ በጠፋው እምነቱ ምክንያት የሞላበት ተስፋ መቁረጥ ራሱን ወደ ማጥፋት መራው፤

አሳልፎ የሰጠው ይሁዳም ኢየሱስ እንደተፈረደበት ባየ ጊዜ ተጸጸተ፤ የወሰደውን ሠላሳ ጥሬ ብር ለካህናት አለቆችና ለሕዝቡ ሽማግሌዎች መልሶ በመስጠት “ንጹሕ ሰው አሳልፌ በመስጠቴ በድያለሁ” አለ።

እነርሱም “ታዲያ እኛ ምን አገባን? የራስህ ጉዳይ ነው!” አሉት።

ስለዚህ ይሁዳ ብሩን በቤተ መቅደስ ውስጥ ወርውሮ ወጣ። ሄዶም ራሱን ሰቅሎ ሞተ (ማቴዎስ 27፡3-5)።

የይሁዳ ሕሊና ወዳጄ እያለ ይጠራው የነበረውን ንጹሕ ሰው በመከዳቱ ወደ ሐዘን መራው እንጂ ክርስቶስን የነገሥታት ንጉሥና የጌቶች ጌታ አድርጎ እንዲቀበል አላደረገውም። የይሁዳ እምነት ያለ ቦታው ነበር። ኢየሱስ መሆን ያለበትንና ማድረግ ያለበትን ነገር በሚመለከት ረገድ ይሁዳ የራሱን ራዕይ ተከተለ፤ ያም ራዕይ ባለመፈጸሙ እምነቱ ሊተርፍ አልቻለም። ይሁዳ በኢየሱስ ላይ የነበረው እምነት ወደ እግዚአብሔር መንግሥት እምነት ደረጃ አልተሸጋገረም ነበር። በአስቆሮቱ ይሁዳ ሕይወት የገጠመው አደጋ፤ እምነት ከጠፋ ሕይወት ትርጉም እንደሌለው ያሳየናል።

ስምዖን ጴጥሮስ ከይሁዳ ጋር ተመሳሳይ የሆነ ምርጫ ቀርቦለት የነበረ ሲሆን ውጤቱ ከዚህ የተለየ ሆነ። ጴጥሮስ ክርስቶስን ሦስት ጊዜ በገሃድ የካደ እንደመሆኑ መጠን በከህደት ጉዳዩ ሊያሸቆለቀልና እንደ ይሁዳ ሊሞት ይችል ነበር። እርሱ ግን ይህን አላደረገም፤ ጴጥሮስ በክርስቶስ ላይ የነበረው እምነት የሚወላውል አልነበረም፤ የወላወለው ድፍረቱ ነበር፤ ፈተናውንም የወደቀው ባለማመኑ ሳይሆን በራሱ ብርታት ላይ ከመጠን በላይ ስለ ተማመነ ነበር። በውድቀቱ ምክንያት ራሱን ዝቅ ስላደረገ (ይህም ጥበብ ነው) ጴጥሮስ ከጌታው ጋር ያለውን ግንኙነት ለማደስ ዕድሉን ሞከረ። በዚያ በገሊላ ባሕር ዳርቻ፤ ከሞት የተነሣው ክርስቶስ፤ ጴጥሮስ ለእርሱ ያለውን ፍቅር እንዲያረጋግጥ ሦስት ዕድሎችን ሰጠው፤ ይህም ለእያንዳንዱ የከህደት ቃል አንድ አንድ ዕድል ማለት ነው። በዚህ ጊዜ ጴጥሮስ እምነቱ የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት መሆኑን በማሳየት ፈተናውን ዐለፈ፤ ይህ እምነት ዘላቂ የሆነ እምነት፤ የሚጸና እምነት፤ ትርጉምና ዐላማ ወዳለው ሕይወት ጠልቆ የሚገባ እምነት ነበር። ጴጥሮስ በቀሪው የሕይወት ዘመኑ በድፍረት ሰበከ፤ ብዙ ችግርን አሳለፈ፤ እንዲሁም የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ብቻ ሊሰጠው በሚችል ድፍረት ማንኛውንም ተቃውሞ ተጋፈጠ።

እኛም እንደ ይሁዳና እንደ ጴጥሮስ፤ ወሳኝ የሆነ ምርጫ ለእያንዳንዳችን ቀርቦልናል፡- ይህም የማመን ወይም የአለማመን ምርጫ ነው። በሕይወት ፈተናዎችና መከራዎች በአሸናፊነት ለመውጣት ቁልፉ በእምነት መኖር ነው። ይህም ለእግዚአብሔር ያለን ፍቅር ተግባራዊና ገሃዳዊ መግለጫ ነው። ለእግዚአብሔር ያለንን ፍቅር የምናሳየው ለእርሱ በመታዘዝ ነው። መታዘዝም ማለት እምነት በተግባር ሲታይ ነው። ለእግዚአብሔር ባለን ፍቅር የተቀጣጠለ እምነት እኛን በተስፋ ይሞላናል፤ ይህም በእግዚአብሔር መንግሥት ውስጥ ለሚኖረን ዘላለማዊ ዜግነት ልብ ሙሉ የሆነ ማረጋገጫ ነው። በመጨረሻውም ሁሉን ነገር ሲያልፍ እምነት፤ ተስፋ፤ ፍቅር፤ እነዚህ ሦስቱ ጸንተው ይኖራሉ፡-

ፍቅር ከቶ አይወድቅም ነገር ግን ትንቢት ቢሆን ይሻራል፤ ልሳንም ቢሆን ይቀራል፤ ዕውቀትም ቢሆን ይሻራል። ምክንያቱም የምናውቀው በከፊል ነው፤ ትንቢት የምንናገረውም በከፊል ነው። ነገር ግን ፍጹም የሆነው ሲመጣ በከፊል የነበረው ይሻራል እንግዲህ እምነት፤ ተስፋ፤ ፍቅር እነዚህ ሦስቱ ጸንተው ይኖራሉ፤ ከእነዚህም የሚበልጠው ፍቅር ነው (1ቆሮንቶስ 13፡8-10፡13)።

ይህ የእምነት፣ የተስፋና የፍቅር የሦስትዮሽ ጎብር በዓለም ላይ ያለንን አሸናፊነት የሚያረጋግጥ ድፍረትን ለሕይወታችን ያስገኛልናል፡-

ኢየሱስ እርሱ ከርስቶስ እንደሆነ የሚያምን ሁሉ ከእግዚአብሔር ተወልዶአል፤ አባትንም የሚወድ ሁሉ ልጁንም እንደዚሁ ይወዳል፡፡ እግዚአብሔርን ስንወድና ትእዛዝቱን ስንፈጽም የእግዚአብሔርን ልጆች እንደምንወድ በዚህ እናውቃለን፤ እግዚአብሔርን መውደድ ትእዛዝቱን መፈጸም ነውና፡፡ ትእዛዝቱም ከባድ አይደለም ምክንያቱም ከእግዚአብሔር የተወለደ ሁሉ ዓለምን ያሸንፋል፡፡ ዓለምን የሚያሸንፈውም እምነታችን ነው፡፡ ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ እንደ ሆነ ከሚያምን በስተቀር ዓለምን የሚያሸንፍ ማነው? (ዮሐንስ 5፡1-5)፡፡

እምነትን የሚኖረን ለምንድነው? ምክንያቱም እርሱ በስኬትና በውድቀት፣ በአሸናፊነትና በተሸናፊነት፣ በሰላምና በትርምስ፣ በልብ መጥፋትና በፍርሃት፣ በድፍረትና በፈሪነት እንዲሁም በሕይወትና በሞት መካከል ያለ ልዩነት በመሆኑ ነው፡፡

እምነት የሚኖረን ለምንድነው? ምክንያቱም እርሱ የእግዚአብሔር መንግሥት ገንዘብ ስለሆነና ያለ እርሱ ምንም ዓይነት መገበያያ ስለሌለ ነው፡፡

እምነት የሚኖረን ለምንድነው? ምክንያቱም እርሱ ከመከራ በኋላ ሕይወት መኖሩን ስለሚያረጋግጥልን ነው!

የእግዚአብሔር መንግሥት መርሆች

- ድፍረት የፍርሀት አለመኖር አይደለም፡፡ ድፍረት በፍርሀት ፊት ልብ መጥፋትና ጽኑ እምነት ነው፡፡ ድፍረት ከፍርሀት እንቅፋት ባሻገር በሕይወት ማመን ነው፡፡
- የመንግሥቱ እምነት ከተግዳሮቶች አይሸሽም፤ ነገር ግን ለእምነቱ ሕይወት ጠንካራና አስፈላጊ አካል እንደሆነ አድርጎ ይቀበላቸዋል፡፡
- የመንግሥቱ እምነት ድፍረትን ይሰጠናል፤ ምክንያቱም እኛን የሚቃወመንን ዐልፈን እንደምንሄድ ስለሚያረጋግጥልን ነው፡፡

- የመንግሥቱ እምነት የሚገደበው በእግዚአብሔር ገደቦች ነው፤ እግዚአብሔር ግን ምንም ገደብ የለውም፡፡
- እግዚአብሔር ለፍጻሜው የሚረዳ ነገር ጨምሮ ካልሆነ በስተቀር ለሰው ምንም ዓይነት ራዕይ ወይም ሕልም አይሰጥም

እምነት ከፈተናው ባሻገር፣ ክፍል 1

“እምነት ማለት እንቁላሎችህን ሁሉ በእግዚአብሔር ቅርጫት ውስጥ ማስቀመጥና፣ ከዚያም ሳይፈለፉ በፊት በረከቶችህን መቆጠር ነው”።

ሮማና ሲካሮል

የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ከፈተና ባሻገር ሕይወት መኖሩን ያረጋግጣል። ስለሆነም እምነት ለስኬታማ ኑሮ እኛ የሚኖረን እጅግ አስፈላጊ ኃይል ነው። ትምህርት በቂ አይደለም። የጽኑነት ማዕርግ በትካዜ ጊዜ ብዙ አይረዳም። በመፈረካከስ ላይ ላለ ሕይወት የመጽሐፍ ቅዱስ ብቻውን ብዙ ጠቃሚነት የለውም። በግርግርና በትርምስ ጊዜ ሊያድነን የሚችለው እምነታችን ብቻ ነው።

እምነት በሕይወታችን ልብ ሙሉነት ይፈጥርናል፤ የእኛ የልብ ሙሉነት ደረጃ ካለን የእምነት ደረጃ ጋር የተያዘ ነው። ልብ ሙሉነት የእምነታዊ አቀራረብ ዝንባሌ ነው። አሉታዊ በሆነ አካባቢ፤ መሀል ሆኖ በእምነታዊነት መጽናት እምነትን ይጠይቃል፤ ይህም አሉታዊ የሆኑት ነገሮች ጊዜያዊ ስለሆኑ ጠቅላላውን ሁኔታ የሚያንፀባርቁ አለመሆናቸውን መገንዘብ ነው። በአደጋ ፊት ፈገግታን ለማሳየት የሚችል የእምነት ሰው ብቻ ነው። በማዕበል ውስጥ ጸጥ ለማለት የሚችል የእምነት ሰው ብቻ ነው። በአሉታዊ ሁኔታዎች መሀል ውስጥ በመልካም አስተሳሰብ ለመጽናት የሚችል የእምነት ሰው ብቻ ነው።

ስለዚህ፣ ከዚህ በፊት እንዳየነው እምነታችን የሚገለጠው በሚያጋጥመው ፈተና ውስጥ ነው። በሌላ አነጋገር፣ ፈተና የእምነታችንን ጥራትና ጥልቀት ይገልጣል። ስለ እምነታችን በጉራ መናገር ማንንም አያስደንቅም፤ እምነታችን የሚረጋገጠው በተግዳሮት መሀል ውስጥ ነው። እግዚአብሔር ፈተናን የሚፈቅደው በዚህ ምክንያት ነው። ፈተና የተኛውን እምነታችንን ቀስቅሶ ንቁ እንዲሆን ያደርገዋል፤ ከዚያም በእያንዳንዱ የሕይወታችን ክፍል ራሱን ይገልጣል። እምነታችን ካልተፈተነ በስተቀር ምን ያህል እንደሆነ ወይም ምን ያህል ጠንካራ እንደሆነ ለማወቅ ፈጽሞ አንችልም።

የእምነታችን ጥንካሬ በምናልፈው ፈተና መጠን ነው። ደግሞም ልብ በሉ፣ እግዚአብሔር ለማሸነፍ ከምንችለው በላይ እንድንፈተን አይፈቅድም (1ቆሮ 10፥13 ይመልከቱ)። ይህ ማለት እግዚአብሔር የፈተናዎችን መጠን

ይቆጣጠራል ማለት ነው። ይሁን እንጂ፣ እግዚአብሔር የሚፈቅደውን ፈተና እኛ ራሳችን ከምናመጣው ፈተና ጋር እንዳናምታታ መጠንቀቅ አለብን። ያዕቆብ፣ የጌታ ወንድም፣ ልዩነቱን እንዲህ በማለት ገልጾታል፡-

በፈተና የሚጸና ሰው የተባረከ ነው፤ ምክንያቱም ፈተናን ሲቋቋም፣ እግዚአብሔር ለሚወዱት የሰጠውን ተስፋ የሕይወትን አክሊል ያገኛል።

ማንም ሲፈተን “እግዚአብሔር ፈተነኝ” አይበል። ምክንያቱም እግዚአብሔር በክፉ አይፈትንም፤ እርሱ ማንንም አይፈትንም፤ ነገር ግን እያንዳንዱ የሚፈተነው በራሱ ክፉ ምኞት ሲሳብና ሲታለል ነው። ምኞትም ከፀነሰች በኋላ ኅጢአትን ትወልዳለች፤ ኅጢአትም ካደገች በኋላ ሞትን ትወልዳለች።

የተወደዳችሁ ወንድሞቼ ሆይ፣ አትታለሉ። በጐ ስጦታና ፍጹም በረከት ሁሉ ከላይ ከሰማይ ብርሃናት አባት ይወርዳሉ፤ በእርሱ ዘንድ መለዋወጥ፣ ከመዞር የተነሣ የሚያርፍ ጥላም የለም (ያዕቆብ 1፥12-17)።

ያዕቆብ በመከራና በፈተና መካከል ግልጽ የሆነ ልዩነትን አስቀምጧል። በዚህ ሁኔታ፣ መከራዎች በሕይወታችን የሚያጋጥሙን እግዚአብሔርም እምነታችንን ለማረጋገጥና ለማሳደግ የሚፈቅዳቸው የተለመዱ ፍተሻዎች ናቸው። ፈተናዎች በራሳችን ኅጢአት ወይም የሞኝነት ተግባርና ውሳኔ ምክንያት በራሳችን ላይ የምናመጣቸው ችግሮች ናቸው። እነዚህ ነገሮች ካልተገቱ በስተቀር በሕይወታችን ጥፋትን ያመጣሉ። እነርሱ እድገትን ሳይሆን የባስ ብልሽትን ያስከትላሉ።

ስለዚህ እንድ ተግዳሮት ወይም ችግር ከሕይወትህ ሲመጣ ከእግዚአብሔር የመጣ ነው ብለህ ከመወሰንህ በፊት በራስህ የተሳሳተ አካሄድ ምክንያት የፈጠርኸው ችግር አለመሆኑን ለማረጋገጥ ራስህን መርምር። ችግሩ በራስህ ከሆነ ትክክለኛው አካሄድ ኑዛዜና ንስሐ ነው። በኅጢአትህ ምክንያት የመጣውን ችግር በመታገሥ “ጨዋነት” አይሰማህ። በእግዚአብሔር ፊት ራስህን ዝቅ አድርግ፣ ኅጢአትህን ተናዘዝ፤ ከዚያም ይቅርታውን ተቀበል።

በሕይወታችን ውስጥ የፈተናዎችን ምንጭ ለመለየት ያለን ችሎታ ከፈተናዎቹ ባሻገር በስኬታማነት ለመኖር ችሎታችን ወሳኝ ነው። እግዚአብሔር የሚፈቅደው ፈተና እኛ ከፈቀድንለት እኛን የሚገነባና የሚያጠነክር ሲሆን እኛ በራሳችን ያመጣነው ፈተና ግን ያፈርሰናል።

እምነት በኃይል ላይ እንጂ በድርጊት ላይ አይደለም

የሚሠራ እምነት በትክክለኛ ሥፍራ ላይ የተቀመጠ እምነት ነው። በሌላ አነጋገር፣ የእምነታችን ማረፊያ ሥፍራ - የምናምነው ማን ወይም ምን መሆኑ - በስኬትና በውድቀት፣ እንዲሁም በሕይወትና በሞት መካከል የሚኖር ልዩነት ነው። ከፈተና ባሻገር ለመኖር የሚያስችል እምነት - የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት የሚጠነክረው በእግዚአብሔር ኃይል ባለ ፅኑ እምነት ነው እንጂ በሥራዎቹ አይደለም። ይህንን አስቀድሜ ብዙ ጊዜ ተናግረናለሁ፣ ነገር ግን እንደገና የምናገረው በጣም አስፈላጊ ስለሆነ ነው። ዛሬ ብዙ አማኞች በድርጊት የተቃኙ ናቸው። አዝናኝ በሆኑ ነገሮች ላይ ትኩረት ያደርጋሉ፣ ስለዚህ በሕይወታቸው የሚኖረው ጥንካሬና የእምነታቸው ቀጣይነት የተመሠረተው እግዚአብሔር በራሳቸው ወይም በቅርብ ወዳጆቻቸው ሕይወት አንድን አስደናቂ ነገር ሲያደርግ ዘወትር በማየት ላይ ነው። እግዚአብሔር አንድ ተጨባጭ፣ በዓይን የሚታይ ነገር ካላደረገ፣ ግራ የሚጋቡና የሚጠራጠሩ ይሆናሉ፤ ከዚያም እምነታቸው ይወላውላል።

ከዚህ ራስን ከማታለልና ከውሸት እምነት ወጥመድ የምንወጣበት መንገድ እምነታችንን በእግዚአብሔር ሥራዎች ላይ ሳይሆን ነገር ግን እግዚአብሔር ማንኛውንም ነገር ለማድረግ ኃይል እና መብትም ያለው በመሆኑ ሐቅ ላይ ስናሳርፍ ነው። እግዚአብሔር ሁልጊዜ እኛ በጠበቅነው መንገድ ባይሠራም በእርሱና በኃይሉ ላይ መተማመን ይኖርብናል። እግዚአብሔር ለመሥራትም ላለመሥራትም ሥልጣን አለው፤ ለመርዳትም ላለመርዳትም ሥልጣን አለው፤ አንዳንድ ጊዜ ይህንን እንረሳለን። እምነታችን በእግዚአብሔርና በኃይሉ ላይ መሆን አለበት፤ ምክንያቱም የእርሱ ኃይል ከሥራዎቹ ይበልጥ ዋና ነገር ስለሆነ ነው። የእግዚአብሔር ኃይል በሚታይና በሚጨበጥ ሁኔታ ስላልተገለጠ ብቻ የእርሱ ኃይል የለም ማለት አይደለም።

በእግዚአብሔር ላይ (በኃይሉ ሳይሆን) ያለ እምነት ኃይሉን ያነሳሳዋል። ኢየሱስ ማንነቱን “ለማረጋገጥ” ምልክትን እንዲያደርግ የቀረበለትን ጥያቄ ሁሉ በጽናት ተቃውሞአል፤ ምክንያቱም እንዲህ ያለው ጥያቄ እውነተኛ

እምነት አለመኖሩን የሚገልጽ ስለሆነ ነው። እምነትም በሌለበት ሥፍራ የእግዚአብሔር ኃይል አይገለጥም። በማቴዎስ 13፡58 ኢየሱስ የትውልድ ሥፍራውን ናዝሬትን ለመገባቸው በሄደ ጊዜ “ባለማመናቸውም ምክንያት ብዙ ታምራትን በዚያ አላደረገም” ይላል። ኢየሱስ ተአምር የሚያደርግ ኃይል አለው፤ ነገር ግን የሕዝቡ አለማመን ኃይሉን ዘጋው። አለማመናቸው ተአምር ሠራ ወደ ሆነው የእግዚአብሔር ኃይል እንዳይገቡ ከለከላቸው።

እግዚአብሔር ለመሥራትም ላለመሥራትም ሥልጣን አለው። የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት እግዚአብሔር ሲሠራ በማየት ላይ የተመሠረተ አይደለም። የመንግሥቱ እምነት እግዚአብሔር በሠራም ባይሠራም በርሱ ላይ ይተማመናል። የመንግሥቱ እምነት በእግዚአብሔር ዝምታ መካከል ያምናል።

አብርሃም ለዚህ ትክክለኛ ምሳሌ ነው። አብርሃም 75 ዓመት ሲሆነው፣ እግዚአብሔር ወንድ ልጅ እንደሚሰጠው ቃል ገባለት። ይሰሐቅ ሲወለድ አብርሃም የ100 ዓመት ሰው ነበር። የእግዚአብሔር ተስፋ አስኪፈጸም ድረስ አብርሃም ለ25 ዓመት ቆይቷል። አንተስ? ለምን ያህል ጊዜ ለመቆየት ትፈቅዳለህ? አብርሃም እምነቱን ለ25 ዓመታት ጠበቀ፤ ምክንያቱም ተስፋ የሰጠውን አምላክ ስለ ተማመነ ነው። የእግዚአብሔር ቃል የታመነ እንደሆነ አወቀ፤ እግዚአብሔርም በዚህ መሠረት ባረከው። ጳውሎስ ይህንን እንዲህ ሲል ገልጾታል፤

“ዘርህም እንዲሁ ይሆናል” ተብሎ ለእርሱ በተነገረው መሠረት ምንም ተስፋ በሌለበት አብርሃም በተስፋ አምኖ የብዙ ሕዝብ አባት ሆነ። እርሱ የመቶ ዓመት ሰው ሆኖ ሳለ የራሱም ሰውነት ሆነ የሣራ ማሕፀን ምውት እንደነበረ እያወቀ በእምነቱ አልደከመም። ይልቁንም በእምነቱ በመጽናት ለእግዚአብሔር ከብርን ሰጠ እንጂ የእግዚአብሔርን ተስፋ አልተጠራጠረም፤ እግዚአብሔር የሰጠውን ተስፋ እንደሚፈጽም በሙሉ ልብ ርግጠኛ ነበር። ስለዚህ ጽድቅ ሆኖ ተቆጠረለት” (ሮሜ 4፡18-22)።

አብርሃም “የእምነት አባት” መባሉ አያስደንቅም። በዓይኑ ጨርሶ ላላየው ሕፃን ለ25 ዓመት አመነ። በፈተና ውስጥ በልበ ሙሉነት የሚያጸናን እምነት ነው። የሚያስጠብቀው ጊዜ ምንም ያህል ርዝመት ቢኖረውም የአብርሃም እምነት በእግዚአብሔር የተስፋ ቃል ላይ አላወላወለም። እንደ እውነቱ ከሆነ፣ አብርሃም ለረጅም ዘመን በጠበቀ መጠን እምነቱ እያደር

እየጠነከረ መጣ። እምነቱን አጽንቶ ያቆየው ምንድነው? አብርሃም “እግዚአብሔር የሰጠውን ተስፋ እንደሚፈጽም በሙሉ ልብ ርግጠኛ” ስለነበር ነው። እግዚአብሔር የተስፋ ቃሉን እንደሚጠብቅ ያለ ጥርጥር አምኖ ነበር።

አንደ አማኞች ለኛ ለድካማችን ምክንያት ከሚሆኑት ታላላቅ ነገሮች አንዱ እምነታችንን እኛ ባለን ኃይል ላይ ማሳረፋችን ነው። አንዳንድ ጊዜ እግዚአብሔር ዜሮ የሚያደርገን ምናልባት ለዚህ ይሆናል። በጴጥሮስ የሆነውን ነገር አስታውሱ። “ጽኑ ኃይል አለኝ” ብሎ ከተናገረ በኋላ ብዙ ሳይቆይ ወዲያው በሚያዋርድ ሽንፈት ውስጥ ገባ። ጴጥሮስ እምነቱን ሙሉ በሙሉ በጌታ ላይ መመሥረትን የተማረውና በማንኛውም ፈተና ውስጥ የሚያቆመውን ኃይል ያገኘው በራሱ ላይ የነበረውን አመኔታ ፈጽሞ ካስወገደ በኋላ ነበር። እግዚአብሔር ለአብርሃም ወንድ ልጅን እንደሚሰጠው ቃል ገብቶላታል። አብርሃምና ሣራ ሁለቱም አርጅተው ነበር፤ ልጅ የመውለጃ ዕድሜያቸው ዐልፎ ነበር። የአብርሃምን የወራሽነት ፍላጎት የሚያሟላ ምንም አልነበራቸውም። እግዚአብሔር የተስፋ ቃሉን ካልጠበቀ በስተቀር ሊሆን የሚችል ነገር አልነበረም። ስለዚህ አብርሃም ለ25 ዓመታት ያለ ማወላወል በእግዚአብሔር አመነና ተስፋው ተፈጽሞ አየ።

እግዚአብሔር ለጥቅማችን ሲል ሙሉ በሙሉ በእርሱ ላይ ወደምንመካበት ሥፍራ ለማምጣት ማንኛውንም ነገር ያደርጋል። አስፈላጊ ከሆነም ወደ ዜሮ ያስገባናል፤ ይህም እምነታችን ባለን ነገር ላይ ሳይሆን እርሱ “እንዲህ አደርጋለሁ” ባለው ነገር ላይ እንዲሆንና ያንን ነገር ለማድረግ ምንም ያህል ጊዜ ቢያዘገየው በእርሱ ላይ መተማመናችንን እንድንቀጥል ነው።

የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት የማይቋረጥ ነው

የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ባሕርይና ኃይል (ወይም፣ ይልቁንም፣ እምነታችንን የምናሳርፍበትን እርሱን) መረዳት ከጀመርን የመንግሥቱ እምነት የማይቋረጥ መሆኑን ወደ መረዳት እንመጣለን። በጌታ ላይ የሚታመኑትን ሰዎች ምንም ዐይነት ኃይል፣ ፍልስፍና፣ አስተዳደር ወይም ከሰው የሚመጣ መከራ ሊያሸንፋቸው አይችልም። ጳውሎስ ይህንን ሐቅ የገለጸበት አገላለጽ ተወዳዳሪ የለውም፤

እግዚአብሔር ለሚወዱትና አንደ ሐሳቡ ለተጠሩት ነገር ሁሉ ተያይዞ ለበጎ እንዲሠራ እንደሚያደርግላቸው አናውቃለን። እግዚአብሔር አስቀድሞ ያወቃቸውን የልጁን

መልክ እንዲመስሉ አስቀድሞ ወሰናቸው፤ ይኸውም ከብዙ ወንድሞች መካከል እርሱ በኩር እንዲሆን ነው። አስቀድሞ የወሰናቸውን ጠራቸው፤ የጠራቸውን አጸደቃቸው፤ ያጸደቃቸውን አከበራቸው።

ታዲያ ለዚህ ምን እንመልሳለን? እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ከሆነ ማን ሊቃወመን ይችላል? ለገዛ ልጁ ያልሳሳለት ነገር ግን ለሁላችንም አሳልፎ የሰጠው እርሱ ሁሉንስ ነገር ከእርሱ ጋር እንደ ምን በልግስና አይሰጠን? እግዚአብሔር የመረጣቸውን የሚከስ ማን ነው? የሚያጽድቅ እግዚአብሔር ነው፤ ታዲያ የሚፈርድ ማን ነው? የሞተው፣ እንዲሁም ከሞት የተነሳው በእግዚአብሔር ቀኝ የተቀመጠው ክርስቶስ ኢየሱስ ስለ እኛ ይማልዳል። ከክርስቶስ ፍቅር የሚለየን ማን ነው? ችግር ወይስ ሥቃይ ወይስ ሰደት ወይስ ረሀብ ወይስ ዕራቁትነት ወይስ አደጋ፣ ወይስ ሰይፍ? ይህም “ስለ አንተ ቀኑን ሙሉ ከሞት ጋር እንጋፈጣለን፤ እንደሚታረዱ በጐች ተቆጠርን” ተብሎ እንደተጻፈ ነው። ምንም አይለየንም፤ በዚህ ሁሉ በወደደን በእርሱ ከአሸናፊዎች እንበልጣለን (ሮሜ 8፡28-37)።

እግዚአብሔር በክርስቶስ አማካይነት እጽድቆናል። “መጽደቅ” የሚለው ቃል የሕግ ቃል ነው። ልብ እንበል፤ የምንነጋገረው ስለ መንግሥትና ስለ አገዛዝ ነው። መጽደቅ ሕጋዊ መብትን የሚመለከት ነገር ነው። በእግዚአብሔር መጽደቅ ማለት በእርሱ መንግሥት ውስጥ ያለንን የልጅነትና የዜግነት መብታችንን ሰጥቶናል ማለት ነው። በመብትነት የእኛ የሆነውን ነገር በጸጋው ሰጥቶናል። ሁኔታው እንደዚህ በመሆኑ፣ ጳውሎስ ምን እንመልሳለን? ይላል። ከዚያም ተከታታይ የሆኑ ምላሻቸው የማይጠበቅ ጥያቄዎችን ይጠይቃል።

“እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ከሆነ ማን ይቃወመናል?” ማንም። የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት የማይቋረጥ ነው።

“ለገዛ ልጁ ያልሳሳለት፣ ነገር ግን ለሁላችንም አሳልፎ የሰጠው እርሱ ሁሉንስ ነገር ከእርሱ ጋር እንደ ምን በልግስና አይሰጠን?” ይሰጠናል። እግዚአብሔር የሰጠውን፣ ማንም ሰው ሊወስድ አይችልም። የመንግሥቱ እምነት የማይቋረጥ ነው።

“እግዚአብሔር የመረጣቸውን የሚከስ ማን ነው?” ማንም የለም። እግዚአብሔር አንድ ጊዜ አጽድቆናል፤ ስለዚህ አሁን በክርስቶስ ላሉት ኩነቷ የለባቸውም (ሮሜ 8፡1 ይመልከቱ)። የመንግሥቱ እምነት የማይቋረጥ ነው።

“ታዲያ የሚፈርድ ማን ነው?” ማንም የለም። ይህን ሊያደርግ የሚችል ክርስቶስ ብቻ ነው፤ እርሱ ይህን እያደርግም፤ ምክንያቱም እርሱ የሞተው እኛን ከፍርድ ለማዳን ስለሆነ ነው። እርሱ በእኛ ላይ በመፍረድ ፈንታ፤ በመንግሥተ ሰማይ በአባቱ ፊት ስለእኛ ይማልዳል። የመንግሥቱ እምነት የማይቋረጥ ነው።

“ከክርስቶስ ፍቅር የሚለየን ማን ነው?” ማንም የለም። የእርሱ ፍቅር ዘላለማዊና እስከ መጨረሻው እስከ ፍጥረት ርቀት፤ ከዚያም ዐልፎ የሚሄድ ነው። የመንግሥቱ እምነት የማይቋረጥ ነው።

“ችግር ወይስ ሥቃይ ወይስ ስደት ወይስ ረሀብ ወይስ ዕራቄትነት ወይስ አደጋ ወይስ ሰይፍ? ምንም። ከእነዚህ ነገሮች ማንኛቸውም ከክርስቶስ ፍቅር ሊለየን አይችልም። አንድ እውነቱ ከሆነ፤ በእምነት እነዚህ ነገሮች ወደ እርሱ የበለጠ ያቀርቡናል። የመንግሥቱ እምነት የማይቋረጥ ነው።

እነዚህ ሁሉ ለእኛ ከሆኑ፤ ጳውሎስ፤ “በዚህ ሁሉ በወደደን በእርሱ ከአሸናፊዎች እንበልጣለን” ብሎ ማወጁ ያስደንቃልን? የመንግሥቱ እምነት የማይቋረጥ ነው።

ከእግዚአብሔር ፍቅር የሚለየን ነገር የለም፤ መከራ፤ ችግር ወይም ስደት እንኳ አይለየንም። ደግሞም ከእግዚአብሔር ፍቅር የሚለየን ምንም ነገር ስለሌለ የእርሱ ኃይል በውስጣችን እንዳይሠራ የሚከለክል ምንም ነገር የለም። በጥቂት መከራዎች፤ በትንሽ ችግር ወይም በስደት ውስጥ ልናልፍ እንችላለን። ይህ ሁሉ ግን እግዚአብሔር እኛን ወደ ብስለት የሚያመጣበት ሂደት ነው።

አንዳንድ ጊዜ እግዚአብሔር ሌሎችን ሰዎች ከችግር ውስጥ ለማውጣት ሲል እኛን በችግር ውስጥ እንድንገባ ይፈቅዳል። የእኛ ተግባር እነርሱ ይህን እንዴት እንደሚያስተናግዱት መርዳት ነው። እግዚአብሔር ጳውሎስንና ሲላስን ከእሥር ለማስለቀቅ የመሬት መናወጥን ከማምጣቱ በፊት በፊሊጵጊኖስ በግርፋትና በእሥር ለአንድ ሌሊት አሳለፉ። ከዚህም የተነሣ፤ ብዙ አስረኞች ነፃ ከመለቀቃቸውም በላይ የወሀኒ ጠባቂውና ቤተሰቡ በክርስቶስ አመኑ። እግዚአብሔር በመከራ ውስጥ አንድንገባ የሚፈቅደው ከዚያ ስንወጣ ሌሎች ብዙ ሰዎችን ከእኛ ጋር ይዘን እንድንወጣ ፈልጎ ሊሆን ይችላል። የመንግሥቱ እምነት የማይቋረጥ ነው።

ሁለት ዓይነት እምነቶች

በእግዚአብሔር መንግሥት ውስጥ ሁለት ዓይነት እምነቶች አሉ፤ እነርሱም በተስፋ ቃሎቹ ላይ ያለ እምነትና በመከራ ውስጥ የሚያልፍ እምነት ናቸው። ሁለቱም ተገቢ የሆኑ እምነቶች ናቸው፤ ነገር ግን ሁለተኛው ከመጀመሪያው የበለጠ የጥልቀትና የብስለት ደረጃ ያለው እምነት ነው። በተስፋ ቃሎቹ ላይ ያለው እምነት የአብዛኛውን አማኞችና የእግዚአብሔር መንግሥት ዜጎችን የእምነት ደረጃ የሚገልጽ ነው። እነዚህ ከእርሱ ለሚያገኙት ነገር እግዚአብሔርን ለማገልገል የሚወዱና እርሱን የሚያምኑ ሰዎች ናቸው። አንዳንዶች ምናልባት ራስን ከማገልገል የግብዝነት ሕይወት ተነሣስተው “ያምናሉ”፤ አብዛኞች ግን እግዚአብሔር እርሱን ለሚወዱትና ለሚያገለግሉት የሰጠውን የበረከት ተስፋ ለመቀበል ባላቸው ምኞት ምክንያት ያምናሉ። በመሠረቱ፤ በዚህ ምንም ስህተት የለበትም፤ ምክንያቱም በርግጥ እግዚአብሔር ለሕዝቡ ብዙ የከበሩ ተስፋዎችን የሰጠ ስለሆነና እነዚህንም መመኘት ምንም ከፋት ስለሌለበት ነው። ይሁን እንጂ፤ ከዚህ የበለጠ ብስለት ያለው እምነት መነሻ ምክንያቱ ከዚህ የተለየ ነው።

በእግዚአብሔር ተስፋ ላይ በሚያተኩር እምነት ውስጥ ወደ ኋላ ጎታች ከሆኑት ዋና ዋና ነገሮች አንዱ ተስፋዎቹ እኛ በመረጥነው መርሐ ግብር መሠረት እንዲፈጸሙ ወደሚጠበቅ አስተሳሰብ ውስጥ ለመሹለክ በጣም ቀላል መሆኑ ነው፤ ከዚህም የተነሣ ብዙዎቻችን በቀላሉ ትዕግሥታችን ያልቃል። ተስፋው እኛ በጠበቅነው ጊዜ ወይም ሁኔታ ካልመጣስ ምን ይሆናል? በእግዚአብሔር መታመንን እንቀጥላለን? ወይስ በተስፋቢነት እጃችንን ወደ ላይ በማንሣት፤ “ደህና፤ እንግዲህ እምነት የሚሠራ አይመስለኝም” እንላለን? በእግዚአብሔር ላይ ያለን እምነት እርሱ ለእኛ በሰጠው ተስፋ ላይ የተመሠረተ ቅድመ ሁኔታ መሆን የለበትም። ተስፋዎች በብስለት ላይ እንዳለ ከሬም ናቸው፤ ተስፋዎች እግዚአብሔር በክርስቶስ በኩል ላደረገልን አስደናቂ ነገሮች ተጨማሪ ጣዕም የሚሰጡ ናቸው። እግዚአብሔርን ራሱን ማግኘት በረከቶቹን ከማግኘት የተሻለ ነው። ከስጦታዎቹ ይልቅ የስጦታዎቹ ሁሉ ምንጭ ቢኖራችሁ አይሻልም? እርሱ በሚሰጠው ስጦታዎች ራስን ከማርካት ይልቅ ሰጪውን ማወቅ አይሻልምን?

ሁለተኛውና ይበልጥ ጥበቅ የሆነው እምነት በመከራ ውስጥ ያለ እምነት ነው፤ ይህ እምነት በመከራና በችግር መካከል ጸንቶ የሚቆም እምነት ነው። በዚህ መጽሐፍ ከዳር እስከ ዳር ስንነጋገርበት የነበረው እምነት ሁለተኛው ዐይነት እምነት ነው። የመንግሥቱ እምነት ማለት በጥራቱና በከፍታው ደረጃ ሁልጊዜ ይህን መሰል እምነት ማለት ነው። ተስፋዎቹ በመፈጸም ላይ

እስካሉ ድረስ ማመን አንድ ነገር ነው፤ ሁሉም ነገር በመፈራረስ ላይ ባለበት ጊዜ በእምነት መቀጠል ግን ሌላ ነገር ነው። ማንም ሰው ተጨማሪ ክፍያ (ጉርሻን) ሲያገኝ እምነት ሊኖረው ይችላል። ማንም ሰው ቋሚ ሥራ ሲያገኝ እምነት ሊኖረው ይችላል። ማንም ሰው ሁሉም ነገር እርሱ በፈለገው መንገድ ሲከናወንለት እምነት ሊኖረው ይችላል። ነገር ግን ሥራችሁን ስታጡስ? የመሥሪያ ቤት ፖለቲካ ወይም የአድልዎ አሠራር ለእናንተ የሚገባውን ዕድገት ሳይሰጥ ቢቀርስ? ንብረታችሁ በውስጡ እንዳለ ቤታችሁ ቢቃጠልስ? በበሽታ ወይም በአደጋ ልጃችሁን በሞት ብታጡስ እንዴት ነው?

እነዚህ ነገሮች አንዳንድ ጊዜ ሕይወት በመንገዳችን የሚታስቀምጣቸው ተግዳሮቶች ናቸው። ምንም ነገር ቢሆን እምነትህን አጥብቀህ ትይዛለህን? እምነትህ በተስፋዎች ላይ የሚያተኩር ከሆነ ይህን ልታደርግ አትችልም። አንተ በረከቶችን ትጠባበቃለህ፤ ነገር ግን አደጋ በመንገድህ ላይ ይገጥምሃል። ወደ ላቀ ብልጽግና መሸጋገርን ትጠባበቃለህ፤ ነገር ግን በድንገት የገንዘብ ድህነት ያገኝሃል። በተስፋዎች ላይ ከሚያተኩር እምነት ይልቅ የተሻለ እምነት የሚያስፈልገንም ለዚህ ነው። መከራን የሚታገስ እምነት ያስፈልገናል፤ ወደ አንበሶች ጉድጓድ የሚሄድ ወይም ወደ አቶን አሳት የሚገባ እምነት ያስፈልገናል፤ ከእኛ ዐሥር ጊዜ የሚበልጠውን ዝዙፍ የሚጋፈጥ እምነት ያስፈልገናል፤ በአሥር ቤት ውስጥ ወድቆ መዝሙርን የሚቀሰቅስ እምነት ያስፈልገናል። ከፈተናዎች ባሻገር ስኬታማ ሆኖ ለመኖር፤ ሁልጊዜ ከሰማይ የገና ስጦታን ከመጠበቅ ያለፈ እምነትን ይጠይቃል። ለመቆም አስቸጋሪ በሚሆንበት ጊዜ የሚቆም፤ ለማመን አስቸጋሪ በሚሆንበት ጊዜ የሚያምን እምነትን ይጠይቃል። ፈተናን ዐልፎ የሚሄድ እምነት ከኢየሱስ ጋር “ቢገድለኝም እንኳ በእርሱ ተስፋ አደርጋለሁ” የሚል እምነት ነው (ኢዮብ 13፡15)።

እምነት ያለ ዕይታ

በመከራ ውስጥ የፀና እምነት ማለት የመጨረሻው ውጤት ባይታይም እንኳ ለመጨረሻው ውጤት በእግዚአብሔር ላይ መተማመን ማለት ነው። ጳውሎስ ለቆሮንቶስ አማኞች “ስለዚህ ሁልጊዜ በመታመን እንኖራለን። በሥጋ እስካለን ድረስ ከኔታ ርቀን እንደምንገኝ እናውቃለን፤ ምክንያቱም የምንኖረው በእምነት እንጂ በማየት አይደለም” በማለት ጻፈላቸው (2ቆሮ 5፡6-7)። ምንም እንኳ ሁሉንም ነገር ባናይም በእግዚአብሔር ላይ መታመን አለብን። በመንግሥተ ሰማያት በመንፈሳዊው ዓለም ብንሆን ኖሮ ሁሉንም

ነገር ከመጀመሪያ እስከ መጨረሻ ለማየት እንችል ነበር። ነገር ግን አይደለም፤ እኛ ያለነው በምድር ላይ በሁሉም ነገር መካከል ነው፤ ይህም ሙሉውን ስዕል ለማየት እንችልም ማለት ነው። ስለዚህ ሙሉውን ስዕል በሚያየው በእግዚአብሔር ላይ መታመን ይኖርብናል። ይህም በምናየው ሳይሆን በምናምነው ነገር መራመድን ይጠይቀናል፤ በዚህም ሁልጊዜ የማናየውን ነገር ሁሉንም ነገር ለሚያየውና ለሚያውቀው አሳልፈን መስጠትን ይጠይቀናል። የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ማለት ምንም ዐይነት ሁኔታ ዘላቂነት ወይም መጨረሻነት እንደሌለውና ዞሮ ዞሮ ሁሉም ነገር በመንግሥቱ ንጉሥ ቁጥጥር ሥር መሆኑን ማመን ነው።

ይህንን እንደሚከተለው ልግለጸው። እስቲ በቤተ ሙከራ ውስጥ የጠመዘማዛ መንገድን ችግር ለመፍታት ስለምትሞክር ስለ አንዲት አይጥ አስቡ። በጠመዘማዛው መንገድ በአንደኛው ጫፍ ላይ አይጣ አለች፤ በሌላው ጫፍ ደግሞ አይብ አለ። ከጠመዘማዛው መንገድ በውጪ በኩል አንድ ሳይንቲስት ሁሉንም ነገር ይመለከታል። ሳይንቲስቱ እንደ እግዚአብሔር ነው እንበል፤ እርሱ ጠመዘማዛውን መንገድ ሙሉ በሙሉ በአንድ ጊዜ ለማየት ይችላል፤ እንዲሁም አይጣ ወደ አይቡ ለመድረስ ምን ማድረግ እንደሚያስፈልጋት እያንዳንዱን መጠምዘዣ ያስተውላል። ይሁን እንጂ፤ አይጣ በአንድ ጊዜ የምታየው የመንገዱን አንድ ትንሽ ክፍል ብቻ ነው። ለተመልካቹ ሳይንቲስት እንደ መስተዋት ግልጽ የሆነው ጠመዘማዛ መንገድ ለአይጣ ምስጢር ነው። አይጣ በጠመዘማዛው መንገድ ውስጥ ቀስ በቀስ ደረጃ በደረጃ መጓዝ ይኖርባታል፤ በፈቷ ያለውን ክፍል ስትጨርስ ቀጥሎ ያለውን ክፍል ታያለች። አይጣ ሁሉንም መንገድ የምታውቀው በመጨረሻው አይቡን ለመብላት ስትችል ነው።

እግዚአብሔር በጠመዘማዛ መንገድ አጠገብ አይጥን ከሚመለከት ሳይንቲስት የበለጠ ነው። እርሱ አፍቃሪ አባታችን ስለሆነ እንደዚህ ይለናል፤ “እኔ ሙሉውን ስዕል ለማየት እችላለሁ፤ እናንተ ግን አትችሉም፤ ስለዚህ እስከ አሁን በገለጥሁላችሁ መሠረት ተራመዱ፤ ከዚያም ቀጥሎ የምትሄዱበትን እንዳሳያችሁ በእኔ ተማመኑ”። በእምነት መኖር ማለት ሁኔታው ተስፋ የሌለው ቢመስልም እግዚአብሔር በመከራው ውስጥ እንደሚያሳልፈን በእርሱ መተማመን ማለት ነው። መንገድ በሌለበት እርሱ መንገድን እንደሚያዘጋጅ ማመን ማለት ነው። ስለዚህ አንድን ነገር በማትረዳበት ጊዜ አትርበትበት። እግዚአብሔር ያንን ነገር ይረዳል፤ ይቆጣጠራልም። በመከራው ውስጥ ስላምን ለማግኘት ትፈልጋለህን? ስለዚህ “እኔ አላውቅም፤ እግዚአብሔር ግን ያውቃል” ማለትን ተማር።

ኢየሱስ “ልባችሁ አይጨነቅ በእግዚአብሔር አመኑ፤ በእኔም ደግሞ አመኑ” አለ (ዮሐ 14፥1)። ለምን? ምክንያቱም እርሱ ሙሉውን ሰዕል ስለሚያይ ነው። አንድንድ ጊዜ ለስኬት በጣም ቅርብ ነን፤ ነገር ግን አሁንም በፊታችን ግድግዳ ስላለ ልናየው አንችልም። የሚቀረን ሁለት ዙር ብቻ ይሆናል፤ ነገር ግን እኛ በዚያው እናቆማለን (እናቋርጣለን)። በመጨረሻው ስኬትን የማያገኙ ሰዎች ከመጨረሻቸው በፊት የሚያቋርጡ ሰዎች ብቻ ናቸው። መንገድህን ቀጥል፤ በጌታ ላይ መታመንህን ቀጥል፤ ከዚያም ወደ አሰብህበት ሥፍራ ትደርሳለህ። በመጨረሻም፤ ሩጫ ለፈጣናቸው ወይም ለጠንካሮች ሳይሆን ነገር ግን ጥለው ለማይሸቡ ነው፤ ምንም ነገር ቢሆን ጉዞአቸውን ለሚቀጥሉ ይሆናል።

ጳውሎስ እኛ የምንመለለሰው በእምነት ነው እንጂ በማየት አይደለም በማለት የተናገረው አዋጅ ከዚህ የሚከተለውን ምሳሌ የመግለጫ ሌላው መንገድ ነው፡- “በፍጹም ልብህ በእግዚአብሔር ታመን፤ በራስህ ማስተዋል አትደገፍ፤ በመንገድህ ሁሉ እርሱን ዕውቅ እርሱም ጐዳናህን ቀና ያደርገዋል” (ምሳሌ 3፥5-6)። የእኛ መረዳት ውሱን ነው፤ ራዕያችንም ሙሉ አይደለም። የሕይወትን ሩጫ በራሳችን ለመሮጥ ብንሞክር መጨረሻችን በጉድጓድ ውስጥ መውደቅ ነው። በሩጫው ላይ ለመቆየትና በውድድሩ ለመጽናት ያለን ብቸኛው መንገድ ጌታ መንገዱን እንዲያሳየን በእርሱ ላይ መታመን ነው።

በእምነት የመመለስ አንዱ ክፍል ራሳችንን ለመመርመር ክፍት መሆን ነው፤ ይህም ሌላ ዐይነት ፈተና ነው። ስኬታማ የሆኑ ሰዎች ሁልጊዜ ራሳቸውን ይፈትሻሉ፤ ራሳቸውን ይገመግማሉ፤ ወደፊት ምን እንደሚያደርጉ ለማየትም ለዐዲስ ተግዳሮትና ለዐዲስ የሕይወት ደረጃ ራሳቸውን ያዘጋጃሉ። በጥንካሬ ለማደግ ብቸኛው መንገድ ልምምድ ማድረግ፤ በፊት ከነበርንበት ደረጃ ለማለፍ ወደፊት መዘርጋት ነው። እምነትም እንዲሁ ነው። ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ሰዎች “በእምነት መሆናችሁን ለማወቅ ራሳችሁን መርምሩ፤ ራሳችሁን ፈትኑ፤ ከፈር የወጣችሁ ካልሆነ በስተቀር ኢየሱስ ክርስቶስ በውስጣችሁ እንዳለ አታውቁም?” ይላል (2ቆሮ 13፥5)። በሌላ አነጋገር እምነት እንዳላችሁና እንደሌላችሁ ለማወቅ ከፈለጋችሁ ራሳችሁን ፈትሹ። የእምነታችሁን ጥልቀት ወይም ጥንካሬ ለማወቅ ከፈለጋችሁ ራሳችሁን ፈትሹ። ምን ያህል ለመቋቋም እንደምትችሉ ለማየት ሞክሩ ማለቱ ነው።

እንደ ጳውሎስ ከሆነ ክርስቶስ በውስጥህ መሆኑን የምታውቀው በምታልፈው ፈተና ልክ ነው። ሁልጊዜ ከበድ በሚሉ ፈተናዎች ጥንካሬህን ታዳብራለህ። ከባድ ፈተና ባለፍህ መጠን፤ ጥንካሬህ እየጨመረ ይሄዳል።

ከዚህ የተነሣ፤ ጳውሎስ የሚለው፤ “ወደ ሕይወት ግባ፤ ማንም ለማንሣት የማይሞክረውን ዕቃ አንሣ፤ ከዚያም ትችላው እንደሆነ ለማወቅ ራስህን ፈትን፤ ከቻልኸው ክርስቶስ በአንተ ውስጥ ለመሆኑ ማረጋገጫ” ነው። የእግዚአብሔር መንግሥት ሕይወትና እምነት ውበት ይህ ነው። የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ፈተናን የማይፈራ እምነት ነው። እንደ እውነቱ ከሆነ፤ የመንግሥቱ እምነት ፈተናው እንዲመጣ የሚያደርግ እምነት ነው። ይህ እምነት በእውነቱ ራሱን የሚፈትን ነው። ፈተናንና መከራን መፍራት የሌለብን ለዚህ ነው፤ ነገር ግን እምነታችንን እንደሚያሳድጉ፤ እንደሚያጠፋና እንደሚያረጋግጡ መልካም አጋጣሚዎች አድርገን መቀበል ያለብንም በዚህ ምክንያት ነው። በመንግሥቱ ውስጥ ገዢዎች ለመሆን የታጩ የእግዚአብሔር ልጆች እንደ መሆናችን መጠን የምናልፈው እያንዳንዱ ፈተና እኛን ትንሽ ጠንክር በማድረግ እግዚአብሔር ወደ ዐቀደልን የብስለት ደረጃ ትንሽ ጠጋ ያደርገናል።

የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ይጻናል

የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ገደብ የሌለው ኃይል ባለው በዘላለማዊው አምላክ ላይ የተመሠረተ ስለሆነ የማይቋረጥ ነው። ይህ ማለት የመንግሥቱ እምነት በማንኛውም መከራ እየበረታና ማንኛውንም ፈተና እየተቋቋመ ለዘላለም ይጻናል ማለት ነው። ስለ እምነት ጽናት ባሕርይ በምናስብበት ጊዜ፤ በቅዱስ መጽሐፍ ውስጥ ከኢዮብ ልምምድ የተሻለ ምሳሌ አናገኝም። በዚህ መጽሐፍ ውስጥ ቀደም ሲል ስለ ኢዮብ አውሥተናል፤ ነገር ግን የኢዮብ ሕይወት በጣም ኃይለኛና አጽናኝ የሆነ ትምህርትን ስለሚሰጠን እንደ ገና ወደ እርሱ መመለስ ግድ ይለናል። የአንተ እምነት የሚጸናው አስከ ምን ድረስ ነው? ኢዮብ ባለፈበት ውስጥ አልፈህ ለመቆም ትችላለህን?

ኢዮብ በዘመኑ እጅግ ከበርቴና የበለጸገ ሰው ነበር፤ በቤተሰብ፤ በንብረትና በሀብት የበለጸገ ሰው ነበር። ደግሞም እግዚአብሔርን ሁልጊዜ የሚያመልክ የእምነት ሰው ነበር። ችግሩ የተከሰተው ከመንግሥተ ሰማያት በወጣ ተግዳሮት ምክንያት ነበር።

እግዚአብሔርም ሰይጣንን፤ “አገልጋዬን ኢዮብን ተመለከትኸውን? በምድር ላይ እንደ እርሱ ነቀፋ የሌለበት ቅን፤ እግዚአብሔርን የሚፈራና ከክፋት የራቀ ሰው የለም” አለው።

ሰይጣንም ለእግዚአብሔር እንዲህ ሲል መለሰለት፡-
“ኢዮብ እግዚአብሔርን የሚፈራው እንዲሁ ነውን?
በእርሱና በቤተሰቦቹ ባለው ንብረትስ ሁሉ ዙሪያ ዐጥር
ሠርተህለት የለምን? የበጎችና የላሞች መንጋ ምድርን ሁሉ
እስኪሞሉ ድረስ የእጁን ሥራ በርከህለታል፡፡ እስቲ እጅህን
ዘርግተህ ያለውን ሁሉ ንካበት፤ በእርግጥ ፊት ለፊት
ይረግምሃል”፡፡

እግዚአብሔርም ሰይጣንን “እነሆ እርሱ ያለው ሁሉ በእጅህ
ነው፤ እርሱን ራሱን ግን እንዳትነካው” አለው፡፡

ከዚህ በኋላ ሰይጣን ከእግዚአብሔር ፊት ወጥቶ ሄደ
(ኢዮብ 1፡8-12)፡፡

ሰይጣን ፈጣን በሆኑ ተከታታይ አደጋዎች ከኢዮብ ሀብቱንና ልጆቹን
በመውሰድና ያለውን ሁሉ እንዲያጣ በማድረግ ፍጹም ምስኪን አደረገው፡፡
አንተ በድንገት ሁሉንም ነገር ብታጣ ምላሽህ ምን ይሆናል እንደ ኢዮብ ያለ
ምላሽ ትሰጣለህን? ኢዮብ አደጋ ሲገጥመው ትእግሥቱን አስመስከረ፤
በውስጡ ያለውን ማንነት አሳየ፡-

ኢዮብም ተነሣ፤ ልብሱን ቀደደ፤ ራሱን ተላጨ፡፡
በምድርም ላይ ተደፍቶ ሰገደ፤ እንዲህም አለ፤ “ዕራቁቴን
ከእናቴ ማሕፀን ወጣሁ፤ ዕራቁቴንም አሄዳለሁ፡፡
እግዚአብሔር ሰጠ፤ እግዚአብሔር ነሣ፤ የእግዚአብሔር
ስም ቡሩክ ይሁን፡፡ በዚህ ሁሉ ኢዮብ አልበደለም፤
በእግዚአብሔርም ላይ ከፉ አልተናገረም (ኢዮብ 1፡20-22)

ኢዮብ በሕይወቱ እጅግ ታላቅ አደጋ በገጠመው ጊዜ አልተነጮነጮም፤
ነገር ግን አመለከ! ከእኛ አብዛኞቻችን በእንዲህ ያለ ሁኔታ ብንሆን
በእግዚአብሔር ላይ እንጮሃለን፤ እናገረመርማለን፤ ጥያቄም እናነሣለን፤
በመጣብን ነገር ግራ እንጋባለን፡፡ ለመሆኑ እግዚአብሔር ሁልጊዜ በእኛ ላይ
በረከትንና ብልጽግናን ማፍሰስ የለበትምን? ይህ ዛሬ በቤተክርስቲያን ውስጥ
ያለ የብዙ ሰዎች አስተሳሰብ ነው፤ ምክንያቱም አንዳንድ ሚዛኑን ያልጠበቀ
ትምህርት ከእግዚአብሔር ችግርን ሳይሆን በረከትን ብቻ እንድንጠባበቅ ስለ
ተማርን ነው፡፡ ይህ ዐዲስ ሁኔታ አይደለም፤ የኢዮብ ሦስት ወዳጆች እንኳን
ችግሩ በጎጢአቱ ምክንያት የመጣ ነው ብለው ዐስበው ነበር፡፡ ጻድቅ የሆነ

አምላክ ከልጆቹ በአንዱ ላይ እንዲህ ያለ የሚያስቃይ ችግር ያመጣል ወይም
ይፈቅዳል የሚለውን አሳብ ወዳጆቹ ለመቀበል አልቻሉም፡፡

ኢዮብ የእግዚአብሔርን መንግሥት እምነት፤ የሚታገስ እምነት፤
በተግባር አሳየ፡፡ ሁሉንም ነገር ያጣ ቢሆንም እግዚአብሔርን አመለከ፤
ምክንያቱም የእርሱ እምነት በነገሮች ላይ ሳይሆን ነገሮቹን በሰጠው አምላክ
ላይ ስለ ነበረ ነው፡፡ ኢዮብ እምነቱን በበረከቶች ላይ ከማሳረፍ የተሻለ
አውቀት ነበረው፤ ምክንያቱም በረከቶች ጊዜያዊ ናቸው፡፡ እርሱ ቤትና
እርሻ፤ በጎች፤ ፍየሎችና አህዮች ሁሉ ጊዜያዊ መሆናቸውን ተረድቶ ነበር፡፡
ቤተሰብ እንኳ ሚስትና ልጆች ጊዜያዊ መሆናቸውን ተረድቷል፡፡ ኢዮብ
ሁሉም ነገር የእግዚአብሔር እንደሆነ አውቆአል፤ ስለዚህ እግዚአብሔር
ለመስጠት መብትና ሥልጣን እንዳለው ሁሉ ለመውሰድም መብትና
ሥልጣን እንዳለው አውቆአል፡፡ ኢዮብ ያለው ሁሉ የእግዚአብሔር ነበር፤
እግዚአብሔር ለመስጠት ወይም ለመውሰድ የመረጠውን ያደርጋል፡፡

አንተ በእምነትህ ከዚህ ደረጃ ደርሰሃልን? ሁሉንም ነገር ብታጣ
እምነትህ ይህን ለመቋቋም ይችላልን? እግዚአብሔር ሁሉንም ነገር
እንድታጣ ቢፈቅድ እርሱን ታመልከዋለህን? በዚህ ምድር ሌላ በረከት
ባይሰጥህ እንኳ እርሱን እምነህ ትከተለዋለህን? የመንግሥቱ እምነት ይህ
ነው፤ የሚታገሥና ሁሉን ነገር የሚለውጥ እምነት ይህ ነው፡፡
በእግዚአብሔር ላይ ያለህ እምነት ባለህ ነገር ላይ የተመሠረተ ከሆነ፤ ያለህን
ነገር ስታጣ እምነትህንም ታጣለህ፡፡ የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት
ሙሉ በሙሉ በእግዚአብሔር በመታመን “በነገሮች” ላይ ያለውን አያያዝ ላላ
ያደርጋል፡፡

ኢዮብ ስለ መከራው እግዚአብሔርን እንዳልወቀሰ ደግሞ ተመልከት፡፡
“ኢዮብ አልበደለም፤ በእግዚአብሔርም ላይ ከፉ አልተናገረም”፡፡ እኛ ነገሮች
ሲበላሹብን ስንት ጊዜ በእግዚአብሔር ላይ እናማርራለን? አንተ በሕይወትህ
ላይ ስለሚሆነው ነገር ስንት ጊዜ እግዚአብሔርን ወቅሰሃል? ጌታ ሆይ ይህ
ነገር በእኔ ላይ እንዲደርስ ለምን አደረግህ? “ጌታ ሆይ፤ ይህ የደረሰብኝ ምን
አጥፍቼ ነው? ለምን ይህን ታደርግብኛለህ?” እንላለን፡፡ እግዚአብሔርን
ለመከሰስ የምናሳየው ዝንባሌ በውስጠኛው ልባችን እግዚአብሔር
እንደሚወደን ወይም እርሱ ሊታመን እንደሚችል ያልተዋጠልን መሆኑን
ያሳያል፡፡ ይህ ጥርጥር በኤደን ገነት የተጀመረ ነው፤ በዚያን ጊዜ ሰይጣን
አዳምና ሄዋን የእግዚአብሔርን መልካምነት እንዲጠራጠሩ በማድረግ
ተሳክቶለታል፡፡

እግዚአብሔር ሁልጊዜ መልካም ነው፤ በዘላለማዊ ፍቅሩ ይወደናል፡፡
ይህ እውነታ የገባን ከሆነ በሚሆነው በማንኛውም ነገር እርሱን

አንወቅስም፡፡ በዚህ ፈንታ፤ በእርሱ ፍቅርና መልካሃነት አንታመናለን፤ እንዲሁም እኛ በወቅቱ ከምናየው የበለጠ ታላቅ ዐላማ እንደሚፈጽም በእምነት እናስተውላለን፡፡ ኢዮብ እምነቱን ባለው ነገር ላይ ወይም በሚያየው ነገር ላይ አልመሠረተም፡፡ ኢዮብ እምነቱን የመሠረተው ጸድቅና ትክክለኛ እንደሆነ በሚያውቀው በእግዚአብሔር ባሕርይና ፀባይ ላይ ነው፡፡

ምንም ቢሆን ምን እምነት ይኑር

ኢዮብ የመጀመሪያውን የእምነት ፈተና ዐለፈ፡፡ ኢዮብ እግዚአብሔርን ያመለከው (ያገለገለው) ስለ ተቀበለው በረከት ነው በማለት ሰይጣን አጥብቆ ተናገረ፡፡ ሰይጣን የኢዮብን ሀብትና ብልጽግና እንዲወስድበት እግዚአብሔር በፈቀደለት ጊዜም ኢዮብ እግዚአብሔርን ማምለኩን ቀጠለ፡፡ የውድድሩ የመጀመሪያው ዙር ድሉ ለኢዮብ ሆነ፡፡ ስለዚህ ሰይጣን እንደ ገና ሞከረ፡፡

እግዚአብሔርም ሰይጣንን “አገልጋዬን ኢዮብን ተመለከትኸውን? በምድር ላይ እንደ እርሱ ነቀፋ የሌለበት፤ ቅን እግዚአብሔርን የሚፈራና ከክፋት የራቀ ሰው የለም ያለ ምክንያት እንዳጠፋው ብትወተውተኝም ይኸው ፍጹምነቱን እንደ ጠበቀ ነው አለው፡፡

ሰይጣንም፤ “ቁርበት ስለ ቁርበት ነው” ሲል መለሰ፡፡ ሰው ለሕይወቱ ሲል ያለውን ሁሉ ይሰጣል፤ እስቲ እጅህን ዘርግተህ ዐጥንቱንና ሥጋውን ዳስስ፤ በእርግጥ ፊት ለፊት ይሰድብሃል፡፡

እግዚአብሔርም ሰይጣንን፤ “እነሆ እርሱ በእጅህ ነው፤ ሕይወቱን ግን እንዳትነካ” አለው፡፡

ከዚህ በኋላ ሰይጣን ከእግዚአብሔር ፊት ወጥቶ ሄደ፤ ኢዮብን ከእግር ጥፍሩ እስከ ራስ ጠጉሩ በክፉ ቁስል መታው፡፡ ኢዮብም ገላውን ለማከክ ገል ወሰደ፤ በዐመድም ላይ ተቀመጠ፡፡

ሚስቱም “አሁንም ታማኝነትህን አልተውህምን? ይልቁን እግዚአብሔርን ርገምና ሙት” አለችው፡፡

እርሱም “እነጋገርሽ እንደማታስተውል ሴት ነው፤ መልካሙን ነገር ከእግዚአብሔር ዘንድ ተቀበልን፤ ከፉውንስ አንቀበልምን?” አላት፡፡

በዚህ ሁሉ ኢዮብ በንግግሩ አልበደለም (ኢዮብ 2፡3-10)

አንድ ሰው በማንነቱና በአካሉ ላይ አንድ አደጋ እስካልደረሰበት ድረስ በእግዚአብሔር ላይ ያለውን ታማኝነትና እምነቱን ለመጠበቅ ይችላል ሲል ሰይጣን ተከራክረ፡፡ ነገር ግን ሥጋውን በስቃይ ብትነካው እምነቱን እንደ ጋለ ብረት ይጥለዋል አለ፡፡ ስለዚህ ሰይጣን ኢዮብን ለሁለተኛ ጊዜ እንዲፈትነው እግዚአብሔር ፈቀደለት፤ በዚህ ጊዜ ግን ፈተናው ጤንነቱን በማጥቃት ነበር፡፡ ሰይጣን ኢዮብን ከእግር ጣቱ እስከ ራስ ጠጉሩ ድረስ በሚመግል ቁስል መታው፤ ይህም በእርሱ ላይ ታላቅ ስቃይ ማድረስ ብቻ ሳይሆን ለዓይንም እንዲቀፍ አደረገው፡፡ ይሁን እንጂ በዚህ እንኳ ኢዮብ እምነቱንና ታማኝነቱን በማጽናት እግዚአብሔርን ለመውቀስ እምቢ አለ፡፡ ሚስቱ እንኳ የእግዚአብሔርን መንግሥት እምነት ባለመረዳቷ ታማኝነቱን እንዲተው በመምከር፤ “እግዚአብሔርን ርገምና ሙት” ባለችው ጊዜ፤ ኢዮብ መልሶ “መልካሙን ነገር ከእግዚአብሔር ዘንድ ተቀበልን፤ ከፉውንስ አንቀበልምን?” አለ፡፡

መልካሙን ነገር ከእግዚአብሔር ዘንድ ተቀበልን፤ ከፉውንስ አንቀበልምን? ይህ ለእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ቁልፍ አስተሳሰብ ነው፡፡ እኛ ከመልካሙ ጋር ክፉ ነገሮችን ለመቀበል ዝግጁ መሆን አለብን፤ በሁለቱም መንገድ በእግዚአብሔር ላይ መተማመን ይኖርብናል፡፡ እግዚአብሔር በሕይወታችን ፈተናዎች እንዲመጡ የሚፈቅደው ሊሰብረን ሳይሆን ሊፈትነን ነው፡፡ እኛ እንድንፈተን የሚፈቅደው ስንወድቅ ለማየት ሳይሆን ለመቆም እምነት እንዳለን ስለሚያውቅ ነው፡፡ ነገር ግን አንዳንድ ጊዜ እኛ ይህን አናውቀውም፤ ደግሞም በፈተናው ወቅት ራሳችን እስከምናየው ድረስ አናውቀውም፡፡

እንደ ኢዮብ ሁሉ፤ የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ያላቸው ሰዎች በፈተና ውስጥ እንኳ ሀቀኝነታቸውን አጽንተው ይይዛሉ፡፡ ሀቀኝነት ማለት ሙሉ በሙሉ የተዋሀደ፤ ከራስ ማንነት ጋር አንድ የሆነ፤ አንድነት፤ በመንፈስ መሆን፤ በእእምሮና በሥጋ ያልተከፋፈለ መሆን ማለት ነው፡፡ ሀቀኝነት ያላቸው ሰዎች የሚናገሩት የሆኑትን ነው፤ የሆኑት የሚናገሩትን ነው፡፡ ፀባያቸው ከቃላቸው ጋር የሚስማማ ሲሆን ብቻቸውንም ሆኑ ከሰው ጋር ሁኔታው ተመሳሳይ ነው፡፡ ከሌሎች ጋር ያላቸው ግንኙነትና ትስስር በሙሉ

የግልጽነትና የእውነተኛነት ባሕርይ የተላበሰ ነው። ስለ አንተ እነዚህ ሁሉ ነገሮች ሊባሉ ይችላሉ? ምንም ነገር ምን ቢሆን በእግዚአብሔር የምታምን፤ በመልካም ጊዜና በክፉ ጊዜ በእርሱ የምትታመን፤ ሁሉንም ነገር ብታጣ እርሱን የምታገለግል ታማኝ የሆንህ የእምነት ሰው ነህን?

የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት በመልካም ወይም በክፉ ነገር አይታጠፍም። የመንግሥቱ እምነት መልካም ጊዜንና ክፉ ጊዜን ማስተናገድ ይችላል። የመንግሥቱ እምነት የተረጋጋ ነው። ምንም ነገር ምን ቢሆን ለውጥ የለውም። አንዳንድ ሰዎች የኑሮ ስኬትን ማለፍ አይችሉም። ለእኛ አንዳንድ ጊዜ ውድቀት ይሻለናል፤ ውድቀት በራሳችን ጥበብ፤ ችሎታና ሀብት ላይ አጥብቀን እንዳንደገፍ ያስተምረናል። ውድቀት ትህትናን በማስተማር ከራሳችን ይልቅ በእግዚአብሔር ላይ የመታመንን አስፈላጊነት እንድናይ ይረዳናል። ውድቀትን የምንፈራው እርሱ ቋሚ ሁኔታ ነው ብለን ስለምናስብ ነው። ውድቀት ከበፊት ይልቅ ጠቢብ ሆነን እንወጣ ዘንድ እምነታችንን ለማሳደግ የሚያገለግል ጊዜያዊ እንቅፋት ነው።

የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ችግር እንዲመጣ አይጠይቅም፤ ነገር ግን ከመጣ ደግሞ በማፈር አይሸሽም። የመንግሥቱ እምነት ምንም ነገር ምን ቢሆን ችግርን ፊት ለፊት በመጋፈጥ ይቆማል፤ ደግሞም ድልን እንደሚያገኝ ይተማመናል፤ ምክንያቱም እምነቱ በማይጥለው አምላክ ላይ ስለሆነ ነው። የመንግሥቱ እምነት ዓለምን የሚያሸንፍ እምነት ነው።

የእግዚአብሔር መንግሥት መርሆች

- በሕይወታችን የፈተናዎችን ምንጭ ለማወቅ ያለን ችሎታ ከፈተናው ባሻገር በተሳካ ሁኔታ ለመኖር ላለን ችሎታ ወሳኝ ነው።
- ከፈተና ባሻገር ለመኖር የሚያስችል እምነት የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት የሚጠነክረው በእግዚአብሔር ኃይል ላይ በጸና እምነት እንጂ በሥራዎቹ አይደለም።
- በመከራ ውስጥ ማመን ማለት የመጨረሻውን ውጤት ለማየት በማንችልበት ጊዜ እንኳ ለመጨረሻው ውጤት በእግዚአብሔር ላይ መታመን ነው።
- የመንግሥቱ እምነት፤ ምንም ሁኔታ ቋሚ ወይም የመጨረሻ የሆነ እንደሌለ፤ ግን ሁሉም በመጨረሻው በመንግሥቱ ንጉሥ ግዛት ሥር እንደሆነ ያምናል።

- የመንግሥቱ እምነት ለዘላለም የሚጸና ሲሆን ማንኛውንም መከራ ተሻግሮ የሚሄድና ማንኛውንም ፈተና የሚያልፍ ነው።
- የኢዮብን ጥያቄ አስተውሉ፡- “መልካሙን ነገር ከእግዚአብሔር ዘንድ ተቀበልን፤ ክፉውንስ አንቀበልምን?”
- የመንግሥቱ እምነት ያላቸው ሰዎች በፈተና ውስጥ እንኳ ሀቀኝነታቸውን አጽንተው ይይዛሉ።

እምነት ከፈተናው ባሻገር፣ ክፍል 2

“እምነት ነገሮችን ያስችላል እንጂ ቀላል አያደርጋቸውም፡፡”

የማይታወቅ ፀሐፊ

ምግብ፣ ውሀና ገንዘብ ለምድራዊ ሕይወት አስፈላጊ ነገሮች እንደሆኑ ሁሉ፣ እምነትም ለእግዚአብሔር መንግሥት ሕይወት አስፈላጊ ነገር ነው፡፡ ሥጋዊ ሕይወታችንን ለማቆየት ምግብና ውሀ እንፈልጋለን፣ የሚያስፈልገንን ነገር ለመግዛት ደግሞ ገንዘብ ያስፈልገናል፡፡ እምነት የእግዚአብሔር መንግሥት ገንዘብ መሆኑን ልብ በሉ፤ ያለ እምነት የእግዚአብሔርን መንግሥት ጉዳይ ልንዋዋል አንችልም፡፡ ቅዱስ መጽሐፍም “ጻድቅ በእምነት ይኖራል” የሚለው ለዚህ ነው (ሮሜ 1፥17)፡፡ የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት በክርስቶስ የሆነ እምነት የእኛ መንፈሳዊ ምግብ፣ ውሀና ገንዘብ ነው፡፡ ኢየሱስ ክርስቶስ “የሕይወት እንጀራ” ነው (ዮሐንስ 6፥35)፡፡ እርሱ “የሕይወት ውሀ” ምንጭ ነው (ዮሐ 7፥38)፡፡ በእርሱ ላይ ያለ እምነት (የእግዚአብሔር መንግሥት ገንዘብ) ለመንግሥተ ሰማያት ብልጽግናና ሀብት ገደብ የሌለበት በርን ይከፍትልናል፡፡ ምክንያቱም “ለሚያምን ሰው ሁሉም ነገር ስለሚቻለው ነው” (ማርቆስ 9፥23)፡፡

ስለዚህ አንተ ሀብታም ነህ ወይስ ድህ? በማንኛውም አገር ውስጥ፣ ድሆች ሰዎች የሚባሉት ትንሽ ወይም ምንም ገንዘብ የሌላቸው ናቸው፡፡ እነርሱ ኃይል ወይም ብዙም ተጽእኖ የላቸውም፤ ምክንያቱም የመዋዋያ (የመገበያያ) ገንዘብ (መሣሪያ) ስለሌላቸው ነው፡፡ ገንዘብ ባለህ መጠን የበለጠ ትሠራለህ፤ የምታመጣው ተጽእኖ ታላቅ ነው፤ የምትፈጥረውም ልዩነት ከፍተኛ ይሆናል፡፡ ብዙ ሀብታም ሰዎች በጎ አድራጊዎች የሚሆኑት፣ የድርጅት መሥራችና የልግስና ድርጅቶች የሚያቋቁሙት በዚህ ምክንያት ነው፡፡ እነርሱ ለሕብረተሰቡ አንድ ወሮታ ለመክፈል፣ ገንዘባቸውን በበጎ ሥራ ላይ ለማዋል የሞራል ግዴታ እንዳለባቸው ይሰማቸዋል፡፡ እንደ እግዚአብሔር መንግሥት ዜግነታችን እምነታችን ለኛ ሕይወት የዚህ ዐይነት ዋጋ ይኖረዋል፡፡ በምድራዊ አገራችን ያለ ገንዘብ ለመኖር ከማንችለው የበለጠ በእግዚአብሔር መንግሥት ውስጥ ያለ እምነት ለመኖር ከቶ አንችልም፡፡

የገንዘብህ ዋጋ ምን ያህል ነው?

ሀብት የሚለካው ገንዘብ በያዘው ዋጋ ነው፡፡ የአንድ አገር አስተዳደር (መንግሥት) ገንዘብ ዋጋውን ካጣ፣ አንድ ሰው ምንም ያህል ገንዘብ ቢኖረው ልዩነት የለውም፡፡ ከመጀመሪያው የዓለም ጦርነት በኋላ ባሉት ዓመታት የጀርመን መንግሥት ምጣኔ ሀብት (ኢኮኖሚ) ወደቀ፡፡ የጀርመን ገንዘብ (ማርክ) ዋጋ በአፍንጫው ተደፋ፡፡ በፊት ባለጠጋ የነበሩ ጀርመኖች ያላቸው በሺዎች ወይም በሚሊዮኖች የሚቆጠር ማርክ የሚታተምበትን ወረቀት ያህል እንኳ ዋጋ ባጣ ጊዜ ጭራሽ ባዶአቸውን ቀሩ፡፡ በእኛም ዘመን በዚህምባቡዌ አገር ተመሳሳይ ሁኔታ ተፈጽሞአል፡፡

የሀብታችን ምንጭ የሀብታችንን ጥራት ይወስናል፡፡ በእምነትም ረገድ እንደዚሁ ነው፡፡ የእምነታችን ምንጭ የእምነታችንን ጥራት ይወስናል፡፡ በሌላ አነጋገር፣ የእምነታችን ዋጋ በምንጩ አስተማማኝነት ላይ የተመሠረተ ነው፡፡ እምነታችን በገንዘብ ላይ ከሆነ፣ እምነታችን የሚቆየው ገንዘብ እስከሚቆይበት ጊዜ ድረስ ብቻ ይሆናል፡፡ አንዳንድ ሰዎች የገንዘብ ተገላቢጦሽ ስለ ገጠማቸው ራሳቸውን በራሳቸው አጥፍተዋል፡፡ የነበራቸውን ገንዘብ ማጣታቸው እምነታቸውን ወደ ማጣት መራቸው፤ ይህም ደግሞ በተራው ወደ ተስፋ ማጣት መራቸው፡፡ ያለ ተስፋ፣ በሕይወት መኖር ዋጋ የሌለው ሆኖ ተሰማቸው፡፡ ፈተናው በመጣ ጊዜ፣ እምነታቸውን አስተማማኝ ባልሆነ ምንጭ ላይ ስለ መሠረቱ ወደቁ፡፡

የአንተ የእምነት ምንጭ ምንድነው? የምትታመነው በማን ወይም በምን ላይ ነው? ምንጭህ አስተማማኝ ነውን? የጊዜውንና ከዚያም ባሻገር ያለውን ፈተና ያልፋልን? የእምነትህ ጥራት ከምንጭህ ጥራት ጋር ዐብሮ የሚሄድ ነው፤ ስለዚህ ትክክለኛው ምንጭ እንዳለህ ማረጋገጥ ይኖርብሃል፡፡

እምነት ሁልጊዜ የሚታመንበትን ነገር ይፈልጋል፤ ይህም አንድን ነገር ወይም አንድ ሰው ማለት ነው፡፡ እምነታችንን የምናሳርፍበት ነገር የእምነታችንን ብዛት ወይም መጠን ይወስናል፡፡ የእምነታችን መጠን እምነቱ ከሚያርፍበት ነገር መጠን አይበልጥም፡፡ ገደብ ከሌለው እምቅ ኅይል ጋር የሆነ እምነት ከፈለግን፣ እምነታችንን የምናሳርፍበት ያልተገደበ ችሎታ ያለው የእምነት ማረፊያ ነገር ያስፈልገናል፡፡ በአሁኑ ጊዜ በዓለም ዐቀፍ የኢኮኖሚ (የምጣኔ ሀብት) ድቀት ውስጥ እንገኛለን፡፡ በሚሊዮኖች የሚቆጠሩ ሰዎች ቤታቸውን፣ ሥራቸውንና በሕይወት ዘመናቸው ያካበቱትን ገንዘብ ዐጥተዋል፡፡ የንግድ ሥራዎች አሸቆልቁለዋል ወይም በኪሣራ ተዘግተዋል፡፡ ባንኮች ከሰረዘዋል፡፡ ዕዳ ያለባቸው ብዙ ባለ ቤቶች የብድሩን

ገንዘብ ከፍቶ ባለመፈጸማቸው አበዳሪ ኩባንያዎችን በከፍተኛ የገንዘብ ኪሣራ ላይ ጥለዋቸዋል። አጠቃላይ የሆነ የምጣኔ ሀብት ጭንቀት በማንኛውም የሕብረተሰብ ደረጃ ሰፍኖ ይታያል። ለምን? ምክንያቱም አብዛኞቹ ሰዎች አስተማማኝ ነው ብለው ያስቡት ነገር የሕብረተ ሰብ የምጣኔ ሀብት መዋቅር፣ የሸቀጥ ገበያና የባንክን አያያዝ ጨምሮ እነርሱ እንዳሰቡት አስተማማኝ ሆኖ አልተገኘም። መሠረቱ ከተናጋ፣ በዚያ መሠረት ላይ ያረፈው ነገር ሁሉ ይናጋል። እምነታችንን በማይናጋ ነገር ላይ መመሥረት የሚገባንም ለዚህ ነው።

ለሰው ልጆች ሁሉ የጋራ መሠረታዊ ፍላጎቶች ከሆኑት መካከል አንዱ ደህንነት (ሴክዩሪቲ) ነው። ሁላችንም በሕይወታችን ውስጥ የደህንነት ስሜት እንዲኖረን እንመኛለን፤ ይህም ሕይወታችንን በምንተማመንበት ነገር ላይ ለመመሥረታችን ልብ መጥጥን እንዲኖረን ነው። እምነታችን ሥጋት የሌለበት መሆኑ እምነታችን ከሚያርፍበት ነገር ጋር ዐብሮ የሚሄድ ነው። እምነታችሁን በሥራችሁ ላይ አታሳርፉ፤ ሥራውን ሊታጡ (ሊጠፋ) ይችላል። እምነታችሁን በባንክ ላይ አታድርጉ፤ ባንኮች ሊወድቁ ይችላሉ። እምነታችሁን በምድራዊ አስተዳደር (አገዛዝ) ላይ አታደርጉ፤ አስተዳደር ሊለወጥ ይችላል፤ እምነታችሁን በመጋቢው (በቄሱ) ላይ አታድርጉ፤ ውሎ አድሮ በአንድ ምክንያት ተስፋ ሊያስቆርጣችሁ ይችላል። እምነታችሁን በምልክቶች፣ በድንቆችና በተአምራት ላይ አታድርጉ፤ እነርሱ ጊዜያዊ ናቸው።

በብዙ አስቸጋሪ ሁኔታዎች ውስጥ ሊያሳልፈኝ የቻለውን ትምህርት ከብዙ ዓመታት በፊት ተምሬአለሁ፤ አስቀድሞ ባልጠበቅኸው ነገር ፈጽሞ ተስፋ ልትቆርጥ አትችልም የሚል ነው። መዝሙረኛው ንጉሥ ዳዊት፣ “እግዚአብሔር ሆይ፤ በአንተ ተተግኛለሁ፤ እንግዲህ አፍረት ከቶ አይድረስብኝ፤ በጽድቅህም ታደገኝ” ብሏል (መዝ 31፡1)። ብቸኛው አስተማማኝ የእምነት ማሳረፊያ ጌታ እግዚአብሔር እንደሆነ ዳዊት ዐውቆአል። ሰዎች ይወድቃሉ፤ ነገሮችም ያልፋሉ፤ ዘላለማዊና የማይለወጥ እግዚአብሔር ብቻ ነው። በሰዎች መካከል የሚኖረው መተማመን ለስኬታማ ግንኙነት አስፈላጊ ቢሆንም የመጨረሻ እምነታችንን በሌላ በማንም ሰው ላይ ማድረግ ከቶ የለብንም። ልንታመንበት የሚገባው እግዚአብሔር ብቻ ነው። የእምነታችን ዋስትና እምነታችን ከሚያርፍበት ነገር ጋር ዐብሮ የሚሄድ ነው። እምነትህን በእግዚአብሔር ላይ አሳርፍ እናም ፈጽሞ ተስፋ አትቆርጥም።

በተመሳሳይ ሁኔታ፣ የእምነታችን ጽናት እምነታችን በሚያርፍበት ነገር ጽናት የሚወሰን ነው። በሌላ አነጋገር እምነታችን የሚያርፍበት ነገር ጽኑ

ከሆነ እምነታችንም ጽኑ ይሆናል። እምነታችን የሚያርፍበት ነገር የሚንገዳገድ ከሆነ እምነታችንም አብሮ የሚንገዳገድ ይሆናል። የሚንገዳገድ እምነትም በችግር ጊዜ ይወድቃል። ባለፉት ቅርብ ወራት በዓለም ዐቀፍ ደረጃ እምነታቸውን ጽኑ ዐለት ነው ብለው ባሰቡት የገንዘብ ገበያ ላይ ያሳረፉ በሚሊዮኖች የሚቆጠሩ ሰዎች እምነታቸው ከፍተኛ መናወጥ ሲደርስበት ተመልክተናል። ማንኛውም ሰብአዊ ተቋም ለእምነታችን አስተማማኝ ምንጭ ወይም ማሳረፊያ ነገር ሊሆን አይችልም። ጽናትን ለማግኘት ተፈጥሮአዊ ከሆነው ባሻገር መመልከት ይኖርብናል። ፈተናን ለማለፍ የሚችል ጽኑ እምነትን ለመገንባት የጽኑ መሠረትን አስፈላጊነት በሚመለከት ኢየሱስ ከሁሉም የተሻለ መግለጫን ሰጥቶአል።

እኔ የምለውን አታደርጉም፤ ታዲያ ለምን “ጌታ ሆይ፤ ጌታ ሆይ” ትሉኛላችሁ? ወደ እኔ የሚመጣ ቃሌንም ሰምቶ የሚፈጽም ሁሉ ማንን እንደሚመስል ላሳያችሁ። ቤት ለመሥራት አጥልቆ የቆፈረና በዐለት ላይ መሠረቱን የመሠረተ ሰው ይመስላል። ጐርፍ በመጣ ጊዜ የውሀ ሙላት ያን ቤት ገፋው በሚገባ ስለ ታነጸም ሊያነቃንቀው አልቻለም። ቃሌን ሰምቶ የማይፈጽም ግን ቤቱን ያለ መሠረት በዐፈር ላይ የሠራን ሰው ይመስላል፤ የወንዝ ሙላትም ቤቱን በመታው ጊዜ ወዲያው ወደቀ ክፉኛም ፈራረሰ (ሉቃ 6፡46-49)።

የእምነታችን ጽናት በሚያርፍበት ነገር፣ ማለትም በመሠረቱ፣ ላይ የተመሠረተ ነው። የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ማለት እኛ “አጥልቀን” በመቆፈር በእምነታችን መሠረት በክርስቶስ “በዐለቱ” ላይ መመሥረት አለብን ማለት ነው። በዚህ መንገድ፣ የሕይወት ማዕበልና የመከራ ጐርፍ በሚያጠቁን ጊዜ ልክ በዐለቱ ላይ እንደተገነባ ዐይነት ጠንካራና የማንነታችሁን ሆነን በጽናት እንቆማለን።

የአንተ እምነት በምን ላይ ነው ያለፈው? እምነትህን የገነባኸው በምን (ወይም በማን) ላይ ነው? እምነትህን በማይነቃነቅ መሠረት ላይ መሥርተሃል? ኢየሱስ፣ “በእግዚአብሔር እመኑ” ብሏል (ማርቆስ 11፡22)። እግዚአብሔር ፍጹም ሊታመን የሚገባውና ፍጹም ጽኑ ነው። እርሱ ትናንትና፣ ዛሬም ለዘላለምም ያው ነው (ዕብ 13፡8 ይመልከቱ)። በእርሱ ዘንድ መለዋወጥ ከመዘር የተነሣ የሚያርፍ ጥላም የለም (ያዕቆብ 1፡17)። እግዚአብሔር ጽኑ ነው። እግዚአብሔር ጠንካራ ነው። እግዚአብሔር ለዘላለም ነው። በእርሱ ላይ እምነታቸውን የሚያሳርፉትም እንደዚያው ናቸው።

የማይናወጥ የእግዚአብሔር መንግሥት

የምድር መንግሥታት ይመጣሉ ይሄዳሉ። ግዛቶች ይነሣሉ ይወድቃሉ። የእግዚአብሔር መንግሥት ግን ዘላለማዊ፣ ዘላለም የሚኖር፣ ለዘላለም የፀና፣ እንዲሁም በብልጽግናውና በኃይሉ ፍጹም ገደብ የሌለው ነው። በዚህ ዓለም ውስጥ ጽናት የሌለውንና አላፊ የሆነውን የሕይወትን ሁኔታ ለማምለጥ ብቸኛው መንገድ ከማይናወጠው የእግዚአብሔር መንግሥት ጋር በእምነት መያያዝ ነው። ቅዱስ መጽሐፍ፤

ዳግመኛ የተወለዳችሁት ከሚጠፋ ዘር ሳይሆን ሕያው በሆነና ጸንቶ በሚኖር በእግዚአብሔር ቃል አማካይነት ከማይጠፋ ዘር ነው። ምክንያቱም መጽሐፍ እንደሚል “ሥጋ ለባሽ ሁሉ ሣር ነው፤ ከብሩም ሁሉ እንደ ሜዳ አበባ ነው፤ ሣሩ ይጠወልጋል፤ አበባውም ይረግፋል፤ የኔታ ቃል ግን ለዘላለም ይኖራል”። የተሰበከላችሁም የምሥራች ቃል ይህ ነው (1ጴጥሮስ 1፡23-25) ይላል።

ይህ ዓለምና በውስጡ ያሉት ሁሉ ጠፊዎች ናቸው፤ እነርሱ አንድ ቀን ያልፋሉ። የእግዚአብሔር መንግሥት ግን ጸንቶ ይኖራል። የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ከዚህ ጋር ተመሳሳይ የሆነ የጽናት ኃይል አለው፤ ምክንያቱም በማይናወጠው የፍጥረታት ንጉሥ ላይ የተመሠረተ ስለሆነ ነው። ከዚህ የደህንነት፣ የዋስትናና የጽናት ሥፍራ እጅግ ጐጂ የሆኑ ፈተናዎች እንኳ ሊያስለቅቁን አይችሉም። በተቃራኒው፤ መከራዎችና ፈተናዎች እምነታችንን ለማጠንከርና ለማጥራት የሚያገለግሉ ይሆናሉ፤ የእምነታችን ጥንካሬና ጥልቀት በምናልፋቸው ፈተናዎችና በምናሸንፋቸው እንቅፋቶች ይረጋገጣል።

በዓለማችን ውስጥ ያለው ግርግር፣ ጦርነት ሆነ የምጣኔ ሀብት ወድቀት፣ የግብረ ጉብነት ብልሽት ሆነ ማህበራዊ ብጥብጥ፣ የፖሊቲካ ረብሻ ሆነ ወይም ሌላ ነገር፤ መንፈሳዊ ሚዛናችንን ሊያቃውስ ወይም ስላማችንን ሊነጥቀን አይገባም። እኛ የምናደርገው፤ ጊዜያዊ ብቻ የሆኑ ነገሮችን መናወጥ ዝም ብሎ መመልከት ነው። የእኛ ተስፋ የእኛ ርግጠኝነት የተገነባው በማይናወጠው በእግዚአብሔር መንግሥት ላይ ነው። የዚህ ሐቅ ዕውቀት ልባችንን በደስታና በምስጋና ሊሞላው ይገባል። የዕብራውያን ጸሓፊ በዚህ መልክ አስቀምጦታል፡-

እናንተ ግን ወደ ጽዮን ተራራ ወደ ሰማያዊት ኢየሩሳሌም ወደ ሕያው እግዚአብሔር ከተማ መጥታችኋል። በደስታ ወደ ተሰበስቡት ወደ አላላፋት መላእክት፤ ስማቸው በሰማይ ወደ ተጻፈው ወደ በኩራት ማኅበር ቀርባችኋል። የሁሉ ዳኛ ወደ ሆነው ወደ እግዚአብሔር ፍጹምነትን ወዳገኙት ወደ ጻድቃን መንፈሶች፤ የዐዲስ ኪዳን መካከለኛ ወደ ሆነው ወደ ኢየሱስ፤ እንዲሁም ከአቤል ደም የተሻለ ቃል ወደሚናገረው ወደ ተረጨው ደም ደርሳችኋል።

የሚናገረውን አርሱን እምቢ እንዳትሉት ተጠንቀቁ። እነዚያ ከምድር ሆኖ ሲያስጠነቅቃቸው የነበረውን እምቢ ባሉ ጊዜ ካላመለጡ፤ እኛ ከሰማይ የመጣው ሲያስጠነቅቀን ከእርሱ ብንርቅ እንዴት ልናመልጥ እንችላለን? በዚያን ጊዜ ድምጹ ያናወጠው ምድርን ነበር፤ “አሁን ግን ምድርን ብቻ ሳይሆን ሰማያትንም አንድ ጊዜ ደግሞ አናውጣለሁ” ብሎ ቃል ገብቶአል፤ “እንድ ጊዜ ደግሜ” የሚለው ቃል የሚያመለክተው የማይናወጡት ጸንተው ይኖሩ ዘንድ የሚናወጡት ይኸውም የተፈጠሩት የሚወገዱ መሆናቸውን ነው።

ስለዚህ ከቶ የማይናወጥ መንግሥት ስለምንቀበል እግዚአብሔርን እናመስግን፤ ደግሞም ደስ በሚያስኘው መንገድ በአክብሮትና በፍርሀት እናምልከው፤ አምላካችን የሚያጠፋ እሳት ነውና (ዕብራውያን 12፡22-29)።

ማንኛውም የተፈጠረ ነገር ሊናወጥ ይችላልና በርሱ አትተማመንበት። መኪናህ የተፈጠረ ነገር ነውን? ቤትህ የተፈጠረ ነገር ነውን? ሥራህስ እንዴት ነው? የባንክ ሂሳብህስ? እነዚህ ሁሉ የተፈጠሩ ነገሮች ናቸው፤ ስለዚህ ልታጣቸው ትችላለህ። እግዚአብሔር ሊያናውጣቸውና ሊያስወግዳቸው ይችላል። ታዲያ አንተ ምን ይተርፍሃል? እግዚአብሔር ይወደናል፤ እንድንታመንበትም ይፈልጋል። እንደ እውነቱ ከሆነ፤ በጣም ስለሚወደን በራሳችን ወይም ባለን ነገር ላይ እንዳንታመን አስፈላጊ ሆኖ ከተገኘ እኛን ወይም ያለንን ነገር ያናውጠዋል። ይህን የሚያደርገው እምነታችንን በማይናወጠው ላይ እናሳርፍ ዘንድ ነው። ሊናወጥ የማይችለው ደግሞ እግዚአብሔር ብቻ ነው።

እኛ የኢየሱስ የክርስቶስ ተከታዮች በመሆናችን በማይናወጠው መንግሥት ውስጥ እንኖራለን። እኛ ከቶ የማይወድቅ፣ የማይነጥፍ፣ የማይከሰር፣ ከቶ ረሀብ ወይም ድህነት ወይም በሽታ ወይም አደጋ ወይም ማንኛውም ዐይነት ውድቀት የማያውቀው ግዛት ዜጎች ነን። በዚህ ዓለም ሳለን እንደዚህ ያሉትን ነገሮች እንለማመዳለን፣ ምክንያቱም በዚህ ምድር ላይ ስንኖር የምንኖረው በእንግድነት አገር ስለሆነ ነው፤ እውነተኛው ቤታችን በሌላ አገር ነው። ንጉሡ በምድራዊው ዓለም ለማያዊውን ግዛት ለማስፋፋት በጥብቅ እየሠራ ነው፤ ሰይጣን በኤደን ገነት ከአዳምና ከሄዋን ሥልጣንን ያለ አግብብ በወሰደ ጊዜ የተቀመጡትን ግዛት መልሶ እየወሰደ ነው።

እኛ በዚህ ተልእኮ የንጉሡ አምባሳደሮች ነን። እኛ በምድር ላይ ሳለን እርሱ በሰማያዊ ነገር በጥቂቱ ሲባርከን ልባችን በደስታና በምስጋና ሊሞላ ይገባል፤ ይህም በረከት ባልተረጋጋ ዓለም ውስጥ የግል መረጋጋትን እንዲሁም በአካባቢያችን ግርግር እያለ ፍጹም የሆነ ሰላምን ማግኘታችን ነው። ነገር ግን ሰላማችንና ጽናታችን፣ ባሉን ነፋስ በሚወስዳቸው ነገሮቻችን ላይ የተመሠረተ አይደለም። ሰላምና መረጋጋት ያገኘው ልባችን በሌላ ሳይሆን በእርሱ ላይ ስላረፈ ነው።

በዕብራውያን 12፥28 የማይናወጥን የእግዚአብሔር መንግሥት ወደፊት እንደምንቀበል ሳይሆን አሁን በመቀበል ላይ እንደሆንን ይናገራል። አሁኑኑ የእኛ ነው። እኛ ሊናወጥ የማይችለውን መንግሥት፣ የሕይወት ዘይቤ፣ ባሕልና ሙሉ ማህበረ ሰብ በመቀበል ላይ ነን። መኖር እንደሚገባን በምንኖርበት ጊዜ በማይናወጥ በመንግሥቱ እምነት በምንኖርበት ጊዜ እያበደ ባለው ዓለም ውስጥ እኛ እንደዚህ ፀጥና ረጋ እንዲሁም ልብ ሙሉ ልንሆን እንዴት እንደቻልን የቀረው ዓለም እያየ ይደነቃል። ከዚህ የተነሣ እነርሱም እኛ ያለንን ለማግኘት ይፈልጋሉ። ቀደም ብሎ ብዙ ጊዜ እንዳልሁት፣ እያንዳንዱ ሰው የእግዚአብሔርን መንግሥት ይፈልጋል፤ ብዙ ሰዎች ግን ይህንን ገና አልተገነዘቡትም። አንድ ነገር እንደሚፈልጉ ያውቃሉ፤ የሚልጉት ግን ምን እንደሆነ አያውቁትም። በመላው ዓለም ያሉ ሰዎች የሚያምኑበትን አንድ ነገር፣ የሚታመኑበትን ለሕይወታቸው ሰላምን፣ መረጋጋትን፣ ሚዛናዊነትን፣ ሥነ ሥርዓትንና ትርጉምን የሚሰጣቸውን አንድ ነገር ይፈልጋሉ። ይህንን ፍላጎት ሊያሟላላቸው የሚችለው የእግዚአብሔር መንግሥት ብቻ ነው።

የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ምንም ነገር አይፈራም፤ ምክንያቱም ከቶ በማይወድቀው ወይም በማይሸነፈው ላይ የተመሠረተ ስለሆነ ነው። ዓለም በየትኛውም ሥፍራ ሰዎችን አዳክማለች። በዓለም ውስጥ ያሉ ብዙ

ሰዎች ተቀጥቆጠው፣ ተሰብረው፣ በበሽታና በአደጋ ተጎሳቁለው፣ በሀዘንና በእጦት ተፈረካክለው እንዲሁም የሕይወት ዘመናቸው (ቀኖቻቸው) የሚያልፉት ፍጹም ተስፋቢ በሚመስል ሁኔታ ነው። ሊሠራ በሚችል፣ በሽንፈት ፈንታ ድልን በሚያቀዳጅና ዓለምን ለማሸነፍ በሚያስችላቸው በአንድ ነገር ለማመን ይናፍቃሉ። እነርሱ የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ያለንን ምንም ነገር ቢገጥመን እምነታችን የማይወድቀውን ሰዎች እኛን ማየት ያስፈልጋቸዋል። በዚያን ጊዜ የእግዚአብሔር መንግሥት ተጨባጭና የሚሠራ መሆኑን ያውቃሉ።

በፈጣሪ ላይ መታመን

በሰው ሠራሽ ሃይማኖቶችና ፍልስፍናዎች ውስጥ ያለው ከፍተኛ ችግር አስከፊ ድክመታቸው ፍጥረታዊውን ዓለም የመጨረሻው ተጨባጭ ነገር አድርገው መቁጠራቸው ነው። በሰው ልጆች ታሪክ ብዙ ሕዝቦች በፈጣሪ ፈንታ የተፈጠሩትን ነገሮች እንደ አማልክት የሚያመልኩ ሃይማኖቶችን ተከትለዋል በሠራቸው ፈጣሪ ፈንታ፤ አሣዎችን፣ ወፎችን፣ ድመቶችን፣ በሬዎችን፣ ዛፎችን፣ ውህንና ማናቸውንም ሌሎች ነገሮች አምልከዋል። የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት፣ በእንጻሩ የሚያመልከው ፈጣሪውን እንጂ ፍጥረቱን አይደለም። ይህ አምልኮ ከእግዚአብሔር ፈቃድና ምቹት ጋር የሚስማማ ሲሆን እርሱ እንዲህ ብሎአል፡- “ከእኔ በቀር ሌሎች አማልክት አይኑሩህ። በላይ በሰማይ ወይም በታች በምድር ካለው ወይም በውሀ ውስጥ ከሚኖሩት ነገሮች በማናቸውም ምስል ለራስህ ጣዖታትን አታብጅ። አትስገድላቸው ወይም አታምልካቸው” (ዘፀአት 20፥3-5)።

እኛ የሰው ልጆች ልናስወግደው የማንችለው ዝንባሌ አለን፤ በተጨባጭ ነገሮች የማመን ዝንባሌ። ተጨባጭ የሚባሉ ነገሮች በስሜታችን የምንረዳቸው፣ የምናያቸውና የምንዳስሳቸው ናቸው። ነገር ግን ውጫዊ ገጽታ አሳሳች ሊሆን ይችላል፤ ነገሮች ሁልጊዜ እኛ እንደጠበቅናቸው ሆነው አናገኛቸውም። ጥበበኛው ንጉሥ ሰሎሞን እንዲህ ብሎአል፡- “ሌላም ነገር ከፀሐይ በታች አየሁ፤ ሩጫ ለፈጣኖች ውጊያም ለጋያላን አይደለም፤ እንጂ ለጥበበኞች ወይም ባለጠግነት ለብልሆች ወይም ሞገስ ለዐዋቂዎች አይሆንም፤ ጊዜና ዕድል ግን ሁሉን ያገናኛቸዋል” (መክብብ 9፥11)። ይህ አባባል የዕድል ጉዳይ ቢያስመስለውም፣ የንጉሥ ሰሎሞን ነጥብ ግን በዚህ ዓለም ውስጥ ከእግዚአብሔር ውጭ ምንም ነገር ርግጠኝነት የለውም የሚል ነው። በዚህ ዓለም ባሉ ነገሮች ላይ እምነታችንን ማሳረፍ የሌለብንም ለዚህ ነው። ንጉሥ ዳዊትም በቃሉ እንዳረጋገጠው፣ በትክክል ይህን ተረድቶ

“እነዚህ በሰረገላ፣ እነዚያ በፈረስ ይመካሉ፤ እኛ ግን ትምክህታችን የአምላካችን የእግዚአብሔር ስም ነው” አለ (መዝ 20፥7)።

የዳዊትን አመለካከት ለመረዳት፣ በሐሳብ ወደ ኋላ 3,000 ዓመታት መጓዝ አለብን። በዚያን ዘመን፣ ማንኛውም ድል አድራጊ የጦር ጄኔራል ቢያንስ ሁለት ነገሮች ያስፈልጉት ነበር፤ እነርሱም ፈረሶችና ሰረገሎች ነበሩ። ለምን? ምክንያቱም እነርሱ ከዋናዎቹ የውጊያ ዘዴዎች መካከል ቁልፍ ነገሮች ስለ ነበሩ ነው። እግረኛ ወታደሮች ዝግተኞች ነበሩ፤ ሰረገሎች ግን ጠላትን ለመቅደምና ለመከብብ ፈጣኞች ነበሩ። ካለነርሱ አንድ የጦር ሠራዊት ሸንፈት እንደሚገጥመው የተረጋገጠ ነው። ዳዊት ጐብዝና የሠለጠነ ጦረኛ እንዲሁም የጦረኞች መሪ ነበር። ለነበረው ለወታደራዊ ጥንካሬ የሰረገሎችንና የፈረሶችን ጥቅም በርግጥ ያውቃል። ሆኖም በእግዚአብሔር እንጂ በሰረገሎችና በፈረሶች እንደማይታመን በግልጽ ተናግሮአል። ዳዊት ያገኛቸው ድሎች በእግዚአብሔር ሞገስ እንጂ በወታደራዊ ኃይሉና በውጊያ ችሎታው እንዳልሆኑ አውቋል። በታማኝነቱ እስከጸና ድረስ፣ እግዚአብሔር ድልን እንደሚሰጠው ይተማመን ነበር።

ጌዴዎንም ተመሳሳይ አውነትን ተምሮአል። እርሱ የችቦ መብራትና የሸክላ ማሰሮዎች ብቻ በያዙ 300 ሰዎች መላውን የምዳያማውያንን ሠራዊት አሸነፈ። ይህን ያደረገው እንዴት ነበር? በእግዚአብሔር በመታመንና መመሪያውን በመከተል ነበር። በቀይ ባሕር አካባቢ የነበረው የሙሴና የእስራኤላውያን ሁኔታም ተመሳሳይ ነበር። የግብፅ ሠራዊት ከኋላቸው፣ ቀይ ባሕርም ከፊታቸው ሆኖ የሚሸሹበት መንገድ ስላልነበረ መጥፋታቸው የማይቀር ነበር። ከዚያም ሙሴ በትሩን በውሀው ላይ አነሣ፤ እግዚአብሔርም ባሕሩን ለሁለት ከፈለውና እስራኤላውያን በደረቅ ምድር ተሻገሩ። ግብፃውያን በኋላቸው ሲከተሉአቸው እግዚአብሔር ውሀውን እንደ ገና መለሰውና ግብፃውያን በባሕሩ ውስጥ ሰጠው። ይህ ከዚህ በፊት እንዳልሁት፣ ነገሮች ምንም ያህል ተስፋ የሌላቸው ቢመስሉም ሁኔታውን በእግዚአብሔር አንፃር ካላየነው በስተቀር አውነቱን ለማወቅ እንደማንችል የሚያሳይ ነው።

ዳዊት፣ “በፈረሶችና በሰረገሎች አልተማመንም፤ የእኔ እምነት ፈረሱን በሠራው በእግዚአብሔር ላይ ነው፤ የእኔ እምነት ሰረገሎቹ የተሠሩበትን እንጨትና ብረት በሠራው በእግዚአብሔር ላይ ነው። ሰረገሎቹ እንኳ ቢበላሹ የሰረገሎቹ አምላክ ከእኔ ጋር ነው” ብሏል። ዳዊት ብዙ ውጊያዎችን ማሸነፉ ያስደንቃልን? በነገሥታት ታሪክ ውስጥ ዳዊት ከሁሉም በላይ የተሳካለት ንጉሥ ነበር። የእርሱ ስኬት ምሥጢር በወታደሮች ወይም በሰይፍ፣ በፈረሶች ወይም በሰረገሎች አለመታመኑ ነበር። በዚህ ፈንታ፣ ወደ

እግዚአብሔር ጸለየ፤ ራሱን፣ ሠራዊቱንና የውጊያውን ውጤት ለእግዚአብሔር አሳልፎ ሰጠ። ቢያሸንፍ ወይም ቢሸነፍ በእግዚአብሔር ታመነ። መጽሐፍ ቅዱስ ዳዊትን እንደ እግዚአብሔር ልብ የሆነ በማለት የሚገልጸው በዳዊት ውስጥ ከነበረው ከዚህ ከጠራ ባሕርይ ካለው እምነት የተነሣ ነው።

የእናንተ እምነት የት ነው? እምነታችሁን በእግዚአብሔር ላይ ጣሉ። በትዳር አጋራችሁ፣ በወንድ ወይም በሴት ጓደኞችሁ፣ በቤተ ሰባችሁ፣ በንግድ፣ በሥራ፣ በትምህርት ቤት፣ ወይም በባንክ ሂሳብ አትተማመኑ። ዛሬ ወይም ነገ ወይም በሚቀጥለው ቀን ስለሚሆነው ነገር ግድ የለም፤ እግዚአብሔር ተስፋህ ከሆነ ታሸንፋለህ ዋስትና አለህ። እግዚአብሔር ከእንተ ጋር ከሆነ፣ ማን ይቃወምሃል?

እምነት በመልካሙና በክፉ ውጪ

የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ማለት በዕለታዊ የሕይወት ዝርዝር ሁኔታዎች ላይ ሳይሆን በትልቁ በእግዚአብሔር ማንነት ላይ ማመን ነው። የኢዮብ ሚስት ይህን አልተረዳችም ነበር። እርሷ በእግዚአብሔር አተያየት አንፃር ስላለው ሰፊው ሥዕል ምንም ፍንጭ አልነበራትም። እርሷ በአንድ ወቅት ጤነኛና ሀብታም የነበረው ባሏ አሁን በሸተኛና ድሀ የመሆኑን ነበር ያየችው፤ ከዚያም እምነት አይሠራም ከሚል ድምዳሜ ላይ ደረሰች። ባሏንም “እግዚአብሔርን ርገምና መት” ያለችው በዚህ ምክንያት ነበር። “እግዚአብሔርን መከተል ጥቅም የለውም፤ የት እንዳደረሰህ ተመልከት፤ ራስህን ገድለህ ለምን አትገላገልም” ማለቷ ነበር። አንድ ነገር ልብ እንበል፤ እርሷም ያገባችው ሰው መጽሐፍ ቅዱስ በምድር ላይ ሁሉ እጅግ ጻድቅ እንደነበረ የሚገልጸው ሰው ነው። ዐብራው የኖረችው ሰው በየቀኑ የሚጸልይ፣ የሚጻም፣ ዐሥራቱን የሚከፍል እንዲሁም እንከን የሌለውና በጽድቅ የሚኖር ሰው ነበር። አሁን ግን፣ ልጆቻቸውንና ያላቸውን ሀብት ሁሉ ካጡ በኋላ ኢዮብ በሚያስቃይ ቁስልና እባጭ ተሸፈነ። በምታየው ነገር ላይ ብቻ እምነቷን ለመሠረተች ሴት፣ እግዚአብሔርን ማገልገል ትርጉም የለውም ከሚል ድምዳሜ ላይ መድረሷ ተገቢ ነበር።

የኢዮብ መልስ ዘመን የማይሸረው ነው፤ “መልካሙን ነገር ከእግዚአብሔር ዘንድ ተቀበልን፤ ክፉውንስ አንቀበልምን?” አለ (ኢዮብ 2፥10)። ያ ቀላል ጥያቄ ስለ እግዚአብሔር ሉዓላዊነት እርቆ የማስተዋል ሁኔታን ያሳያል። ምንም ነገር ቢሆን ምን እግዚአብሔር አምላክ ነው። በመልካምም ይሁን በክፉ ጊዜ እግዚአብሔር አምላክ ነው። የኢዮብ ሁኔታ “በአንድ ወቅት ሀብታም ነበርሁ፤ አሁን ግን ድሀ ነኝ። በአንድ ወቅት ብዙ ነበረኝ፤ አሁን ግን ምንም የለኝም። በአንድ ወቅት ጤናማ ነበርሁ፤ አሁን

ግን ሕመምተኛ ነኝ። የነበረኝ ሁሉ እግዚአብሔር የሰጠኝ ነበር። እርሱ ከፈለገ፣ ሊወስዳቸው ይችላል። እግዚአብሔርን ገንዘብ ቢኖረኝም ባይኖረኝም እወደዋለሁ። ሀብት ቢኖረኝም ባይኖረኝም እግዚአብሔርን አገለግላለሁ። በሕመምም ይሁን በጤንነት በእግዚአብሔር አታመናለሁ” ማለቱ ነበር።

ይህ የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ባሕርይ ነው። የመንግሥቱ እምነት በሙሉ ጽናትና ተመስጦ “በብዙ አደጋዎች፣ ችግሮችና ወጥመዶች ውስጥ ዐልፌ እዚህ ደርሻለሁ፤ እዚህ ያደረሰኝ ጸጋው ብቻ ነው። ወደ ቤቴም የሚወስደኝ ጸጋው ነው” ብለን እንድንዘምር ልባችንን ያነቃቀዋል። በአደጋዎች፣ በችግሮችና በወጥመዶች ውስጥ ለማለፍ የሚያስችለን እምነት ነው፤ መልካሙንም ሆነ ክፉውን ጊዜ በእኩል ሚዛን ለመጋፈጥ ኃይል የሚሰጠን እምነት ነው። ፈተናን ለማለፍና ከዚያም በአንፃራዊነት ለመውጣት እግዚአብሔር ጸጋውን እንደሚሰጠን የሚያረጋግጥልን እምነት ነው።

“መልካሙን ነገር ከእግዚአብሔር ዘንድ ተቀበልን፤ ክፉውንስ አንቀበልምን?” ምን ዓይነት መግለጫ ነው! ነገር ግን “መልካም” የሚለውን ቃል መተርጎም አለብን። በእግዚአብሔር ዓይን መልካም የሆነው ነገር ምናልባት በእኛ በኩል መልካም ላይሆን ይችላል። ሁሉም ነገር የእግዚአብሔርን ታላቅ ዐላማ በማገልገሉ ላይ የተመሠረተ ነው። በሲድራቅ፣ በሚሳቅና በአብድናጌ ላይ እንደሆነው ሁሉ “መልካም” ማለት የዕቶን አሳት ሊሆን ይችላል። በዳንኤል ላይ እንደሆነው ሁሉ የአንበሳች ጉድጓድ ማለት ሊሆን ይችላል። በክርስቶስ ላይ እንደሆነው ሁሉ መስቀል ማለት ሊሆን ይችላል። በእስጢፋኖስ ላይ እንደሆነው ሁሉ በድንጋይ መወገር ሊሆን ይችላል። በጳውሎስ ላይ እንደሆነው ሁሉ ድብደባ፣ የመርከብ አደጋ መታሰርና የሰማዕትነት ሞት ሊሆን ይችላል። በፍጥሞ ደሴት በዮሐንስ ላይ እንደሆነው ሁሉ ግዛት ሊሆን ይችላል። እነዚህ ሁሉ በእግዚአብሔር ዓይን “መልካም” ነበሩ፤ ምክንያቱም የእርሱን ዐላማ አገልግለዋል። በእያንዳንዱ መከራና ችግር፣ እርሱ ተከበረ፤ የሰው ሕይወት ተለወጠ፤ መንግሥቱ በምድር ላይ ተስፋፋ።

እምላካችን በማንኛውም ጊዜ እኛን ከሚያጋጥመን ችግር ሁሉ በላይ ትልቅ ነው። የሥራ አጣት ነው? እግዚአብሔር ከዚህ በላይ ትልቅ ነው። የገንዘብ ድህነት ነው? እግዚአብሔር ከዚህ በላይ ትልቅ ነው። የምንወደው ሰው የሀሽሽ ወይም የአልኩል መጠጥ ሰብኛ ሆኖአል? እግዚአብሔር ከዚህ በላይ ትልቅ ነው። ልጅህ ወህኒ ቤት ገባ? እግዚአብሔር ትልቅ ነው። የኪራይ ገንዘብ አጣህ? እግዚአብሔር ትልቅ ነው። የካንሰር በሽታ ነው?

እግዚአብሔር ትልቅ ነው። በእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ችግርን መቋቋም እንችላለን፤ ምክንያቱም ሁልጊዜ ችግር ጊዜያዊ ስለሆነ ነው። እግዚአብሔር እንድንጋፈጠው ትጥቅ ያልሰጠን ፈተና ወደ እኛ አይመጣም፤ እኛ ልንሸከመው እንችል ዘንድ እርሱ ጸጋውን የማይሰጥበት ሸክም የለም። እኛ መመለስ የሚገባን ጥያቄ፤ በእርሱ እንታመናለን? በእርሱ በማያበቃ ፍቅር እንታመናለን? በሕይወታችን እንዲደርሰብን የሚፈቅደው ነገር ሁሉ ለእኛ ጥቅምና ለእርሱ ክብር መሆኑን እናምናለን? ነው።

በኢዮብ 2፡10 በዚህ ሁሉ ሥቃይና ማጣት ውስጥ ሆኖ፣ “በዚህ ሁሉ ኢዮብ በንግግሩ አልበደለም” ይላል። አንዳንዶች ኢዮብን አሉታዊ ሰው ነው በማለት ይከሱታል። ነገር ግን በሕይወታችን እንደ መልካሙ ሁሉ ክፉውንም የምንቀበል ለመሆናችን እውቅና በመስጠት ረገድ ኢዮብ አሉታዊ አልነበረም፤ እርሱ ሀቀኛ መሆኑ ነበር። ልዩነቱ ምንድነው? ሀቀኝነት ማለት ምንም እንኳ ገሃዱ ሁኔታ የማያስደስት ቢሆን፣ ሁኔታውን መቀበል ማለት ነው። አሉታዊነት ማለት ስህተት ለሆነው ነገር ሁሉ በእግዚአብሔር ላይ መነሳትና እርሱን መንቀፍ ነው። ዛሬ በዓለማችን በአማኞች መካከል እንኳ፣ እጅግ የበዛ አሉታዊነትና እጅግ አነስተኛ ሀቀኝነት ሰፍኖ ይገኛል። ኢዮብ እንዳደረገው፣ መልካሙን ወይም ክፉውን፣ በረከቱን ወይም ችግሩን ተቀበለን፤ እግዚአብሔር ለእኛ ጥንካሬና ብስለትን የሚሰጥበት የራሱ መርሃ ግብር መሆኑን ማመን ያስፈልገናል። የእኛ እምነት ከመልካም ወይም ከክፉ ገጠመኝ በላይ መሆን አለበት።

አንዳንድ ሰዎች በስኬት ማለፍ አይችሉም። እግዚአብሔር ብዙ ከመስጠቱ በፊት ወደ ከሰረት የሚያወርደን በዚህ ምክንያት ነው። ከዚያም በኋላ የምንረሳው ከሆነ፣ በአንድ ወቅት የከሠርን እንደነበርን ለማስታወስ ሲል እንደ ገና ወደ ከሰረት ያወርደናል። እግዚአብሔር ከሳንቲማችን ይልቅ የበለጠ የሚገደው ለጠባያችን ነው። እርሱ የፈለገውን ነገር ሊሰጠን ይችላል፤ ጠባይን ግን ሊሰጠን አይችልም። በፈተናና በመከራ ውስጥ ጠባይን ማዳበር አለብን።

እምነታችንን መለማመድ

እምነትን ከጠባይ ጋር ለማዳበር አንዱ መንገድ እምነታችንን መለማመድ ነው። ይህን ስል፣ አስቸጋሪ ሁኔታዎች በገጠሙን ጊዜ ለእግዚአብሔር ምን ዐይነት ምላሽ እንደምንሰጥ ጊዜ ወስደን ማሰብ ወይም “መለማመድ” ማለቱ ነው። ቤትህ ቢቃጠል፣ ምን ዐይነት ምላሽ ትሰጣለህ? የትዳር ጓደኛህ ወይም ከልጆችህ አንዱ በሞት ቢለይህ፣ ምላሽህ ምን ይሆናል? እምነታችንን

መለማመድ በሕይወታችን ያሉ የተለያዩ ሁኔታዎችን ከእግዚአብሔር ጋር ካለን ግንኙነት አንጸር ለመገምገም ይረዳናል። እንዲሁም በመጨረሻው ከእምነት የበለጠ ብርቱ ነገር እንደሌለ እንድናውቅ ይረዳናል።

ኢዮብ በከባድ ፈተና ውስጥ ሊጸና የቻለው እምነትን ለመለማመድ ጊዜ ስለ ወሰደ ነበር። እርሱ የተናገረውን ተመልከት፡- “የፈራሁት ነገር መጥቶብኛል፤ የደነገጥሁበትም ደርሶብኛል። ሰላም የለኝም፤ ርጋታም የለኝም ሁከት እንጂ ዕረፍት የለኝም” (ኢዮብ 3፡25-26)። ኢዮብን የገጠሙት አደጋዎች አንድ ቀን ይደርሱብኛል ብሎ የፈራቸው ነበሩ። ይህም ማለት፤ ይህ ነገር ሊሆን እንደሚችል ከአንድ ጊዜ በላይ ዐስቦበት ነበር ማለት ነው። ያለውን ሁሉ የማጣትና በስቃይ ውስጥ የማለፉ ሐሳብ አስፈርቶት ነበር፤ ነገር ግን እግዚአብሔርን ለሚፈራ ሰው እንኳ፤ ይህ ነገር ሊከሰት እንደሚችል ተገንዝቦ ነበር። ከዚያም በኋላ የተፈራው አደጋ በመጣ ጊዜ፤ በሕይወቱ ውስጥ ሰላምንና ዕረፍትን የሚነሳ ግርግርን ፈጠረበት። ሆኖም፤ እምነቱን እንዳልወሰደበት ልብ በሉ። ለዚህ ምክንያቱ ኢዮብ እምነቱን በሚለማመድበት ጊዜ ስለ መጥፎ ሁኔታዎች በሚያስብበት ጊዜ በመልካም ወይም በክፉ፤ በአደጋ ወይም በበረከት፤ በመብዛት ወይም በጉድለት፤ እግዚአብሔር እምላክ እንደሆነና ሊመለከም እንደሚገባው ስለተገንዘበ ነበር። በሕይወቱ የሚደርስ ምንም ዐይነት ነገር እምነትን ለመተው ምክንያት ሊሆን እንደማይችል ኢዮብ ከድምዳሜ ላይ ደርሶ ነበር።

እንተ መጥፎውን ነገር ስንት ጊዜ ፈርተሃል? በሕይወትህ ስለሚደርሰው አሳዛኝ ነገር ለምትሰጠው ምላሽ ምን ያህል ዐስቦህበት ታውቃለህ? በሕይወታቸው መልካምን፤ ብልጽግናንና በረከቶችን ብቻ መጠባበቅ እንዳለባቸው ትምህርት የተሰጣቸው አማኞች አንድ መጥፎ ነገር በሚደርስባቸው ጊዜ ይጠፋሉ። ለመከራና ለችግር ስላልተዘጋጁ አንዳንድ ጊዜ እምነታቸው ይፈረካላል። አስቀድሞ የዘመመው እምነታቸው ለመከራ ሥፍራ የለውም።

ሊመጡ ስለሚችሉ ከባድ መከራዎችና እንቅፋቶች ማሰብ፤ ሽባ ወደሚያደርግና ወደ ከባድ ፍርሀት የሚያደርስ ካልሆነ በስተቀር አሉታዊ ወይም ጤናማ ያልሆነ ተብሎ ሊጠራ አይችልም። ለችግር አስቀድሞ መዘጋጀት የበለለት ምልክት ነው። እንደ እውነቱ ከሆነ፤ ለእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ቁልፍ ተግባራዊ መርሕ፤ “መልካሙን ተጠባበቅ ለመጥፎው ተዘጋጅ” የሚል ነው። ቅዱስ መጽሐፍ እንደሚነግረን፤ ይህ ጥበብ ያለበት አካሄድ ነው፡- “እስተዋይ ሰው አደጋ ሲያይ መጠጊያ ይሻል፤ ብለለት የጐደለው ግን በዚያው ይቀጥላል፤ መከራም ይገኘዋል” ይላል

(ምሳሌ 22፡3)። ዛሬ ለችግር መዘጋጀት በነገው ላይ የሚኖረውን ውጤት ለማቃለል ይረዳል።

እምነትን መለማመድ ማለት ከእግዚአብሔር የተሰጡ ነገሮች ድንገት ሊናወጡ ስለሚችሉ፤ እምነትህን በነገሮች ላይ ማሳረፍ ሳይሆን በእግዚአብሔር ላይ ማሳረፍህን ለማረጋገጥ ፍተሻ ማድረግ ማለት ነው። በእግዚአብሔር የምታምነው ስለ ባረከህ ብቻ ነውን? “በረከቶች” የሚለውን ቃል የምትተረጉመው እንደ መልካሞች፤ አደገቶች፤ እርምጃዎች፤ ብልጽግናዎች አድርገህ ነው ወይስ ዕቶን አሳትንና የአንበሳ ጉድጓዶችን ይጨምራል?

እግዚአብሔር ለአብርሃም “በወንድ ልጅ እባርክሃለሁ” የሚል ተስፋ ሰጠው፤ ነገር ግን ያ በረከት በዚያን ጊዜ የ75 ዓመት ዕድሜ ለነበረው ሰው ለ25 ዓመታት አስጠበቀው። “ሁሉም ነገር አሁኑኑ ይሁን” በሚለው ባሕል ውስጥ ያደግን ስለሆንን ለአኛ ይህ ሁኔታ እንደ በረከት የሚቆጠር አይመስልም። ልክ የእርሱ አሳብ እንደ አሳባችን፤ ወይም የአኛ መንገድ እንደ መንገዱ እንዳልሆነ ሁሉ (ኢሳ 55፡8 ይመልከቱ)፤ እግዚአብሔር ስለ በረከት ያለው ትርጉም ከትርጉማችን ጋር ተመሳሳይ አይደለም። የአብርሃም በረከት ይስሐቅ ብቻ አልነበረም። እግዚአብሔርን ስለ ተስፋው ፍጻሜ ለ25 ዓመታት ታምኖ መጠበቅን፤ ይህም ለ25 ዓመታት በብስለትና በጥልቀት የሚያደግ እምነትን የሚያካትት ነበር። የተስፋው ቃል ከተሰጠ በኋላ ይስሐቅ በዘጠኝ ወር ውስጥ ቢወለድ ኖሮ ከአብርሃም የምንማረው ምንም ነገር አይኖረንም ነበር። አብርሃምን “የእምነት አባት” እንዲሆን ያደረገው የእግዚአብሔር ተስፋ እስኪፈጸም ድረስ ለ25 ዓመታት በትዕግስት መጠበቁ ነው። በረከቱ፤ በጠቅላላው ለ25 ዓመታት መጠበቅን፤ የዘጠኝ ወር እርግዝናንና የተአምራዊውን ሕፃን መወለድን ያካተተ ጥቅል ነበር። በዚህ ሁሉ ውስጥ አብርሃም የማይናወጥ የእምነት ሰው ወደ መሆን ደረጃ ደረሰ።

በአሁኑ ጊዜ በውስጡ እያለፍህበት ያለው ማንኛውም ነገር የሚመለከቱህን ሌሎች ሰዎች የሚጠቅም ይሆናል። በፈተና ጊዜ በጽናት ቁም፤ ከዚያም እንዲህ ይላሉ፡- “ከሩቅ ሆኜ እመለከትህ እንደነበር ታውቃለህ? እናም በዚህ ሁሉ ውስጥ እንዴት በጽናት ልትቆም እንደቻልህ ለማመን ይቸግረኛል። በሥራህ ውስጥ በምን ሁኔታ እንዳለፍህ አውቃለሁ። ያደረጉብህን አውቃለሁ። ለራሴ እንዲህ አልሁ፤ ‘እርሱ በእግዚአብሔር ይታመናል፤ እኛም አሁን እስኪ እግዚአብሔር እንዴት እንደሚሠራ አሁን እንደ’። እንተ በዚህ ጫና ውስጥ በዚህ ጊዜ ሁሉ ልትጸና መቻልህን ማመን ያቅተኛል! በእግዚአብሔር ላይ ያረፈ እምነት ሊሠራ እንደሚችል አስተምረኸኛል። ይህንን እምነት አስተምረኝ” ይላሉ።

ይህም የአንተ ምስክርነት ይሆናል።

ሕይወትህ በግርግር ውስጥ ነውን? መከራዎችና ችግሮች የአንተን ሰላም፣ ፀጥታና አረፍት ይሠርቁብሃል? አግዚአብሔር አይተውህም። ሕይወትህ እንዲናወጥ የሚያደርገው እምነትህ የት እንዳለ ለማወቅ ነው። ከዚህም በላይ ዋናው ነገር፣ እምነትህ የት እንዳለ ራስህ እንድታውቅ ሊሆን ይችላል። ሰላም በሌለበት እምነት ሊኖርህ ይችላል? በአካባቢህ ሁሉም ነገር በሚናወጥበት ጊዜ አንተ ተረጋግተህ ልትኖር ትችላለህ? ትችላለህ፤ ግን ይህ የሚሆነው እምነትህ በትክክለኛው ሥፍራ ላይ ያረፈ መሆኑን ለማረጋገጥ ስትመረምረው ብቻ ነው። ይህም እምነትህ በነገሮች ላይ ሳይሆን ንጉሥና የሁሉ ጌታ በሆነው በፈጣሪ አምላክ ላይ ያረፈ እንደሆነ ነው።

የአግዚአብሔር መንግሥት እምነት ቅድመ ሁኔታ የሌለበት እምነት ነው። ይህ እምነት በሚሆነው ወይም በማይሆነው ነገር ላይ የተመሠረተ አይደለም። በበረከቶች ሙላት ወይም በበረከቶች ጉድለት ምክንያት የሚነሳ ወይም የሚወድቅ አይደለም። የአግዚአብሔር መንግሥት እምነት “አግዚአብሔር ሆይ ይህንን ብታደርግልኝ አወድሃለሁ” ወይም “ጌታ ሆይ፣ ያንን ብታደርግልኝ አገለግልሃለሁ” አይደለም። ከቶ አይደለም፤ የአግዚአብሔር መንግሥት እምነት “ጌታ ሆይ፣ ምንም ቢሆን ምን እወድሃለሁ፣ አገለግልህማለሁ” ይላል። ይህ በኢዮብ ልብ የነበረ አስተሳሰብ ነበር፤ እርሱም “ቢገድለኝም እንኳ በእርሱ ተስፋ አደርጋለሁ፤ ስለ መንገዴም ፊት ለፊት እከራከረዋለሁ። ኀጢአተኛ በእርሱ ፊት መቅረብ ስለማይችል ይህ ድፍረቴ ለመዳኔ ይሆናል” አለ (ኢዮብ 13፡15-16)። በችግር ውስጥ እንኳ ቢሆን፣ የኢዮብ እምነት በድል አድራጊነት ከዚያ ለመውጣት ተስፋን ሰጠው። ደግሞም እምነት ብቸኛ ተስፋው እንደሆነ ዐውቆአል፤ “ቢገድለኝም እንኳ በእርሱ ተስፋ አደርጋለሁ” ያለውም ለዚህ ነበር። በአግዚአብሔር በመታመኑ፣ ኢዮብ ሁሉንም ነገር አተረፈ እንጂ ምንም ነገር አላጣም።

የኢዮብ የጸና እምነት ጠቀመው። በፈተናው ጸና፣ በመጨረሻም አግዚአብሔር ከበፊቱ ይልቅ ዕጥፍ አድርጎ ባረከው። እዚህ ላይ አንድ ሌላ ቁልፍ የሆነ የአግዚአብሔር መንግሥት እምነት መርሕ እንመለከታለን፤ የአግዚአብሔር መንግሥት እምነት ሁልጊዜ ይሸለማል። እስኪታይ ያስጠብቃል፣ አብርሃም ለ25 ዓመታት ጠበቀ፤ ነገር ግን ይመጣል። የሽልማቱ ዐይነት በባህርዩ ቁሳዊ ሊሆን ወይም ላይሆን ይችላል፤ አግዚአብሔር ቢታላቅ ሀብት ወይም በቁሳዊ ብልጽግና ላይ ባርከህ ይችላል። ነገር ግን እምነትን ጠብቅ፣ ሩጫውን ሩጥ፤ መልካሙን ገድል ተጋደል፤ ጌታም አካሄድህን ያጸናል። በመንገድህ ይጠብቅሃል፤ በጎዳናህም

ይመራሃል። ጸጋ፣ ኃይል፣ ትርጉምና ዐላማ ወዳለበት ሕይወት ይመራሃል፤ ይህም ሕይወት የተሟላ እምቅ ኃይል ያለበት ሕይወት ነው። የአግዚአብሔር ልጅና የመንግሥቱ ዜጋ እንደ መሆንህ በእምነት መድረሻህን ሙሉ በሙሉ ታውቃለህ።

የአግዚአብሔር መንግሥት መርሆች

- የእምነታችን ምንጭ የእምነታችንን ጥራት ይወስናል።
- እምነታችን የሚያርፍበት ነገር የእምነታችንን ብዛት ወይም መጠን ይወስናል።
- የእምነታችን ደህንነት እምነታችን ከሚያርፍበት ነገር ጋር የተወሰነ ነው።
- የእምነታችን ጽናት እምነቱ በሚያርፍበት ነገር ጽናት ይወስናል።
- የመንግሥቱ እምነት ከየዕለት የሕይወት ዝርዝር ጉዳይ በሰፊው የአግዚአብሔር ማንነት ላይ የማመን ጉዳይ ነው።
- የመንግሥቱ እምነት ሁልጊዜ ይሸለማል።

የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ኃይል

“እምነት የተፈጥሮ ዕውቀት አትመን የሚልህን ነገሮች ማመን ማለት ነው”።

ጆርጅ ሲቶን

ለጋብቻ ታጭተሃል እንበል። ለሠርጉ ቀን ጥቂት ሳምንታት ብቻ ቀርቶታል። ዝግጅቱ ሁሉ ተከናውኖአል፤ ሁሉም ነገር ተገዝቶአል፤ የግብዣ ካርዱም ተሠራጭቶአል። የአንተም ተስፋና ጉጉት ትኩሳቱ ጨምሯል። ከዚያም በድንገት እጮኛህ ትሞታለች። ምን ታደርጋለህ? እንግዲህ እንድንሰው ሥፍራውን እንዲለቅ፤ በሕይወቱ ተስፋ እንዲቆርጥ፤ ምናልባትም እግዚአብሔርን እንዲረግም የሚያደርገው ይህ ዐይነቱ ገጠመኝ ነው። “እግዚአብሔር ሆይ፤ ይህ ነገር በእኔ ላይ ለምን ደረሰ? ይህን ያህል በድንጋጤ ውስጥ ልትተወኝ እስከዚህ ርቀት ለምን አመጣኸኝ?” ሳትል አትቀርም።

ለነገሩ ይህ እውነተኛ ታሪክ ነው። አንድ ሰው እንዲት ውብ ወጣት ሴት ሊያገባ ዐጭቶ ነበር። የሠርጉ ዝግጅት በሙሉ አልቆ ሁሉም ነገር ተስተካክሎ ነበር፤ የሠርጉን ቀን ብቻ እየተጠባበቁ ነበር። ከዚያም ጥቂት ቀናት ብቻ ሲቀሩ፤ እጮኛው በድንገት ታመመችና ሞተችበት። ሀዘንተኛው እጮኛዋ ወደ ከባድ ትካዜ ውስጥ ገባ። እንዲያውም ራሱን ለማጥፋት ያስብ ጀመር። ሀፍረትም ተሰማው። የጓደኞቹንና የቤተሰቡን ፊት የሚያየው እንዴት ነው? ከዚህ አስቃቂ አደጋ እንዴት ሊወጣ ይችላል?

የሚወጣ አልመሰለም። የሀዘን ስሜቱ በጣም ከባድ ከመሆኑ የተነሣ ሕክምና ወደሚያገኝበት ወደ አእምሮ ሆስፒታል ገባ። ከጥቂት ሳምንታት በኋላ ጥቂት ተሻለው። ከሁለት ወራት በኋላም ከዚያ ሁኔታው አገግሞ ከሆስፒታል ወጣ። ፍቅሩን ቀበረና እንደ ቀድሞው ኑሮውን ቀጠለ። በመጨረሻም ሌላ አገባና ቤተሰብ መሠረተ። ነገር ግን ወጣት እንደ መሆኑ መጠን፤ በዚያ የችግር ወቅት ሥፍራውን ሊለቅቅ፤ ራሱን ለማጥፋት ሁሉንም ነገር ለመተው ተቃርቦ ነበር።

ያ ሰው የአሜሪካ ፕሬዚዳንት እስከ መሆን ደረሰ። ስሙ አብርሃም ሊንከልን ነበር። ዛሬም በአሜሪካ ታሪክ ውስጥ እጅግ ታላቁና የተሳካለት ፕሬዚዳንት ሆኖ ይታወቃል። አውዳሚ በሆነ የእርስ በርስ ጦርነት ወቅት አሜሪካ እንዳትበታተን ጠብቆ በእንድነት እንድትቆይ መርቶአታል። ባሪያዎችን ነፃ አውጥቷል፤ ሊንከን በእውነትም ታላቅ ሰው ነበር። ይሁን

እንጂ እርሱ ሕይወቱን በቀላሉ በአእምሮ ሆስፒታል ውስጥ ሊያሳልፍ ይችል ነበር። እምነት ግን ከዚያ አዳነው።

ከሊንከን አነስ ባለ ሁኔታ ታዋቂነት የነበረው ሌላ አንድ ሰው ተመሳሳይ የሆነ የሀዘን ገጠመኝ አጋጥሞታል። ለሠርጉ ጥቂት ቀናት ብቻ ሲቀረው የጆሴፍ ስክራቬን እጮኛ በጀልባ አደጋ ሰጠመች። ይህ ወጣት ለሠርጉ ጥቂት ቀን ሲቀረው እጮኛውን በሞት ሲያጣ ይህ ለሁለተኛው ጊዜ በመሆኑ ሁኔታውን የባሰ አስከፊ አድርጎት ነበር። በጥልቅ ሀዘን ውስጥ ሳለ ራሱን በእምነት አጠናክሮ ከዚህ የሚከተለውን መዝሙር ጻፈ፡-

ኢየሱስ እንዴት ያለ ወዳጅ ነው

ጎጢአታችንንና ሀዘናችንን የሚሸከም!

እንዴት ያለ መብት ነው

ሁሉንም ነገር ለእግዚአብሔር በጸሎት ማስረከብ!

ምን ያህል ሰላም እናጣለን፤

ምን ያህል አላስፈላጊ ስቃይ እንሸከማለን፤

ሁሉንም ነገር በጸሎት

ለእግዚአብሔር ባለማስረከባችን።

መከራና ፈተና አለብን ወይ?

አንድ ችግር አለብን ወይ?

ተስፋ መቁረጥ የለብንም፤

ለጌታ በጸሎት አስረክቡት።

እንዲህ ያለ ታማኝ ወዳጅ ከየት እናገኛለን?

ሀዘናችንን ሁሉ የሚሸከም?

ኢየሱስ ድካማችንን ሁሉ ያውቃል፤

ለጌታ በጸሎት አስረክቡት።

ሽከም ከብዶብን ደከመናል ወይ?

የጭንቀት ሽክም በዝቶብናል ወይ?
ውዱ አዳኝ አሁንም ምሽጋችን ነው
ለጌታ በጸሎት አስረክቡት።
ጓደኞችህ ንቀው ትተውሃል ወይ?
ለጌታ በጸሎት አስረክበው።
በከንዱ ተሽከሞ ይጠብቅሃል፤
በዚያም ሰላምን ታገኛለህ።¹

ጆሴፍ ስከሪቤን ፈጽሞ አላገባም፤ ነገር ግን በዚህ አስከፊ ስቃይ ውስጥ ያጸናውንና ያሳለፈውን ጌታ በመውደድና በማገልገል ዕድሜውን ፈጸመ።

ሆራቲዮ ጂ. ስፖፎርድ የተባለ አደጋ በአደጋ ላይ የተደራረበበት አሜሪካዊ የሕግ ጠበቃ ነበር። በ1871 በተከሰተው በታላቁ የቺካጎ የእሳት ቃጠሎ መላውን የቤቱን መዋዕለ ንዋይ አጣ። በዚያን ወቅት ቤተሰቡን ለዕረፍት ወደ አውሮፓ ለመውሰድ ወስኖ ነበር፤ በዚያውም ደግሞ በወቅቱ በእንግሊዝ አገር በመካሄድ ላይ የነበረውን የዲኤል ሙዲን የወንጌል ስርጭት ዘመቻ ለመርዳት ዐቅዶ ነበር። በ1873 በህዳር ወር፤ ስፖፎርድ አስቸኳይ የሆነ ሥራ ስለ ያዘው እርሱ ወደ ኋላ ቀርቶ ሚስቱንና አራት ሴቶች ልጆቹን በቅድሚያ ላካቸው፤ ዐቅዱ እነርሱን በኋላ ሊገናቸው ነበር። ይህም ሦስተኛው አስቃቂ አደጋ በእርሱ ላይ የደረሰበት ጊዜ ነበር። የአትላንቲክ ወቅያኖስን በመሻገር ላይ ሳሉ መርከባቸው ከአንድ የእንግሊዝ መርከብ ጋር ተጋጨችና በ12 ደቂቃ ውስጥ ሰጠመች። ስፖፎርድ ከሚስቱ ዘንድ የተቆራረጠ የስልክ መልእክት፡- “ብቻዬን ተርፈኝለሁ” የሚል ተቀበለ። ሚስቱ ተረፈች፤ ነገር ግን አራቱ ወድ ሴቶች ልጆቻቸው ከሰጠሙት ከ226 ሰዎች መካከል ነበሩ።

በመጨረሻም፤ ስፖፎርድ ሚስቱን በዌልስ ለመገናኘት ወደ ምሥራቅ ሲሄድ የሚጓዝባት መርከብ የተወደዱት ልጆቹ በሞቱበት አካባቢ ዐለፈች። አደጋ በአደጋ ላይ ተደራረበበት፤ ይሁን እንጂ ልጆቹን ባጣበት ሥፍራ ላይ የመሆኑ ሁኔታ ከዚህ የሚከተለውን ግጥም እንዲጽፍ አነሳሰው፤

ሰላም እንደ ወንዝ መንገዴን ሲከብ፤
ሀዘን እንደ ባሕር ወጀብ ሲንከባለል፤

ዕጣ ፈንታዬ ምንም ይሁን ምን፤
እስተምረኸኛል አንተ አንድ ነገር።
ነፍሴ ደህና ነች ብዬ እንድናገር።

እነዚህን የአደጋ ታሪኮች በአንድነት የሚያስተላለፉት አንድ የጋራ የሆነ ነገር አለ፡- እርሱም የእምነት ኃይል ነው።

የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ከአደጋ በኋላ ሕይወት፤ ከውድቀት በኋላ ደግሞ የወደፊት ተስፋ መኖሩን ያስተምረናል። ሙሴን አስታውሱ። በትውልዱ ዕብራዊ ነበር፤ ያደገው በፈርዖን ቤት በታላቅ ሀብት፤ ኃይልና ክብር መካከል ነበር፤ የተማረው በምድሪቱ ውስጥ እጅግ ከፍተኛ ዕውቀት ባላቸው ምሑራን ነበር፤ ሙሴ ሁሉም ነገር ያለው ሰው ነበር። ከዚያም ከዕብራውያን ወገኖቹ መካከል አንዱን ለማዳን ሲል ግድያ ፈጸመና የሚቀጥለውን 40 ዓመታት በምድረ በዳ በበጎች አረኝነት አሳለፈ። ምን ዐይነት ውድቀት ነው!

ነገር ግን ደግሞ ምን ዐይነት ለውጥ ነው! እግዚአብሔር ሙሴን በዚያ በምድረ በዳ ተገናኘውና ዓለም ከመፈጠሩ በፊት ለታቀደለት ዐላማ ጠራው። ሙሴ በግብፅ ቤተ መንግሥት ውስጥ ያሳለፋቸው አርባ ዓመታት በከፍተኛ የፖለቲካ ሥልጣን ማዕከል ውስጥ እንዲሠለጥን አድርገውታል። በምድረ በዳ ያሳለፋቸው አርባ ዓመታት ደግሞ እግዚአብሔርን ለማዳመጥና ለመታዘዝ ትህትናን አስተምረውታል። ሙሴ ከምድረ በዳ የተገለጠው ወገኖቹ ነፃ ሆነው ለማየት ከእግዚአብሔር ግልጽ የሆነ ራዕይንና ኃላፊነትን ይዞ ነበር። ሙሴ በዘመኑ እጅግ ኃይለኛ በነበረው ንጉሥ ፊት በመቆም ከአንድ ሚሊዮን በላይ የሆነውን ሕዝብ ከባርነት ነፃ አወጣ። በእግዚአብሔር መንፈስ በመመራት በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የመጀመሪያዎቹን ዐምስት መጻሕፍት ለመጻፍ የበቃው ሙሴ ነበር፤ እነዚህ መጻሕፍት እስካሁን የአብዛኛው የምዕራብ ዓለም ሕግጋትና መንግሥታት የሚቀረጹበት መሠረታዊ መርሆች ሆነዋል።

የእግዚአብሔር መንግሥት ባሕል ኃይል

ከእኛ መካከል በአንድ ወይም በሌላ ወቅት ሥፍራውን ለመልቀቅ (ለመተው) ያሳሰበ ማን አለ? ወደፊት ለመቀጠል እንደማንችል ስሜት ያሳደሩብን የሀዘን ወይም የተስፋ መቁረጥ ወቅቶች ሁላችንንም አጋጥመውናል። የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ጣልቃ የሚገባው በዚህ ጊዜ ነው። የመንግሥቱ እምነት ከውድቀት በኋላ ሕይወት እንዳለ

ያረጋግጥልናል። ተስፋን ይሰጠናል፤ ተስፋው መከራዎቻችንና ችግሮቻችን ጊዜያዊ ብቻ መሆናቸውን፤ በፊት ለፊታችን ታላቅ፤ ሙሉና ወሰን የሌለው ሕይወት እንዳለን የሚገልጽልን እርግጠኛ የሆነ ማረጋገጫ ነው። ዓለምን ለማሸነፍ የሚያስችለን በክርስቶስ እምነት ኃይልን የተሞላው ይህ ተስፋ ነው። በአብዛኛው በጨለማ ኃይላት ቁጥጥር ሥር ባለ ዓለማዊ ባሕል ውስጥ እንኳ ቢሆን የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ለመንግሥቱ ሕይወትና ባሕል በታማኝነት ጸንተን ለመቆም ያስችለናል።

በምዕራፍ ሁለት ውስጥ እምነት የእግዚአብሔር መንግሥት ባሕል መሆኑን ተመልክተናል። ባሕል ምናልባት በሰዎች ሕብረተ ሰብ መካከል እጅግ ብቁ የሆነ ኃይል ሳይሆን አይቀርም። ሆኖ ብለው የባሕል ተቃዋሚዎች ለመሆን ከመረጡ ሰዎች በስተቀር፤ ባሕልን የሚቆጣጠር ማንም ሰው ሕዝቡን ደግሞ ይቆጣጠራል። የባሕል ኃይል አንዳንድ ነገሮችን እንድናስብ ያደርገናል።

በመጀመሪያ፤ የአንድ አገር ትልቁ የመሊያ ፈተና ባሕሉን ለመንከባከብና ለመጠበቅ ያለው ችሎታ ነው። በታሪክ ውስጥ ከአሸናፊነትና ከቅኝ እገዛዝ ውጤቶች መካከል አንዱ አገር በቀል የሆኑት ባሕሎች በድል አድራጊዎች ባሕሎች መሸርሸራቸው ወይም መለወጣቸው ነው። የአሦር መንግሥት ዐሥሩን ነገዶች ያቀፈውን የእስራኤልን ሰሜናዊ መንግሥት ድል አደረገ፤ ከዚያም በኋላ እነርሱ የደቡባዊው የይሁዳ ግዛት ሕጋዊ ሥርወ መንግሥት ከነበረው ከዳዊት ቤት ተለዩ። የአሦር ባሕል የእስራኤላውያንን ባሕል ሙሉ በሙሉ አጠፋው፤ ዐሥሩ ሰሜናዊ ነገዶች የራሳቸውን ልዩ ማንነት ይዘው መኖራቸው አበቃ። ከአንድ ምዕተ ዓመት በኋላም ባቢሎናውያን ደቡባዊውን የይሁዳ መንግሥት አሸነፉና አብዛኛውን ሕዝብ በምርኮ ወደ ባቢሎን ወሰዱት። ይሁን እንጂ፤ በዚህኛው ሁኔታ፤ ለእግዚአብሔር በታማኝነት የቆሙት ዳንኤል፤ ሲድራቅ፤ ሚሳቅ አብድናጐና ሌሎች የአይሁድ መሪዎች ሊመሰገኑ የሚገባቸው ሲሆን በነሱ ታማኝነት የአይሁድ ባሕል አልጠፋም ነበር። ከ70 ዓመታት በኋላ የፋርስ መንግሥት ባቢሎናውያንን አሸነፉና የፋርስ ንጉሥ ቂሮስ አይሁዳውያን ምርኮኞች ወደ አገራቸው እንዲመለሱ በዐዋጅ ፈቀደላቸው። ከዚያም በኋላ የፋርስ መንግሥት በግሪክ ተሸነፈ፤ ግሪክም በሮም ተሸነፈ።

አንዳንድ ጊዜ አንድ ባሕል በሸንፈት ውስጥ ሳይጠፋ መቀጠሉ ብቻ ሳይሆን በድል አድራጊዎቹ ባሕል ላይ ተጽእኖ ያመጣል፤ እንዲለወጡም ያደርጋቸዋል። ግሪክ ለዚህ ትልቅ ምሳሌ ነው። ግሪክ በሮም የተሸነፈ ቢሆንም የግሪክ ባሕል በመላው በሮማውያን ግዛትና ከዚያም ባሻገር

በነበረው ባሕል ላይ ሁሉ ኃይለኛ ተጽእኖ በማድረግ መስፋፋቱን ቀጠለ፤ ይህም ተጽእኖ እስከ ዛሬ ድረስ ስሜቱ አልጠፋም።

አንዳንድ ጊዜ ተቃራኒ ባሕል በጣም ጠንካራ ይሆንና ዋናውን ባሕል ይለውጠዋል። በጥንቷ ቤተ ክርስቲያን የተፈጸመው ነገር ይኸው ነበር፤ ይኸውም በሮማውያን ግዛት ውስጥ ሕጋዊነት የሌላት አንድ ትንሽ ቡድን በመሆን የጀመረች ስትሆን በኋላ መጠኗና ተጽእኖዋ እየጨመረ ሲመጣ የሮማውያኑ ግዛት “ክርስቲያናዊ” እስከ መሆን ደረሰ። የአንድ ባሕል የጥንካሬው መለያ ፈተና ራሱን ለመጠበቅና ለመንከባከብ ብቻ ሳይሆን ዋናውን ወይም ተወዳዳሪውን ባሕል ለመለወጥ ያለው ችሎታ ነው።

ይህም ወደ ሁለተኛ አሳብ ያመጣናል፤ የአንድ አገር ባሕል ጥንካሬ ሌሎችን ባሕሎች ለማሸነፍ ያለው ችሎታ ነው። በእኛው በራሳችን ዘመን፤ ተቃውሞን የማሸነፍ ጫና በዙሪያችን የሞላ ጉዳይ ነው። አገሮች የሚወድቁት ወይም የሚነሱት ሌሎችን ተቃራኒ ባሕሎች ለማሸነፍ ባላቸው ችሎታ መሠረት መሆኑን አምናለሁ። ተቃራኒ ማለት ቀላል በሆነ አነጋገር በአንድ ሕብረተሰብ ውስጥ ዋናውን ባሕል የሚቋቋም ባሕል ማለት ነው። ዛሬ ባሃማስ፤ ጃማይካ፤ አሜሪካ እንግሊዝ፤ ካናዳ፤ ፊሊፒንስ፤ ሐይቲ፤ የአውሮፓ አገሮችና ሌሎች ብዙ አገሮች በባሕል ውጊያ ተጠምደዋል። የእስልምናው ዓለም በግርግር ውስጥ የሚገኝበት አንዱ ምክንያት የምዕራቡ ዓለም የተበላሸው “ክርስቲያናዊ” ባሕል “ንጹህ” የሆነውን የእስልምና ባሕል እየሸሸረው ነው ብለው ከማሰባቸው የተነሣ በሚያካሂዱት የዐመፅ ተቃውሞ ምክንያት ነው።

የእግዚአብሔር መንግሥት የመጀመሪያ ዜጎች የነበሩት፤ የመጀመሪያዎቹ የክርስቶስ ተከታዮች፤ በሮማውያኑ ግዛት ውስጥ ተቃራኒ ባሕል በማሳየት ጀመሩ። ምንም እንኳ የኋላ ኋላ “የክርስትና” ባሕል በመባል እየታወቀ የመጣው የእግዚአብሔር መንግሥት ባሕል በምዕራቡ ዓለም የበላይነትን ቢያገኝም፤ ቤተ ክርስቲያን ሁል ጊዜ እጅግ ጠንካራ እጅግ ኃይለኛና እጅግ ውጤታማ የምትሆነው እርሷ በምትገኝበት ህብረተሰብ ውስጥ ተቃራኒ ባሕል ያላት ሆና በምትንቀሳቀስበት ጊዜ ነው። ዛሬ በቤተክርስቲያን እጅግ ታላላቅ ከሆኑት ችግሮች አንዱ የአጥቢያ ቤተክርስቲያን ህብረት የተቃራኒ ባሕል ስለታቸው መደነዙና አማኞች በግለሰብ ደረጃ አብዛኛውን የዓለማዊውን ባሕል አስተሳሰብና ዘዴዎች ከራሳቸው ጋር ማዋሃዳቸው ነው፤ በዚህም ሂደት ከዓለም ተለይተው የማይታዩ ሆነዋል።

ይህም ሦስተኛውን አሳብ የበለጠ ቁም ነገር ያለው አንዲሆን ያደርገዋል፤ ትልቁ የባሕል መሊያ ፈተናው ሊያልፈው የሚችለው ማህበራዊ ማዕበል ነው። ቤተ ክርስቲያን የምታመቻምች እንድትሆን በዙሪያዋ ጫና

ከሚያደርሱባት ማዕበሎች ልትተርፍ ትችላላችን? ምናልባት ሌሎች አገሮች ወይም ባሕሎች የሚያደርጉትን አንዳያደርጉ ልንከለከላቸው አንችልም ይሆናል፤ ነገር ግን እነርሱ የሚያደርጉትን ላለማድረግ ራሳችንን ልንከለከል አንችላለን። ማዕበል ማለት ጐርፍ ወይም ጫና ማለት ነው። አንዳንድ ጊዜ የሰዎች ጫና (ተጽእኖ) ብለን እንጠራዋለን። በአካባቢያችን ሁሉም ነገር ተቃራኒ ሲሆንብን እንዴት እንተርፋለን? ከጐርፍ በተቃራኒ አቅጣጫ እንዴት ዋኝተን ልንወጣ እንችላለን? ከማህበራዊ ተጽእኖ ማዕበል ማንነታችን ሳይነካ በደህና ሁኔታ እንዴት ልንወጣ እንችላለን? ይህ ያለ እምነት አይቻልም።

በዚህም ወደ አራተኛው አሳብ እንመጣለን፡- የሰማያዊው መንግሥት ባሕል (እምነት) ምድራዊውን ባሕል በሙሉ ያሸንፋል። መጽሐፍ ቅዱስ ይህንን በጣም ግልጽ ያደርገዋል፤ “የዓለም መንግሥታት የጌታችንና የእርሱ የክርስቶስ መንግሥት ሆነች። እርሱም ከዘላለም እስከ ዘላለም ይነግሣል” (ራዕይ 11፡15)። በዚህ ሥፍራ ዓለም የሚለው ቃል የማህበራዊና የፖለቲካዊ አወቃቀርን ያመለክታል። በዚህ ዐውድ ውስጥ ደግሞ ከባሕል ጋር ተመሳሳይ ነው። የእግዚአብሔር መንግሥት አገር ብቻ ሳይሆን ባሕል ነው። ዋናው አገር መንግሥተ ሰማያት ሲሆን ምድር ደግሞ ቅኝ አገር ናት። ቤተክርስቲያን ለእግዚአብሔር መንግሥት ምድርን ቅኝ ግዛት የማድረግ ተልእኮ ያላት የእግዚአብሔር መንግሥት የሥራ ጣቢያ ናት። ስለዚህ፤ ምድር፤ በመንግሥተ ሰማያት ባሕል የተሞላች አንድነትን ይጠበቅባታል።

ርግጠኛ የሆነ መንግሥት

ባሕል የኑሮ ዘይቤ ነው። አንድ መርሐ ግብር ወይም ውጥን አይደለም። ባሕል ሰዎች የሚኖሩበት መንገድ ነው። ባሕልን አንለማመደውም። እኛ በባሕሉ ውስጥ እድገናል፤ በባሕሉ መሠረት መኖር ለእኛ ተፈጥሮአዊ ነው። ባሕል ተፈጥሮአዊ ነው፤ ሰዎች ራሳቸውን የሚሆኑበት መንገድ ነው። እንደ ማንኛውም ሌላ አገር፤ የእግዚአብሔር መንግሥትም የራሱ ባሕል አለው፤ ከእግዚአብሔር መንግሥት ባሕል ዋና ዋና የመለያ ባሕርያት መካከል አንዱ ፍጹም ርግጠኛ መሆኑ ነው። የእግዚአብሔር መንግሥት ባሕል ማንኛውንም ሌላ ባሕል ያሸንፋል፤ ይህ አይቀሬ ነው። ኢየሱስ ለደቀመዛሙርቱ እንዲህ ብሎአል፤ “በእኔ ሰላም እንዲኖራችሁ ይህን ነግሬአችኋለሁ፤ በዓለም ሳላችሁ መከራ አለባችሁ። ነገር ግን አይዘለችሁ! እኔ ዓለምን አሸንፌዋለሁ” (ዮሐንስ 16፡33)።

ኢየሱስ እነዚህን ቃሎች የተናገረው ከመሰቀሉ በዋዜማው ሌሊት ነው። ወደፊት ለሚገመቱት ትግሮችና ተግዳሮቶች ደቀመዛሙርቱን ማዘጋጀት እየሞከረ ነበር። በመጀመሪያ ከፋ ዜና ነገራቸው። “በዓለም ሳላችሁ ብዙ መከራ አለባችሁ። ያልጠበቃችሁት ብዙ ነገር ይገጥማችኋል፤ ያልጠየቃችሁት ብዙ ነገር፤ ይገባናል ብላችሁ የማታሰቡት ብዙ ነገር ይገጥማችኋል። እንገባበታለን (እንወሳሰብበታለን) ብላችሁ ፈጽሞ ያለመናችሁበት አንዳንድ ነገር ይገጥማችኋል። ተቃውሞ፤ ነቀፋና ማንኛውም ዓይነት ጥቃት ይደርስባችኋል። በአንድነት ለማያያዝ (ለማሰባሰብ) በሙሉ ኃይላችሁ ስትጥሩለት የነበረው ነገር ሲፈራርስ ታዩታላችሁ። በዓለም ሳላችሁ መከራ አለባችሁ። እነዚህን በቅድሚያ የምነግራችሁ በሚመጡባችሁ ጊዜ ድንገተኛ መስለው እንዳትደናገጡና ሰላም እንዲኖራችሁ ነው።”

ከዚያም በኋላ መልካሙን ዜና ነገራቸው። “ነገር ግን አይዘለችሁ!” ያ ማለት “ተጽናኑ፤ ተዝናኑ። አትንቀጥቁጡ” ማለት ነው። ለምን? “ምክንያቱም እኔ ዓለምን አሸንፌዋለሁ።” በሌላ አነጋገር፤ እኔ የኃይላትን መዋቅር የባሕልን መዋቅር፤ የማህበራዊ ማዕበልን መዋቅርና እንዲሁም የሰዎችን የሥልጣኔ ግብረ ገባዊ አሴቶች መዋቅር አሸንፌዋለሁ ማለቱ ነው።

የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ዓለምን ያሸንፋል። በእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ከአብዶች ጥገኛነት ሥፍራ ወጥተህ ፕሬዚዳንት ለመሆን ትበቃለህ። የደረሰብህን የከፍተኛ ጥፋት ስቃይና ሀዘን ድል አድርገህ ጠንካራ ሆነህ ትወጣለህ። እንደ ሙሴ ከብርሀን፤ ጠባይህንና ነፃነትህን አጥተህ ከምድረ በዳ ልትመለስ ትችላለህ፤ ነገር ግን ብዙዎችን የምትታደግ ሰው ልትሆን ትችላለህ። በእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ልታሸንፍ ትችላለህ፤ ምክንያቱም የመንግሥት እምነት ዓለምን ስለሚያሸንፍ ነው።

ኃይል የእግዚአብሔር መንግሥት

ሰማያዊው መንግሥት የኃይል መንግሥት ነው። ጠንካራና አሸናፊ ነው። የሰዎች የሆኑ (ምድራዊ) ብዙ መንግሥታት የእግዚአብሔርን መንግሥትና ዜጎቹን ለማጥፋት ሞክረው ነበር። ሁሉም አልተሳካላቸውም ሁልጊዜ ሞክረዋል፤ ሁልጊዜም ይሞክራሉ። የእግዚአብሔርን መንግሥት ለማጥፋት መሞከር መላውን ሥነ ፍጥረት ለማጥፋት እንደ መሞከር ነው። ፍጥረት ራሱ በእግዚአብሔር መንግሥት መርሆች የተያያዘና የሚመራ ነው።

ሰማያዊው መንግሥት ከምድራዊው መንግሥታት የበለጠ ዘላቂነት አለው። ምድራዊ መንግሥታት በሙሉ ያልፋሉ፤ የእግዚአብሔር መንግሥት

ግን ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል። ከዘላቂነት ባሕርያት አንዱ ትእግሥት ነው። ቸኩላ ዐልሞት (ማለም) የማያውቀውን ነገር ትዕግሥት ሊፈጽም ይችላል። እንደ እውነቱ ከሆነ በሕይወት ውስጥ ተሸናፊ የሚሆነው ሰው ለመጠበቅና መከራውን ለመቀጠል ትእግሥት ያጣ አሸናፊ ሰው ነው። ትእግሥት ዛሬ ዛሬ በማህበረሰባችን ውስጥ በብዛት የማይገኝ ውድ ዕቃ ነው። በጣም ውድ ከመሆኑ የተነሣ ከመንፈስ ቅዱስ ፍሬዎች አንዱ በመሆን ተጠቅሶአል (ገላ 5፡22-23 ይመልከቱ)። እግዚአብሔር ለማንኛችንም ከሰጠን ታላላቅ ስጦታዎች መካከል ትዕግሥት አንዱ መሆኑን አምናለሁ። በመጽሐፈ ምሳሌ 16፡32 “ታጋሽ ሰው ከጦረኛ፣ ሰሜቱን የሚገዛም ከተማን በጉልበቱ ከሚይዝ ይበልጣል” ይላል።

የትእግሥት ጸጋ ቅጽበታዊ ርካታ ፈላጊ ከሆነውና “አሁኑኑ ማግኘት አለብኝ” ከሚለው ከዛሬው ከእኛ ዓለም ዘንድ አብዛኛው የጠፋ ነገር ነው። ብዙ ዐዲስ ተጋቢዎች ወላጆቻቸው 30 ዓመታት ያህል ጠብቀው ያፈሩትን ቤት ዐይነት በቅጽበት ለመግዛት ካልቻሉ በውድቀት ውስጥ እንዳሉ ያስባሉ። ዛሬ ብዙ ቤተሰቦች በዕዳ ተራራ ሥር የተቀበሩት የሚፈልጉትን የኑሮ ደረጃ ለማግኘት እስኪችሉ ድረስ መጠበቅ ስለ አቃታቸው ነው። ሁሉንም ነገር አሁኑኑ ማግኘት መጭጭ ስላሉ በገንዘብ ረገድ ያላቸውን ነጻነት ሸጠው ራሳቸውን የብድር ባሪያዎች አድርገዋል።

የእግዚአብሔር መንግሥት ከዓለም ይልቅ ዘላቂነት አለው። ይህ አስፈላጊ የሚሆነው ለምንድን ነው? እኛ የእግዚአብሔር መንግሥት ዜጎች እንደ መሆናችን፣ የማይሸነፍ ባሕል አካል የመሆናችንን ሐቅ መረዳት ስለ አለብን ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በጽናት እንድንቆም፣ ሩጫውን እንድንሮጥ፣ መልካሙን ገድል እንድንጋደል፣ ውድድሩን እንድንፈጽም ተነግሮናል። ችግራችን በቀላሉ ተስፋ የምንቆርጥ መሆናችን ነው። ብዙ አማኞች፣ በተለይ በምዕራቡ ዓለም፣ ለችግር የተዘጋጁ አይደሉም። የችግሩን የመጀመሪያ ምልክት ካዩ ሩጫውን ይወረውራሉ። “ደህና፣ እንግዲህ ይህ አልሠራም። የእግዚአብሔር ፈቃድ አይመስለኝም። ሌላ ነገር እንሞክር” ይላሉ። በቤተክርስቲያን አንድ ሰው ስሜታቸውን ከጎዳው ወደ ቤተክርስቲያን መምጣት ያቆማሉ። ምናልባት ሰባኪው በስብከቱ ከመጠን በላይ “የግል ሕይወት” የሚነካካ ከሆነ ይሄዳሉ (ይጠፋሉ)። ዘላቂነት፣ ትእግሥት፣ የመጽናት ኃይል የላቸውም።

የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት “ከሞቀ ጨዋታ”፣ ከመልካም ስሜትና ከበረከቶች በላይ ነው። እነዚህን ሁሉ ያካትታል፤ ነገር ግን በተጨማሪ ጠለቅ አድርጎ ይገባል። የበለጠ ነገርም ይጠይቃል። የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ጥሪ የጽናት ጥሪ ነው። ጥሪው በመከራ፣

በችግር፣ በተቃውሞ ወይም በፍርሀት ፊት ጸንቶ የመቆምና ተስፋ ያለ መቁረጥ ጥሪ ነው። የመንግሥቱ ዜጎች፣ ሞትንም ጨምሮ፣ ማናቸውንም ወይም ሁሉንም ተግዳሮቶች ለመቋቋም የሚችል ባሕል አካል ናቸው። እስኪ በመጋዝ እንደ ተሰነጠቀ ትውፊት የሚገልጽለትን ነቢዩን አሳይያለን ጠይቁት። እስኪ ድንጋዮች ሰውነቱን በሚወግሩበት ጊዜ ገዳዮቹን ይቅር ያለውን እስጢፋኖስን ጠይቁት። ደግሞም ጌታው በሞተበት ሁኔታ ለመሞት የማይገባ መሆኑን በማሰብ በራሱ ጥያቄ ተዘቅዝቆ የተሰቀለውን ጴጥሮስን እስቲ ጠይቁት። ከክርስቶስ ጋር በነበረው ግንኙነት ምክንያት አንገቱን ለሰይፍ የሰጠውን ጳውሎስንም ጠይቁት። ስለ እምነታቸው የተሰቃዩትንና የሞቱትን በሁለት ሺህ ዓመታት ውስጥ ስፍር ቁጥር የሌላቸውን አማኞች እስኪ ጠይቋቸው። እያንዳንዳቸውን “ያደረጋችሁት ተገቢ ነበርን?” ብለን ብንጠይቃቸው፣ ሁላቸውም በአንድ ድምፅ እንደ መብረቅ “አዎ!” ብለው ይመልሱልናል። ለአንድ የእግዚአብሔር መንግሥት ዜጋ ጌታውን ወይም ጌታዋን ለማገልገል ምንም ዐይነት ዋጋ ከመጠን በላይ ሊሆን አይችልም።

በክርስቶስ ከሆኑ ሞት እንኳ ጭራሽ የሚያስፈራ ነገር አይደለም፤ የመንግሥቱ ዜጎች ጊዜያዊ መከራን፣ ፈተናና ተቃውሞን አይፈሩም። መከራዎች በሙሉ ጊዜያዊ ናቸው። ማድረግ ያለብን እኛ ጊዜያዊ አለመሆናችንን ማረጋገጥ ነው። አውሎ ነፋሶች በሚያስፈራ ፍጥነት ይመጣሉ፤ ነገር ግን ደግሞ እንደ ገና ዐልፈው ይሄዳሉ። በምንም ዐይነት ሁኔታ ውስጥ ብትሆን ያ ነገር ያልፋልና ስለዚህ አትንቀጥቀጥ፤ በእምነትህ ጸንተህ ቁምና ያንን ነገር አሳልፈው። ንጉሣችን በጽናት እንድንቆም ይጠይቀናል፤ እንድናደርግም ያስታጥቀናል። ወደዚያ ለመድረስ ቁልፉ እምነት ነው። የመንግሥቱ እምነት የእግዚአብሔርን የጦር ዕቃ ያለብሰናል፤ የዚያ የጦር ዕቃ አካል ተፈጥሮአዊ ይሁን ወይም ልዕለ ተፈጥሮአዊ ቢሆን፣ ማንኛውም ጠላት ወይም ተግዳሮት ፊት ለመቋቋም ያስችለናል። ጳውሎስ ይህንን በዝርዝር ይገልጽልናል፡-

በተረፈ በጌታና ብርቱ በሆነው ኃይሉ ጠንከሩ። የዲያብሎስን የተንኮላ ሥራ መቋቋም ትችሉ ዘንድ የእግዚአብሔርን ሙሉ የጦር ዕቃ ልበሱ። ምክንያቱም ተጋድሎአችን ከሥጋና ከደም ጋር ሳይሆን ከዚህ ከጨለማ ዓለም ገዦች ከሥልጣናትና ከኃይላት፣ እንዲሁም በሰማያዊ ስፍራ ካሉ ክርክሳን መናፍስት ሰራዊት ጋር ነው። ከፋው ቀን ሲመጣ መቋቋም ትችሉ ዘንድ የእግዚአብሔርን ሙሉ የጦር ዕቃ ልበሱ፤ ሁሉን ከፈጸማችሁ በኋላ ጸንታችሁ

መቆም ትችላላችሁና። እንግዲህ ወገባችሁን በእውነት ዝናር ታጥቃችሁ፤ የጽድቅንም ጥሩር ለብሳችሁ፤ በሰላም ወንጌል ዝግጁነት እግሮቻችሁ ተጫምተው ቁሙ። ከእነዚህም ሁሉ ጋር የሚንበላበሉትን የክፉውን ፍላጻዎች ሁሉ ልታጠፉ የምትችሉበትን የእምነትን ጋሻ አንሡ፤ የመዳንን ራስ ቁር አድርጉ፤ የመንፈስንም ሰይፍ ያዙ፤ እርሱም የእግዚአብሔር ቃል ነው። በጸሎትና በልመና ሁሉ፤ በማንኛውም ሁኔታ በመንፈስ ጸልዩ። ይህንም በማሰብ ንቁ፤ ስለ ቅዱሳንም ሀሉ በትጋት ልመና አቅርቡ (ኤፌሶን 6፡10-18)።

ጳውሎስ እምነትን የመከላከያ መሣሪያ ከሆነው ከጋሻ ጋር እንዳመሳሰለው አስተውሉ። የምንዋጋው ጦርነት ባይኖር ኖሮ እምነት እያስፈልገንም ነበር። እምነት በጦርነቶቹ መካከል ይከላከልልናል። ፈተናዎችህ ጊዜያዊ ናቸው፤ ስለዚህ ታገላቸው። በዐሥር ዓመታት ውስጥ የአሁኑ ተቃዋሚህ ወዳጅህ ይሆናልና አትጨነቅበት፤ ብቻ ጸልይ። ሚስቴን ለመጀመሪያ ጊዜ ባየኋት ጊዜ፤ አልወደድኋትም ነበር። ግን እሙኑኝ፤ በዚያን ጊዜ ንቁ ስላልተውኳት ዛሬ በጣም ደስ ይለኛል! ወደፊት ምን ዐይነት ድልና በረከት እንደሚገጥምህ ፈጽሞ አታውቅም፤ ስለዚህ አሁን ያሉት ጊዜያዊ ችግሮች እንዲያሸንፉህና ወደፊት የሚመጡትን ታላላቅ ነገሮችህን እንዲያስቀሩብህ አትፍቀድላቸው።

የእምነት ጥቅም

በሕይወቴ ውስጥ ለመረጋጋቴ ምክንያት ከሆኑት ምስጢሮች አንዱ በማንም ሰው ላይ የማልታመን መሆኔ ነው። አንዳንድ ሰዎች ይህ አሉታዊ አስተሳሰብ ነው ብለው ሊያስቡ ይችላሉ። ግን አይደለም። ይህም ማለት የመጨረሻ አመኔታዬን በማንኛውም ሰው ላይ አላሳርፍም ማለቴ ነው። ሕይወትህ ሰዎች ስለ አንተ በሚያስበው ወይም ለአንተ ባላቸው አመለካከት ላይ የተመሠረተ ከሆነ አሁኑኑ ማቋረጥ ተችላለህ፤ ምክንያቱም ዛሬ ሊወዱህ ነገ ደግሞ ሊጠሉህ ስለሚችሉ ነው። ዛሬ ከአንተ ጋር ይሆናሉ፤ ነገር ግን ትተውህ ይሄዳሉ። ጸንቶ ለመቆየት ብቸኛው መንገድ በጌታ ላይ ያለህን እምነት መጠበቅ ነው።

ልብ በል፤ እምነትህ አንተ ያለህ ዋናና አስፈላጊ ኃይል ነው፤ ስለዚህ የሕይወትን ፍጫ ስትሮጥ፤ እምነትህን ጠብቅ። ሕይወትህን በእምነት በእግዚአብሔር ላይ ስታሳርፍ፤ ከእርሱ የሚገኝ የፀና እምነት፤ ለየዕለት ኑሮህ

በውስጥህ ሙሉ ልብን እንዲፈጥርልህ አድርግ። ከዚያም በመንገድህ የሚገጥሙህን ፈተናዎችና መከራዎች ለመጋፈጥ ስትነሣ እምነትህ ይገለጣል፤ ለሌሎችም የሚታይ ይሆናል። እነርሱም የእግዚአብሔር ኃይል በአንተ እየሠራ እንዳለ ያዩና ያከብሩታል።

እምነትህ ፈተናን ይፈልጋል። አስቀድሜ እንዳልሁት፤ ማንኛውም የእምነት ቃል ይፈተናል። በሕይወትህ ቀለል ባለ ሁኔታ መጓዝ ከፈለግህ፤ እምነት አለኝ እያልህ ጉራ አትጓዝ። ለመፈተን ካልፈለግህ፤ አፍህን ዝጋ። የመንግሥቱ መሠረታዊ ሕግ ይህ ነው። ዋናው ችግር አፍህን ዘግተህ ለመኖር አለመቻልህ ነው። ስለዚህ ስለምትናገረው ነገር ተጠንቀቅ። እንደ ጴጥሮስ አትሁን፤ እርሱ ጌታን ከቶ እንደማይከድ በጉራ ከተናገረ ከጥቂት ሰዓታት በኋላ ሦስት ጊዜ ካደው።

ኢየሱስ ጴጥሮስን አስቀድሞ አስጠንቅቆት ነበር፡- “ስምዎን ስምዎን ሆይ እነሆ ሰይጣን እንደ ስንዴ ሊያበጥራችሁ ለመነ (ጠየቀ)። እኔ ግን እምነትህ እንዳይጠፋ ስለ አንተ ጸለይሁ። አንተም በተመለስህ ጊዜ ወንድሞችህን አበርታ (ሉቃስ 22፡31-32)። ማንኛውም የእምነት ቃል ይፈተናል። ጴጥሮስ ፎከረ፤ ሰይጣንም “እስቲ ቃልህን ልፈትነው” አለ። ግልጽ የሆነው ሐቅ ደግሞ ስለ እግዚአብሔር መንግሥት እምነት ሳንናገር ልንኖረው አለመቻላችን ነው። ስለ እምነት በምንናገርበት ጊዜ፤ ራሳችንን ለፈተና ማስቀመጣችን ወይም ማዘጋጀታችን ነው። ስለዚህ በሚገባ ልንዘጋጅበት ይገባናል። የእምነትህ ጥንካሬ እንዴት ነው? ፈተናው ሲመጣ ታውቀዋለህ። እስከዚያ ድረስ ግን እምነትህን ለመገንባት በጸሎትና የእግዚአብሔርን ቃል በማጥናት የቻልኸውን ሁሉ አድርግ፤ ከዚያም በኋላ ፈተናው ሲመጣ ለመቆም ትችላለህ።

ኢየሱስ ለጴጥሮስ የተናገረውን አስተውል፤ “አንተም በተመለስህ ጊዜ ወንድሞችህን አበርታ”። ማንኛችንም ብንሆን ለእምነታችን የሚገባውን ፈተና ካላለፍን በስተቀር ለሌሎች ለመስበክ መብት የለንም። ብዙ ጊዜ ነቀፋን እጅግ የሚያበዙት ሰዎች ስለ ሁኔታው እውቀት (ፍንጭ) አልባ ሰዎች ናቸው፤ ምክንያቱም በዚያ ጉዳይ አልተራመዱበትምና ነው። በሚያጠራው የፈተና ላሳት ውስጥ አልተፈተኑም። ስለዚህ አንድን ሰው (ወንድም ወይም አህት) ከመንቀፍህ በፊት “እርሱ ባለፈበት እኔ አልፌአለሁን?” “እርሷ ያደረገችውን እኔ አድርጌአለሁን?” ብለህ ራስህን ጠይቅ። ራስህ በዚያ ፈተና ውስጥ ሳታልፍ እንዴት በፍርድ ወንበር ላይ ልትቀመጥ ትችላለህ? ኢየሱስ ለጴጥሮስ፤ “አንተ ከተፈተንህ በኋላ ሌሎችን ሰዎች ስለ ማበርታት ልትናገር ትችላለህ” አለው።

ነቀፋ የያለመብሰል ምልክት ነው። የሚመነጨውም እኛ ከሌላ ሰው እንሻላለን ከሚል የተሳሳተ እምነት ነው። ታሪኩን የማታውቀውን ሰው ለመንቀፍ ከቶ አትሞክር። ምን ጠባባ እንዳላባቸው፤ ምን ትምህርት እንደተማሩ፤ ወይም በልባቸው ውስጥ ምን ጥበብ እንዳላቸው ምንም የምታውቀው ነገር የለምና።

የእምነትህ መፈተን የእግዚአብሔር መንግሥት ዜጋ የመሆን ምልክት ነው። መፈተን በሳል ያደርገናል። ደግሞም ሥነ ሥርዓትን ለመማር ይረዳናል። ልክ እንደ ማንኛውም አፍቃሪ ወላጅ፤ የሰማያዊ አባታችንም ሥነ ሥርዓት በኑሮ ውስጥ ለስኬት እንደሚያዘጋጀን ያውቃል።

በሥነ ሥርዓት (በቅጣት) እና አሸናፊ በሆነ የእምነት ዕድገት መካከል ያለውን ትስስር የዕብራውያኑ ጸሐፊ እንዲህ በማለት ይገልጻል፤

ከጎጠአት ጋር ስትታገሉ ገና ደማችሁን እስከ ማፍሰስ ድረስ አልተቃወማችሁም። ልጆች እንደ መሆናችሁ እንዲህ በማለት የተናገራችሁን ማበረታቻ ቃልም ረስታችኋል “ልጄ ሆይ የጌታን ቅጣት አታቃልል፤ በሚገሥጽህም ጊዜ ተስፋ አትቁረጥ፤ ምክንያቱም ጌታ የሚወደውን ይገሥጻል፤ እንደ ልጅ የሚቀበለውንም ይቀጣል።”

እግዚአብሔር እንደ ልጆቹ ይዘአችኋልና የተግሣጽን ምክር ታገሡ፤ ለመሆኑ አባቱ የማይቀጣው ልጅ ማነው? ልጆች ሁሉ በሚቀጡበት ቅጣት ተካፋይ ካልሆናችሁ ዲቃሎች እንጂ ልጆች አይደላችሁም። ከዚህም በላይ እኛ ሁላችን የሚቀጡን ምድራዊ አባቶች ነበሩን፤ እናከብራቸውም ነበር፤ ታዲያ ለመናፍስት አባት እንዴት አብልጠን በመገዛት በሕይወት አንኖርም! አባቶቻችን መልካም መስሎ እንደታያቸው ለጥቂት ጊዜ ይቀጡን ነበር። እግዚአብሔር ግን የቅድስናው ተካፋዮች እንድንሆን ለእኛ ጥቅም ሲል ይቀጣናል (ዕብራውያን 12፡4-10)።

ችግር ሲገጥም የገጠመህ ችግር ለእምነትህና ለእግዚአብሔር መንግሥት ዜግነትህ ማስረጃ መሆኑን በማወቅ ተጽናና። እግዚአብሔር ሲቀጣ፤ እንደ ወንድ ልጁ ወይም እንደ ሴት ልጁ በማየት ነው። የእርሱ ግብ የቅድስናው ተካፋዮች እንድትሆኑ ማዘጋጀት ነው። በሌላ አነጋገር፤ እናንተ እርሱን እንድትመስሉ እየቀረጻችሁ ነው። መሆን ያለበት ልክ እንደዚሁ ነው፤ ጴጥሮስም ይህንኑ አመልክቶአል፤

ወዳጆች ሆይ፤ እንደ አሳት የሚፈትን ብርቱ መከራ በመቀበላችሁ እንግዳ ነገር እንደደረሰባችሁ በመቁጠር አትደነቁ። ነገር ግን ከብሩ በሚገለጥበት ጊዜ ደስታችሁ ታላቅ እንዲሆን የክርስቶስ መከራ ተካፋዮች በመሆናችሁ ደስ ይበላችሁ ስለ ክርስቶስ ስም ብትሰደቡ፤ የክብር መንፈስ የሆነው የእግዚአብሔር መንፈስ በእናንተ ላይ ስለሚያርፍ ብፁዓን ናችሁ። ... ክርስቲያን በመሆኑ መከራ ቢደርስበት ግን ስለዚህ ስም እግዚአብሔርን ያመስግን እንጂ አይፈር (ጴጥሮስ 4፡12-14፡16)።

ጴጥሮስ “እንደ አሳት የሚፈትን” ብርቱ መከራ ቢደርስብን መደነቅ እንደሌለብን ይመክረናል። ለምን እንደነቅም? ምክንያቱም በዚህ ዓለም ውስጥ መከራ ለእግዚአብሔር መንግሥት ሕይወትና ባሕል የተለመደ ሁኔታ (አካል) ስለሆነ ነው። መከራ በመጪው ሕይወት አይኖርም፤ በዚህኛው ሕይወት መኖሩ ግን ለሚመጣው ሕይወት እንድንዘጋጅ ይረዳናል። የመንግሥተ ሰማያት ባሕል ተካፋዮች የሆንን ማንኛችንም፤ “ይህ በእኔ ላይ ለምን እንደ ደረሰ ግራ ገባኝ” ማለት ከቶ የለብንም። መከራ በሚደርስብን ጊዜ መደነቅ ወይም ተስፋ መቁረጥ ፈጽሞ የለብንም። አንዳንድ ሰዎች “በእግዚአብሔር የምታምን ከሆነ ይህ ነገር ለምን ደረሰብህ?” ብለው ሊጠይቁን ይችላሉ። የእኛ ምላሽ “ምንም አይደለም እንደ እውነቱ ከሆነ፤ ይህ ለእኛ የተለመደ ነው፤ የባሕላችን አካል ነው። የሚያልፍ ነገር ነው። እኛ ከዚያ ሁሉ ይልቅ ጠንካራዎች ነን” የሚል መሆን አለበት። አቤት! ይህ ተስፋንና መልስን በጉጉት ለሚፈልገው ዓለም ምን ዐይነት ምስክርነት ነው!

ይህ የእግዚአብሔር መንግሥት ባሕል ነው። እንዲያውም ትንፋሻችንን “ለምን በእኔ?” የሚል ቃል በመናገር ማበላሸት የለብንም፤ ምክንያቱም መከራ በልባችን ውስጥ ትእግሥትን የሚገነባ፤ በእእምሮአችንም ውስጥ ሥነ ሥርዓትን የሚመሠርት መሆኑን እናውቃለን።

ብዙ አማኞች በክርስቶስ መታመን ከችግሮች ይጋርዳል የሚል የተሳሳተ አስተሳሰብ አላቸው። ያ ሃይማኖታዊ ሐሳብ ነው። የእግዚአብሔር መንግሥት ዜጎች ነን የምንል ከሆነ ይህንን ለማረጋገጥ መዘጋጀት አለብን። በክርስቶስ ኢየሱስ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ ሊኖሩ የሚወዱ ሁሉ እንደሚሰደዱ ጳውሎስ ተናግሮአል፤ ይህ ያለ ነገር ነው። ለምን? ከሌላ ባሕል (ወገን) መሆናችንን የምናረጋግጥበት መንገድ ይህ ነው። ጴጥሮስ እንዳለው በመከራችን በመነጫነጭ ፈንታ “የክርስቶስ መከራ ተካፋዮች” በመሆናችን “መደሰት” ይገባናል። በዐጭሩ፤ በመከራችን ስንደሰት የእግዚአብሔር መንግሥት ባሕል ተካፋዮች መሆናችንን ስለሚያረጋግጡ

ነው። ኢየሱስ ማንኛውንም ችግር ተቋቁሟል፤ ሁሉንም ችግር በሰቃይ ዐለፊና በአሸናፊነት ወጣ።

ኢየሱስ እንዳደረገው በተመሳሳይ ሁኔታና ከተመሳሳይ ኃይል ጋር ዓለምን እንደምናሸንፍ ጴጥሮስ ተናግሮአል። በሁሉም ችግር ውስጥ ካለፍን በኋላ የምንቆም፣ የምንጸና፣ የምንዘልቅ እንዲያውም ከጅማሬው ይልቅ በይበልጥ የምንጠነክር እንሆናለን። በዚህ መንገድ “ከብሩ በሚገለጥበት ጊዜ” ደስታችን ታላቅ ይሆናል። የእግዚአብሔር ክብር ምንድነው? የእርሱ ባሕርይ ነው። በምንፈተነው ፈተና የእግዚአብሔር ባሕርይ በእኛ ውስጥ ይገለጣል። እግዚአብሔር ፈርጣጮች እንድንሆን አይፈልግም፤ ሽሽት (ፍርጠጣ) ለእርሱ ባሕርይ እንግዳ ስለሆነ ነው። በእርሱ ባለን እምነት ጽኑ፣ ጠንካራና፣ የማንወላውል እንሆናለን፤ ዓለምም የእርሱ ክብር በእኛ ውስጥ ሲገለጥ ያያል። ስለ ክርስቶስ ስም ብንሰደብ እንደ ተባረከን እንቆጥረዋለን። ይህም የእግዚአብሔር ባሕርይ በእኛ ላይ ማረፉን ያረጋግጥልናል።

የእግዚአብሔር መንግሥት መርሆች

- የአንድ አገር የመለያ ፈተና ባሕሉን ለመጠበቅና ለመንከባከብ ያለው ችሎታ ነው።
- የአንድ አገር ባሕል ጥንካሬ ተቃራኒ ባሕሎችን ለማሸነፍ ያለው ችሎታ ነው።
- የባሕል ታላቁ የመለያ ፈተና እርሱ በጽናት የሚያልፍበት ማህበራዊ ማዕበል ነው።
- የሰማያዊው መንግሥት ባሕል እምነት የምድርን ባሕሎች በሙሉ ያሸንፋል።
- የእምነታችን መፈተን የመንግሥት ዜጎች የመሆናችን ምልክት ነው፤ ፈተናው በሳል ያደርገናል፤ ደግሞም ሥነ ሥርዓትን እንድንማር ይረዳናል።

ዓለምን የሚያሸንፍ እምነት

“እምነት ማለት እንዳለ (በሙሉ) ደረጃዎችን ባታይም እንኳ የመጀመሪያውን ርምጃ መውሰድ ማለት ነው”።

ማርቲን ሉተር ኪንግ

የእግዚአብሔር መንግሥት ፍርሀት አልባ መንግሥት ነው። በእምነት ሕይወታችን ስናድግ፣ ከአሁኑ ሁኔታና ወደፊት ሊደረስ ከሚችል ነገር አኳያ ጤናማ ወደ ሆነ የድፍረት ደረጃ እናድጋለን። በእድገት ደረጃህ የት ላይ ትገኛለህ? አሁንም ገና ከፍርሀት ጋር ትታገላለህ? ለየዕለቱ ፍላጎትህ በእግዚአብሔር ላይ መታመን ተስኖህ በእምነት ጉዳዮች ጋር በመታገል ላይ ነህን? ወይስ ለጓደኛህ ወይም ለጎረቤትህ በእውነተኛነት “ከአሁን ወዲያ ምንም ነገር ቢመጣ አልፈራም” ከምትልበት የብስለት ደረጃ ደርሰሃል?

ዘሮ ዘሮ ለእግዚአብሔር መንግሥት ዜጎች፣ ኢኮኖሚውን፣ የሥራ ቅነሳን፣ ወለድ አግድን፣ የመዋዕለ ንዋይ ኪሣራን፣ የንብረት ጥፋትን፣ የንግድ ኪሣራን፣ የአሳት አደጋን፣ የጎርፍ አደጋን፣ የተፈጥሮ አደጋንና የመሳሰሉትን በሚመለከት ምንም ነገር ቢከሰት ችግር የለውም። እነዚህ ከስተቶች ስቃይንና ችግርን የሚያስከትሉ ቢሆንም ከዘላለማዊ ጉዳዮች አንጻር ሲታዩ የማይረቡ ናቸው። የመንግሥቱ ዜጋ ሆነህ በእምነት የምትራመድ ከሆነ፣ ስለ እነዚህ ነገሮች ፍርሀት ወይም ጭንቀት አይኖርብህም። ምክንያቱም እምነትህ በእነርሱ ላይ ያረፈ ስላልሆነ ነው፤ ሕይወትህና ደህንነትህ በእነርሱ ላይ የተመሠረተ አይደለም። ሕይወትንና ተግዳሮቶቹን ያለ ፍርሀት መጋፈጥ የምትችለው፤ አንተ የምትታመነው በማይለወጠው፤ በማይናወጠውና በዘላለማዊ መንግሥት ላይ በሚገዛው በእግዚአብሔር ስለሆነ ነው።

ስለዚህ ፍርሀትን እንዴት ታስወግዳለህ? ልብህን ሙሉ በሙሉ ለእግዚአብሔር ፍቅር ከፈት። የእርሱ ፍቅር እንዲሞላህና እንዲትረፈረፍ ፍቀድለት። የእግዚአብሔር ፍቅር ፍጹም ነው፤ ፍጹም የሆነ ፍቅርም ፍርሀትን አውጥቶ ይጥላል (ዮሐንስ 4፡18 ይመልከቱ)። ሌላው የፍርሀት ማርከሻ መሣሪያ በፈተና ውስጥ በመጽናት የሚገኘው ልምምድና ልብ ሙሉነት ነው። የምትታገሠው እያንዳንዱ ፈተና አንድን የፍርሀት ምክንያት ይቀንስልሃል። አንድን ፈተና በመታገሥ ካለፍከው፣ ወደፊት ያንን የመሰለ ፈተና ሊያስፈራህ አይችልም፤ ምክንያቱም አንተ ማን እንደሆንክ ስለምታውቅ ነው።

እምነትህ እስከ ምን ድረስ ተፈትኖአል? አንድን የተለየ ሁኔታ ተመልከተህ “ነገሩ እንደዚህ ይሆናል ብዬ አላሰብሁም ነበር” በማለት ተናግረህ ታውቃለህን? ደህና፤ እንግዲህ ተዘጋጅ፤ ምክንያቱም ገና ምንም ነገር አላየህም! ነገሮች ከዚህ የባለ መጥፎ አይሆኑም ብለህ በምታስብበት ጊዜ እየባሉ ይሄዳሉ። ትንሽ ጊዜ ጠብቅ፤ ከዚያም ታያለህ። ያም ቢሆን ግን ለፍርሀት ምክንያት አይሆንም፤ ምክንያቱም እምነት የሚያጋጥምህን እንቅፋት ሁሉ ለማሸነፍ ብርታትን ይሰጥሃል።

እምነትህ እስከ ምን ድረስ ተፈትኖአል? አብዛኞቻችን የመከራችንን ክብደት ከመጠን በላይ እናጋንነዋለን። ትንሽ የመከራ ጫፍ ሲነካን ከባድ ስቃይ እንደ ደረሰብን አድርገን የማሰብ ዝንባሌ አለብን። የዕብራውያን ጸሐፊ “ከኅጢአት ጋር ስትታገሉ ገና ደማችሁን እስከ ማፍሰስ ድረስ አልተቃወማችሁም” በማለት የጻፈው ሁላችንንም የሚመለከት ነው (ዕብ 12፡4)። በሌላ አነጋገር፤ አብዛኞቻችን እውነተኛ ሥቃይ ምን እንደሚመስል አናውቅም። እግዚአብሔር፤ በጸጋው፤ እስከ አሁን ድረስ ከእንዲህ ዐይነት ሥቃይ ጠብቆናል።

ልብ ባሉ፤ እግዚአብሔር ማንኛችንንም ከምንችለው በላይ እንድንፈተን አይፈቅድም። ፈተናዎቹን የሚያከፋፍለው በእኛ ዝግጁነት መጠን ነው። እምነታችን ባደገ መጠን፤ እግዚአብሔር በሕይወታችን ላይ እንዲደርስ የሚፈቅደው ፈተና ከብደትም እንደዚሁ ያድጋል። ይሁን እንጂ፤ በመጨረሻ፤ የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ከሞት ይልቅ የበረታ ይሆናል። በዘመናት ሁሉ ቁጥር የሌላቸው አማኞች የሰማዕትነትን ሞት በድፍረት፤ በጀግንነትና እንዲያውም በደስታ የተጋፈጡት በዚህ ምክንያት ነው። እነርሱም ሞትም እንኳ ሊያጠፋቸው እንደማይችል ዐውቀው ነበር።

መከራዎች የሚያስገኙት የእግዚአብሔር መንግሥት ጥቅም

በመከራ ውስጥ በማለፍ የምናገኘው ጥቅም ምንድነው? በዚህ መጽሐፍ ውስጥ ስለ ጥቂቶቹ ብቻ ተናግረናል፤ ተስፋ፤ መረጋጋት፤ ብስለት፤ ልቦ መሉነት፤ ቅጣት (ሥነ ሥርዓት)፤ ጥበብ፤ ዘላቂነት፤ ጽናት፤ አመለካከት (ከራሳችን ይልቅ ከእግዚአብሔር አንጻር ለማየት መቻል)፤ ኃይል፤ ድፍረት እና መለየት (ጥቃቅኑን ከትልቁ ነገር ለመለየት መቻል) ናቸው። ምናልባት ከሁሉም ይልቅ ታላቁ ጥቅም የእምነታችንን እውነተኛነት ለራሳችንም ሆነ ለሌሎች ለማረጋገጥ መቻል ነው። ይህም ለእግዚአብሔር ክብርን ያስገኛል። ይህ ሁሉ ከእግዚአብሔር የምንቀበለው የድነት ሙሉ “ጥቅል” አካል ነው። ጴጥሮስ እንደሚከተለው ይገልጻል፡-

የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አባትና አምላክ ይባረክ! እርሱ ከታላቅ ምሕረቱ የተነሣ በኢየሱስ ክርስቶስ ከሞት መነሣት ምክንያት ለሕያው ተስፋ በሚሆን ዐዲስ ልደት፤ እንዲሁም በሰማይ ለማይጠፋ፤ ለማይበላሸና ለማይለወጥ ርስት እንደገና ወለደን። እናንተም በመጨረሻው ዘመን ሊገለጥ የተዘጋጀው ድነት እስኪመጣ ድረስ በእምነት አማካይነት በእግዚአብሔር ኃይል ተጠብቃችኋል። አሁን በብዙ ዐይነት ፈተና ውስጥ ሆናችሁ ለጥቂት ጊዜ መከራን ብትቀበሉም እንኳ በዚህ እጅግ ደስ ይላችኋል። እነዚህ ነገሮች በእናንተ ላይ የደረሱት በእሳት ተፈትኖ ቢጠራም ጠፊ ከሆነው ወርቅ ይልቅ እጅግ የከበረው እምነታችሁ እውነተኛ መሆኑ እንደተረጋገጠና ኢየሱስ ክርስቶስ በሚገለጥበት ጊዜ ምስጋናን፤ ክብርንና ውዳሴን እንዲያስገኝላችሁ ነው። እርሱም ሳታዩት ትወዳታላችሁ፤ አሁን ባታዩትም በእርሱ ታምናችሁ መግለጽ በማይቻልና ክብር በሞላበት ሐሴት ደስ ብሎአችኋል። የእምነታችሁን ፍጻሜ እርሱም የነፍሳችሁን ድነት እየተቀበላችሁ ነውና (1ጴጥሮስ 1፡3-9)።

በመከራ አማካይነት ጠለቅ ወዳለ እምነት እንገባለን፤ ከዚህም የተነሣ በክርስቶስ ያገኘው ድነት በተጨማሪም ምን ማለት እንደሆነ ጠለቅ ወዳለ መረዳት እንመጣለን። ለትንሽ ጊዜ በዚህ በጴጥሮስ መልዕክት ውስጥ የተጠቀሱትን የድነት ጥቅሞች ተመልከቱ፤ ዐዲስ ልደት፤ ሕያው ተስፋ፤ የማይጠፋ ርስት፤ በእግዚአብሔር ኃይል መጠበቅ፤ ከመከራ የሚያልፍ ደስታ፤ የተፈተነ ስለ ሆነም የከበረ እምነት፤ ለእግዚአብሔር የጠበቀ ፍቅርና እግዚአብሔር ለእኛ ስላለው ፍቅር የሚያስደስት ማረጋገጫ ናቸው።

በክርስቶስ ያገኘውን ነገር አንድ ጊዜ ካረጋገጥን፤ ለምን ጴጥሮስ በመከራ እንድንደስት እንደ ነገረን ለመረዳት ቀላል ይሆንልናል። መከራዎች የእምነታችንን እውነተኛነት እንድናረጋግጥ ይረዱናል። ይህም በበኩሉ የእግዚአብሔር መንግሥት ዜጎች እንደመሆናችን መጠን እነዚህ የድነት ጥቅሞች ሁሉ የእኛ ስለ መሆናቸው የማይናወጥ ግንዛቤን ይሰጠናል። ደግሞም እግዚአብሔር ወደ እኛ እንዲመጣ የሚፈቅደው ፈተና ልንቋቋመው የምንችለውን ብቻ መሆኑን ስናስታውስ በመከራ ውስጥ ሳለን ድፍረታችን ያድጋል። ስለዚህ የሚያጋጥመንን ማንኛውንም ፈተና ከእግዚአብሔር የመጣ የመተማመኛ ምርጫ እንደሆነ አድርገን መመልከት ይኖርብናል።

የሚያጋጥሙን ፈተናዎች እግዚአብሔር ስለ እኛ ምን እንደሚያስብ የሚያሳዩ ናቸው።

የእውነተኛ እምነት አስፈላጊነት

የእምነታችንን እውነተኛነት ማረጋገጥ እጅግ አስፈላጊ ነው፤ ምክንያቱም እምነታቸው የወሸት የሆነ፤ ወይም ስለ እምነት የተምታታ ወይም የተሳሳተ ግንዛቤ ያላቸው “እማኝ” ተብዬዎች ስላሉ ነው። የወሸት እምነት እውነተኛ መስሎ ትልልቅና ትክክለኛ ነገሮችን ሊናገር ይችላል፤ ነገር ግን በመከራ ውስጥ ያለውን የሚፈትንና የሚያጠራ አሳት ለማለፍ ከቶ አይችልም። ወሬ ርካሽና ብዙ ጊዜም ግልብ ነው። የእምነት ወሬ በእምነት አካሄድ መደገፍ አለበት። የጳውሎስን ቃሎች አስታውሱ፤ “የምንኖረው በእምነት እንጂ በማየት አይደለም” አለ (2ቆሮ 5፡7)። በተመሳሳይ ሁኔታ በሌላ ቦታ እንደዚህ ጽፎአል፤ “እንግዲህ በመንፈስ ኑሩ እላለሁ፤ የሥጋንም ምኞት አትፈጽሙ” (ገላ 5፡16)።

የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ቀላል መንገድን ብዙ አይፈልግም፤ ምክንያቱም ያ የዓለም መንገድ ስለሆነ ነው። ኢየሱስም እንዲህ አለ፤

በጠባቡ በር ግቡ፤ ወደ ጥፋት የሚወስደው መንገድ ትልቅ፤ በሩም ሰፊ ነውና፤ ብዙዎችም በዚያ ይገባሉ። ወደ ሕይወት የሚወስደው ግን መንገዱ ቀጭን በሩም ጠባብ ነው፤ የሚገቡበትም ጥቂቶች ብቻ ናቸው (ማቴዎስ 7፡13-14)።

ብዙ ሰዎች እምነት፤ የእምነት መግለጫዎችን በተመለከተ ከአእምሮ ስምምነት በላይ ምንም ነገር እንደሌለው አድርገው ያስባሉ። እውነተኛ እምነት ከዚህ የበለጠ ነገር ነው። እውነተኛ እምነት የምናስበውንና የምናምነውን ነገር የሚለውጥ ብቻ ሳይሆን የምንኖረውንና የምናደርገውን ጭምር ይለውጣል። እውነተኛ እምነት ከውስጣችን ጀምሮ ይለውጣል፤ ሁልጊዜም ራሱን የሚገልጠው በትክክለኛ ንግግርና በትክክለኛ ኑሮ ነው። ያዕቆብ እንዲህ በማለት ይገልጻል፡-

ወንድሞቼ ሆይ አንድ ሰው እምነት አለኝ ቢል ሥራ ግን ባይኖረው ምን ይጠቅመዋል? እንዲህ ያለው እምነት

ሊያድነው ይችላል? አንድ ወንድም ወይም አንዲት እህት የሚለብሱት ልብስም ሆነ የሚመገቡት ምግብ አጥተው ከእናንተ መካከል አንዱ “በሰላም ሂዱ፤ አይብረዳችሁ፤ ጥገቡ” ቢላቸው ለሰውነታቸው ግን የሚያስፈልጋቸውን ባይሰጣቸው ምን ይጠቅማቸዋል? እንዲሁ ሥራ የሌለው እምነት በራሱ የሞተ ነው።

ነገር ግን አንድ ሰው አንተ እምነት አለህ፤ እኔ ሥራ አለኝ ይላል።

እምነትህን ከሥራ ለይተህ አሳየኝ፤ እኔም እምነቴን በሥራዬ አሳይሃለሁ (ያዕቆብ 2፡14-18)።

እውነተኛ እምነትና ተግባር አይለያዩም፤ ኢየሱስ እንዲህ አለ፤

በውስጣቸው ነጣቂ ተኩላዎች ሆነው ሳሉ የበግ ለምድ ለብለው መካከላችሁ በመግባት ከሚያሸምቁ ሐሰተኛ ነቢያት ተጠንቀቁ። ከፍሬያቸው ታውቋቸዋላችሁ። ከእሾህ ቁጥቋጥ ወይን፤ ከኩርንችትስ በለስ ይለቀማል? እንዲሁም ጥሩ ዛፍ ሁሉ ጥሩ ፍሬ፤ መጥፎ ዛፍ ግን መጥፎ ፍሬ ያፈራል። ጥሩ ዛፍ መጥፎ ፍሬ፤ መጥፎም ዛፍ ጥሩ ፍሬ ማፍራት አይችልም። ጥሩ ፍሬ የማያፈራ ዛፍ ሁሉ ይቆረጣል፤ ወደ እሳትም ይጣላል። ስለዚህ በፍሬያቸው ታውቋቸዋላችሁ።

በሰማይ ያለውን የአባቴን ፈቃድ ሳይፈጽም ጌታ ሆይ ጌታ ሆይ የሚለኝ ሁሉ ወደ መንግሥተ ሰማይ አይገባም (ማቴዎስ 7፡15-21)።

እምነትን በሚመለከት ረገድ የሕይወት ፈተናዎችና መከራዎች ውሸትን ከእውነት ውስጥ በፍጥነት ነቅለው ይጥሉታል። ውሸት የመቆየት ኃይል የለውም። ኢየሱስ ይህንን ልዩነት በዘሩና በዘሪው ምሳሌ ውስጥ ግልጽ አድርጎታል፡-

አንድ ገበሬ ዘር ሊዘራ ወጣ። ሲዘራም ሳለ፤ አንዳንዱ ዘር መንገድ ዳር ወደቀ ወፎችም መጥተው ለቅመው በሉት።

አንዳንድ ዘር ዐፈሩ ስለ በሆነ ድንጋያማ መሬት ላይ ወደቀ፤ ዐፈሩ ስለ ስለሆነም ፈጥኖ በቀለ። ነገር ግን ፀሐይ ሲመታው ጠወለገ፤ ሥር ባለመስደዱም ደረቀ። አንዳንዱም ዘር በእሾህ መካከል ወደቀ፤ እሾሱም ቡቃያውን አንቆ አስቀረው። ሌላው ዘር ደግሞ በጥሩ መሬት ላይ ወደቀ፤ ፍሬም አፈራ፤ አንዱ መቶ አንዱ ሥልሳ አንዱም ሠላሳ ፍሬ ሰጠ። ሰሚ ጆሮ ያለው ይሰማ

እንግዲህ የዘራውን ምሳሌ ስሙ፤ የእግዚአብሔርን መንግሥት ቃል ሰምቶ ከሚያስተውል ከማናቸውም ሰው ልብ ውስጥ ክፉው መጥቶ የተዘራውን ዘር ይነጥቃል። ይህ እንግዲህ በመንገድ ዳር የተዘራው ዘር ነው። በድንጋያማ መሬት ላይ የተዘራው ቃሉን ሰምቶ ወዲያውኑ በደስታ የሚቀበለውን ሰው ይመስላል። ነገር ግን ሥር መስደድ ባለመቻሉ ብዙ አይቆይም በቃሉ ምክንያት መከራ ወይም ሰደት ሲመጣ ወዲያውኑ ይሰናከላል። በእሾሽ መካከል የተዘራው ዘር ቃሉን ሰምቶ ለዚህ ዓለም በመጨነቅና በብልጽግና ሐሳብ በመታለል ታንቆ ያላፈራውን ሰው ይመስላል። በጥሩ መሬት ላይ የተዘራው ዘር ግን ቃሉን ሰምቶ የሚያስተውለውን ሰው ይመስላል፤ በርግጥም ፍሬ ያፈራል፤ አንዱ መቶ፤ አንዱ ሥልሳ፤ አንዱም ሠላሳ ፍሬ ሰጠ (ማቴዎስ 13፡3-9፤ 18-23)።

በዚህ ታሪክ ያሉትን የ“ፈተና” ቃሎች ተመልከቱ፡- ደንጋያማ፤ ደረቅ፤ አንቆ፤ መከራ፤ ሰደት፤ መጨነቅ፤ ብልጽግና፤ መታለል የሚሉ ናቸው። እነዚህ እውነቱን ከውሸት የሚለዩ ነገሮች ናቸው። ብዙ ሰዎች ያላቸው እምነት ሥር ወይም ጥልቀት የሌለው ግልብ የሆነ እምነት ነው። እነርሱ ነገሮች በመልካም ሁኔታ አስከፊ ድረስ ለጥቂት ጊዜ ደህና ይመስላሉ። ነገር ግን ትንሽ ከባድ ውሀ (ችግር) ባጋጠማቸው ጊዜ የእምነታቸው እውነተኛ ምንነት ይገለጣል፤ እምነታቸው በሕይወት ውስጥ ያለውን የተለመደ ፈተናና ተግዳሮት ለመቋቋም ፈጽሞ ብቃት የሌለው ግልብ የሆነና “ባርከኝ” የሚል አስተሳሰብ ያለው እምነት ነው።

እምነትን ለራሳቸው ዐላማ ሊጠቀሙበት የሚፈልጉ ሌሎች ሰዎች ደግሞ አሉ፤ ዐላማቸው ከጭንቀት ነፃ የሆነ ሕይወት ማግኘት ወይም ሀብትን ማግኘትና የመሳሰሉት ናቸው። እነዚህ ነገሮች ተግባራዊ በማይሆኑበት ጊዜ በፍጥነት እምነታቸውን ይተውና ወደ ሌላ ነገር ዘወር ይላሉ። እስከ

መጨረሻ የሚጻፍው እውነተኛ እምነት ብቻ ነው፡- ከዚያም ከተትረፈረፈ መከር የሚገኘውን በረከትና ሽልማት ይቀበላል።

እግርህን በጠንካራ መሬት ላይ ትከል። እምነትህን ዐለት በሆነው በኢየሱስ ክርስቶስ ላይ መሥርት። እርሱ ከቶ ስለማይጥልህ በእርሱ ላይ ብቻ ታመን። በእርሱ ብርታት ጸንተህ ስትቆም ለእርሱ ክብርን ታስገኝለታለህ። ሰዎች በፈተና ውስጥ ስታልፍ በሚያዩበት ጊዜ እግዚአብሔርን ስለ አንተ ያመሰግናሉ። እነርሱም “ወይ ጉድ! እምላክህ አጠንክሮሃል። የምትወድቅ መስሎን ነበር፤ እርሱ አሳለፈህ!” ይላሉ። እነርሱ ጥንካሬን እንጂ ሽሽትን አያዩም። ከመከራ በመሸሻችን ከቶ መታወቅ የለብንም። የአንተ ዝና መገንባት ያለበት በምታልፈው ፈተና ላይ ነው። ሰዎች በእግዚአብሔር የሚነኩት አንተ በምትሰጠው ምስክርነት ነው እንጂ በማትሰጠው ወይም በሌላ ምስክርነት አይደለም።

አስመሳይ እምነት ውድቀትን ይፈራል፤ ምክንያቱም ውድቀትን እንደ ድክመት ምልክት ስለሚቆጥረው ነው፤ የውሸት እምነትም ውጫዊ መልክ (ገጽታ) ብቻ ነው። ውድቀትን አትፍራ። ስላላሸነፍህ ብቻ አትበሳጭ። አንዳንድ ጊዜ ማጣት መልካም ነገር ነው። ውሳኔአችንን ይፈትነዋል። ብዙ ጊዜ ከስኬታችን የምንማረውን ያህል ወይም ከዚያም የበለጠ፤ ከስህተታችንና ከውድቀታችን እንማራለን። አንድ ነገር ጠፍቶበት የማያውቀውን ሰው አንዳትተማመንበት በጣም ጥንቃቄ አድርግ።

መፈተን ለመሪነት ቅድመ ሁኔታ (መመዘኛ) የሚሆነው በዚህ ምክንያት ነው። ማንም ያልተፈተነ ሰው ለቤተክርስቲያን መሪነት እንዳይመደብ ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ መመሪያ ሰጥቶታል (1ጢሞ 3፡10 ይመልከቱ)። በዚህ ክፍል የሚናገረው በተለይ ስለ ዲያቆናት ቢሆንም መመዘኛው ለሁሉም መሪዎች ለሚሆኑ ተግባራዊ የሚሆን ነው። ትምህርት ለመሪነት ችሎታ ዋስትና ሊሆን አይችልም። ዋናው አስፈላጊ ነገር በፈተና ውስጥ የተረጋገጠ እምነት ነው። ቤተክርስቲያን ለመሪነት የማያስፈልጓት “ቅጥር መ-ያተኞች” አይደሉም። ኢየሱስ እንዲህ አለ፤

መልካም አረኛ እኔ ነኝ። መልካም አረኛ ሕይወቱን ስለ በጉቹ አሳልፎ ይሰጣል። ተቀጣሪው አረኛ ግን በጉቹ የእርሱ ስላልሆኑ ተኩላ ሲመጣ ጥሎአቸው ይሸሻል። ተኩላውም በጉቹን ይነጥቃል፤ ይበትናቸዋልም። የሚሸሸውም ተቀጣሪ ስለ ሆነና ለበጉቹ ደንታ ስለሌላው ነው (ዮሐንስ 10፡11-13)።

ተቀጣሪ ማለት ምንም ዓይነት የግል ወይም የሰሜን ፍላጎት ሳይኖረው ለአንድ ኃላፊነት የተመደበ ሰው ነው። የመጽናት ኃይል እንዳለውና እንደሌለው ለመታወቅ አልተፈተነም። ችግር በመጣ ጊዜ፤ ተቀጣሪው የኃላፊነቱን ሥፍራ ትቶ ይሄዳል፤ ምክንያቱም ለደመወዙ ከሚፈልገው ባሻገር ምንም ዓይነት የልብ መሰጠት ስለሌለው ነው። ከዚያም በላይ፤ ሌሎች ሥራዎች ሞልተዋል። የታማኝ መሪዎች መፈተን ጌታ ሕዝቡን በጠበቀበት መንፈስ ለመጠበቅ ይችሉ ዘንድ ሥርዓታቸውንና ባሕርያቸውን ያስተካክላቸዋል።

ሰባቱ የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ሚናዎች

ወደ እግዚአብሔር መንግሥት እምነት ጥናት ማጠናቀቂያው ላይ በመቃረባችን እኛንና በእግዚአብሔር መንግሥት ውስጥ ያለንን ስፍራ በሚመለከት ሰባት የመንግሥቱን እምነት ቁልፍ ሚናዎችን ላካፍላችሁ አፈልጋለሁ። ይህ በዚህ መጽሐፍ ውስጥ አስከ አሁን ያየናቸውን እውነታዎች እንደ አጭር ክለሳ ሆኖ የሚያገለግል ሲሆን፤ በተጨማሪ በመንግሥቱ ሕይወት ውስጥ የእምነትን አስፈላጊ ባሕርይ በአጽንኦት እንደ ገና ለማጥላት ነው።

1. የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ወደ መንግሥቱ የምንገባበት ነው። ይህ እምነት ከውስጣችን የሚመነጭ ሳይሆን በእግዚአብሔር ጸጋና ፍቅር የሚሰጥ ስጦታ ነው።

ነገር ግን በምሕረቱ ባለ ጠጋ የሆነ እግዚአብሔር ለእኛ ካለው ከታላቅ ፍቅሩ የተነሣ በበደላችን ሙታን ሆነን ሳለ በክርስቶስ ሕያዋን አደረገን፤ የዳናችሁት በጸጋ ነው። እግዚአብሔርም ከክርስቶስ ጋር አስነሣን፤ በክርስቶስ ኢየሱስ በሰማያዊ ስፍራ ከእርሱ ጋር አስቀመጠን፤ ይኸውም በሚመጣው ዘመን በክርስቶስ ኢየሱስ በቸርነቱ የገለጠልንን ወደር የሌለውን የጸጋውን ባለጠግነት ያሳይ ዘንድ ነው። በእምነት በጸጋ ድናችኋልና፤ ይህም የእግዚአብሔር ስጦታ ነው እንጂ ከእናንተ አይደለም፤ ማንም እንዳይመካ ከሥራ አይደለም ምክንያቱም፤ እግዚአብሔር አስቀድሞ ያዘጋጀልንን መልካም ሥራ እንድንሠራ በክርስቶስ ኢየሱስ የተፈጠርን የእግዚአብሔር እጅ ሥራዎች ነን (ኤፌሶን 2፥4-10)

ያለ እምነትም እግዚአብሔርን ደስ ማሰኘት አይቻልም (ዕብ 11፥6 ይመልከቱ)። ይህ ማለት ያለ እምነት ወደ እግዚአብሔር መንግሥት የሚገባ ማንም ሰው የለም ማለት ነው።

2. የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት በመንግሥቱ ውስጥ የሰላማችን ምንጭ ነው። እንደ እምነት ሁሉ ሰላምም ከእግዚአብሔር ዘንድ ብቻ የሚመጣ ስጦታ ነው፤

ሰላምን አተውላችኋለሁ፤ ሰላሜን አሰጣችኋለሁ። እኔ የምሰጣችሁ ዓለም እንደሚሰጣችሁ አይደለም። ልባችሁ አይጨነቅ፤ አይፍራም (ዮሐንስ 14፥27)።

በእኔ ሰላም እንዲኖራችሁ ይህን ነግሬአችኋለሁ። በዓለም ሳላችሁ መከራ አለባችሁ፤ ነገር ግን አይዘአችሁ፤ እኔ ዓለምን አሸንፌዋለሁ (ዮሐንስ 16፥33)።

ኢየሱስ የሚሰጠው ሰላም ከዓለም የሚገኝ ሰላልሆነ ዓለም አያውቀውም፤ ሊያውቀውም አይችልም። የክርስቶስ ሰላም ዓለም ሊገምተው ከሚችለው ሰላም በላይ ከፍ ያለ፤ ጠለቅ ያለ፤ የበለጸገና ሙሉ የሆነ ሰላም ነው፤ ምክንያቱም ምንጩ ከእግዚአብሔር የሆነ ሰላም ስለሆነ ነው። ከእግዚአብሔር ውጪ ምንም ሰላም የለም።

በነገር ሁሉ በጸሎትና በምልጃ ከምስጋናም ጋር ልመናችሁን በእግዚአብሔር ፊት አቅርቡ እንጂ ስለ ማንኛውም ነገር አትጨነቁ። ከማስተዋል በላይ የሆነው የእግዚአብሔር ሰላም ልባችሁንና አሳባችሁን በክርስቶስ ኢየሱስ ይጠብቃል (ፊሊጶስ 4፥6-7)።

3. የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት የመንግሥቱ የመገበያያ ገንዘብ ነው። ያለ እርሱ ምንም ዓይነት ስለ መንግሥቱ ጉዳይ ልውውጥ ማድረግ ወይም መዋዋል አይቻልም።

... እንደ እምነታችሁ ይሁንላችሁ (ማቴዎስ 9፥29)።

ደግሞም ያለ እምነት እግዚአብሔርን ደስ ማሰኘት አይቻልም፤ ምክንያቱም ወደ እግዚአብሔር የሚቀርብ ሁሉ

እግዚአብሔር መኖሩንና ክልብ ለሚሹትም ዋጋ እንደሚሰጥ ማመን አለበት (ዕብራውያን 11:6)።

እምነት (የመንግሥቱ መገበያያ ገንዘብ) ወደ መንግሥቱ ብልጽግናና ሀብት ያስገባናል፡-

ለሚያምን ሰው ሁሉም ነገር ይቻላል (ማርቆስ 9:23ለ)።

እምነት ካላችሁ በጸሎት የምትለምኑትን ሁሉ ትቀበላላችሁ (ማቴዎስ 21:22)።

ስለዚህ በጸሎት የምትለምኑትን ሁሉ እንደ ተቀበላችሁት አድርጋችሁ ብታምኑ ይሆንላችኋል (ማርቆስ 11:24)።

በእግዚአብሔር ፊት ለመቅረብ ያለን ድፍረት ይህ ነው፤ ማንኛውንም ነገር እንደ ፈቃዱ ብንለመን እርሱ ይሰማናል፤ የምንለምነውን ሁሉ እንደሚሰማን ካወቅን የለመነውንም ነገር እንደ ተቀበልን እናውቃለን (ዮሐንስ 5:14-15)።

በመንግሥቱ ውስጥ ማናቸውንም ነገሮች የምናገኘው እምነታችንን በመከፈል ነው።

4. የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት የመንግሥቱ ባህል ነው። የእግዚአብሔር መንግሥት የሚኖረውና የሚተነፍሰው በእምነት ነው።

መጽሐፍስ ምን ይላል? “አብርሃም እግዚአብሔርን አመነ፤ ጽድቅም ሆኖ ተቆጠረለት” (ሮሜ 4:3)።

በወንጌል የእግዚአብሔር ጽድቅ ተገልጦአልና፤ ጽድቁም ከመጀመሪያ እስከ መጨረሻ በእምነት የሆነ ነው፤ “ጽድቅ በእምነት ይኖራል” ተብሎ እንደ ተጻፈው (ሮሜ 1:17)።

የምንኖረው በእምነት እንጂ በማየት አይደለም (2ቆሮንቶስ 5:7)።

ከክርስቶስ ጋር ተሰቅያለሁ ከእንግዲህ እኔ አልኖርም፤ ነገር ግን ከክርስቶስ በውስጤ ይኖራል፤ አሁንም በሥጋ የምኖረው ኑሮ በወደደኝና ስለ እኔ ራሱን አሳልፎ በሰጠው በእግዚአብሔር ልጅ ላይ ባለኝ እምነት ነው (ገላትያ 2:20)።

“ጽድቅ በእምነት ይኖራል” ስለተባለ ማንም በእግዚአብሔር ፊት በሕግ እንደማይጸድቅ ግልጽ ነው (ገላትያ 3:11)።

ያለ እምነት የሆነ ማንኛውም ባሕል የእግዚአብሔር መንግሥት ባሕል አይደለም። ያለ እምነት የእግዚአብሔር መንግሥት ባሕል የለም።

5. የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ለመንግሥቱ ማስረጃ ነው። ዓለም የእግዚአብሔርን መንግሥት ተጫባጭነት የሚያይበትና የሚያውቅበት ቀዳሚ መንገድ በመንግሥቱ ዜጎች እምነት ነው።

እናንተ የምድር ጨው ናችሁ፤ ጨው የጨውነት ጣዕሙን ቢያጣ ጣዕሙን መልሶ ሊያገኝ ይችላልን? ወደ ውጭ ተጥሎ በሰው ከመረገጥ በቀር ጥቅም አይኖረውም። እናንተ የዓለም ብርሃን ናችሁ። በተራራ ላይ ያለች ከተማ ልትደበቅ አትችልም። ሰዎችም መብራት አብርተው ከዕንቅብ ሥር አያስቀምጡትም። በቤት ውስጥ ላሉት እንዲያበራ በመቅረዝ ላይ ያስቀምጡታል እንጂ። እንደዚሁም ሥራችሁን አይተው በሰማይ ያለውን አባታችሁን እንዲያከብሩ ብርሃናችሁ በሰዎች ፊት ይብራ (ማቴዎስ 5:13-16)።

ዐዲስ ትእዛዝ እስጣችኋለሁ፤ ይኸውም እርስ በርሳችሁ እንድትዋደዱ ነው። እንግዲህ እኔ እንደወደድኋችሁ፤ እናንተም እርስ በርሳችሁ ተዋደዱ። እርስ በርሳችሁ ብትዋደዱ ሰዎች ሁሉ የእኔ ደቀመዛሙርት እንደሆናችሁ በዚህ ያውቃሉ (ዮሐንስ 13:34-35)።

በክርስቶስ ፊት እግዚአብሔር የከብሩን ዕውቀት ብርሃን ይሰጠን ዘንድ “በጨለማ ብርሃን ይብራ” ያለው እግዚአብሔር ብርሃኑን በልባችን አብርቶአልና።

ነገር ግን ይህ እጅግ ታላቅ ኃይል ከእግዚአብሔር እንጂ ከእኛ አለመሆኑን ለማሳየት ይህ የከበረ ነገር በሽክላ ዕቃ ውስጥ አለን (2ቆሮንቶስ 4፥6-7)።

ለእግዚአብሔር የምናሳየው እምነትና ፍቅር፣ እንዲሁም ለእምነት ዳደኞቻችን እና ለሰዎች ሁሉ የምናሳየው ፍቅር፣ የእግዚአብሔር መንግሥት እውነተኛና ተጨባጭ መሆኑን ለዓለም የሚመሰክር ማስረጃ ነው።

6. የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት የመንግሥቱ ሕይወት ነው። ሕይወት የሚገኘው በእግዚአብሔር መንግሥት ውስጥ ብቻ ነው። ይህ ሕይወት እውነተኛ ሕይወት፣ የተትረፈረፈ ሕይወት፣ ዘላለማዊ ሕይወት ነው። ይህንንም የምንቀበለው በእምነት ነው።

በጽድቅ መንገድ ላይ ሕይወት አለ፤ በዚያ ጉዳና ላይ ሞት የለም (ምሳሌ 12፥28)።

በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው እንጂ እንዳይጠፋ እግዚአብሔር አንድያ ልጁን እስከ መስጠት ድረስ ዓለምን እንዲሁ ወድሏልና። እግዚአብሔር ልጁን ወደ ዓለም የላከው በዓለም ለመፍረድ ሳይሆን ዓለምን በእርሱ ለማዳን ነው። በእርሱ የሚያምን ሁሉ አይፈረድበትም፤ በእርሱ የማያምን ግን በአንዱ በእግዚአብሔር ልጅ ስም ስላላመነ አሁኑኑ ተፈርዶበታል (ዮሐንስ 3፥16-18)።

የሥጋን ነገር ማሰብ ሞት ነው፤ የመንፈስን ነገር ማሰብ ግን ሕይወትና ሰላም ነው (ሮሜ 8፥6)።

እምነት ለእያንዳንዱ የመንግሥት ዜጋ በደም ውስጥ ያለ ሕይወት ነው።

7. የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ለመንግሥቱ ምቹ ሁኔታ ይፈጥራል። በእምነት የተሞላ አካባቢ ተእምራትን ሊሠራ ይችላል። እምነት

ባለበት ሥፍራ፣ የሰው ሕይወት ይለወጣል፤ ይህም ከሁሉ የሚበልጥ ተአምር ነው።

ከዚያም ዐሥራ ሁለት ዓመት ሙሉ ደም እየፈሰሳት ትሠቃይ የነበረች አንዲት ሴት ከኋላው መጥታ የልብሱን ጫፍ ነካች። እርሷም በልቧ “የልብሱን ጫፍ እንኳ ብነካ እፈወሳለሁ” የሚል እምነት ነበራት።

ኢየሱስም ወደ ኋላ ዘወር ብሎ ሴቲቱን አያትና “እይዞሽ ልጄ ሆይ፤ እምነትሽ አድኖሻል” አላት፤ ሴቲቱም ወዲያውኑ ተፈወሰች (ማቴዎስ 9፥20-22)።

በዚህ ጊዜ ኢየሱስ “እንቺ ሴት እምነትሽ ታላቅ ነው፤ እንደ ፈለግሽው ይሁንልሽ አላት። ልጄም ከዚያ ሰዓት ጀምሮ ተፈወሰች (ማቴዎስ 15፥28)።

ኢየሱስም “ምን እንዳደርግልህ ትፈልጋለህ” አለው። ዐይነ ሰውሩም “መምህር ሆይ፤ እንዳይ አፈልጋለሁ” አለው። ኢየሱስም ሂድ እምነትህ አድኖሃል አለው። ወዲያውም ዐይኑ በራሳት በመንገድም ኢየሱስን ተከትሎት ሄደ (ማርቆስ 10፥51-52)።

በልስጥራንም አግሩ እንካሳ የሆነና ከተወለደ ጀምሮ ፈጽሞ በእግሩ ሄዶ የማያውቅ ሽባ ሰው ተቀምጦ ነበር። ይህም ሰው ጳውሎስ ሲናገር ያዳምጥ ነበር፤ ጳውሎስም ወደ እርሱ ትኩር ብሎ ተመለከተና ለመዳን እምነት እንዳለው ባየ ጊዜ በታላቅ ድምጽ “ቀጥ ብለህ በእግርህ ቁም” አለው። በዚህ ጊዜ ዘሎ ተነሣና መራመድ ጀመረ (ዮሐንስ 14፥8-10)።

እምነት የሚገኘው ከመስማት ነው፤ መስማትም በእግዚአብሔር ቃል ነው (ሮሜ 10፥17 ይመልከቱ)። እምነታችን የሚነሣው በእምነት አካባቢ ነው፤ በእግዚአብሔር መንግሥት ንቁ ዜጎች የምንሆነውም በዚህ ሁኔታ ነው። ነገሮችን ከእግዚአብሔር የምናገኘው በእግዚአብሔር ማመናችንን በመናገራችን አይደለም፤ ነገሮችን ከእግዚአብሔር የምናገኘው በእግዚአብሔር ስናምን ነው። ብዙ ጊዜ የዚህ ልዩነት የተመሠረተው በፈተና መኖር ወይም አለመኖር ላይ ነው። በኑሮ ሲኤል ውስጥ ካላለፍን በስተቀር በተጨባጭ እግዚአብሔርን ወደ ማወቅም ሆነ ወደ ማመን ልንደርስ

አንችልም። የእግዚአብሔርን መላኩ ብቃት ልናውቅ የምንችለው የራሳችን ኃይል አለን የምንለው ሁሉ በሙሉ ከእኛ ተጠራርጐ ሲወሰድና በመንገዳችን መጨረሻ ላይ ስንደርስ ነው።

ዓለምን የሚያሸንፍ እምነት

እምነት እስካለህ ድረስ፤ በሕይወት ጨዋታ ውስጥ ነህ። ብዙ እምነት እንዲኖርህ አይጠበቅብህም፤ ነገር ግን እምነትህ እውነተኛ መሆን አለበት። በጣም የመጨረሻዋ ትንሽ የምትባል እውነተኛ እምነት እንኳ የማይታመን ነገር ልታደርግ ትችላለች፤

ሐዋርያትም ጌታን፤ “እምነታችንን ጨምርልን” አሉት። ጌታም የሰናፍጭ ቅንጣት የምታህል እምነት ቢኖራችሁ ይህን ሸላ ተነቅለህ ባሕር ውስጥ ተተከል ብትሉት ይታዘዝላችኋል አላቸው (ሉቃስ 17፡56)።

ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው፤ “በእግዚአብሔር እመኑ። እውነት አላችኋለሁ ማንም ይህን ተራራ ‘ተነቅለህ ወደ ባሕር ተወርወር’ ቢለውና ይህንንም በልቡ ሳይጠራጠር ቢያምን ይሆንለታል። ስለዚህ በጸሎት የምትለምኑትን ሁሉ እንደ ተቀበላችሁት አድርጋችሁ ብታምኑ ይሆንላችኋል” (ማርቆስ 11፡22-24)።

አንድ ዛፍ ወይም ተራራ ተነቅሎ ወደ ባሕር ሲጣል አይተህ ታውቃለህን? አላየህም? ይህ ስለ እምነታችን ጥራት ወይም ደረጃ ምን ይነግረናል? እነዚህ ጥቅሶች እንደሚያመለክቱት ጉዳዩ የእምነታችን መጠን አይደለም፤ ጉዳዩ እምነት መኖሩ ላይ ነው! ተራራን ለማስወገድ የሚያስፈልገው በእግዚአብሔር ላይ ያለች፤ እውነተኛ፤ ያልተቆጠበችና ያልተገደበች የመጨረሻዋ ትንሽ የእምነት ፍሬ ናት። ተራራው የሕመም ተራራ፤ የገንዘብ ችግር ተራራ፤ የነቀፋና የተቃውሞ ተራራ ወይም የሥራ አጥነት ተራራ ቢሆን ልዩነት የለውም። ተራራህ ምንም ዓይነት ቢሆን፤ የሚያስፈልግህ የእግዚአብሔር መንግሥት ገንዘብ የመጨረሻዋ አነስተኛ ሳንቲም የሆነችው ንጹሕ የእምነት ዘር ናት። መጽሐፍ ቅዱስ እምነታችን ዓለምን ያሸንፋል በማለት የተናገረው ለምን እንደሆነ አሁን ይታይሃል?

የእግዚአብሔርን ድምጽ አድምጥ። እርሱ “ጉዳዩ የተራራህ መጠን አይደለም። ጉዳዩ የሚያጋጥሙህ ፈተናዎች ከብደት አይደለም። ጉዳዩ ፡- በእኔ ታምናለህ ወይ? ይላል።

ለዚህ ጥያቄ በእውነት “አዎን” የምትል ከሆነ፤ እንግዲያውስ ተራራዎች ከዚህ በፊት ባልታዩ ሁኔታ ከሕይወትህ ሲወገዱ ለማየት ተዘጋጅ። ምናልባት የሚወገደው ዛሬ ወይም ነገ ወይም የዛሬ ዓመት ላይሆን ይችላል፤ ነገር ግን “የመወገድ ቀን” የመጣል። በራሱ በእግዚአብሔር ጊዜና መንገድ ይመጣል። የመንግሥቱ እምነት ዓለምን ያሸንፋል፤ የተረጋገጠ ነው!

ከእግዚአብሔር የተወለደ ሁሉ ዓለምን ያሸንፋል። ዓለምን የሚያሸንፈውም እምነታችን ነው። ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ እንደሆነ ከሚያምን በስተቀር ዓለምን የሚያሸንፍ ማነው? (1ዮሐንስ 5፡4-5)።

የእግዚአብሔር መንግሥት መርሆች

- የመንግሥቱ እምነት ወደ መንግሥቱ የምንገባበት ነው።
- የመንግሥቱ እምነት በመንግሥቱ ውስጥ የሰላማችን ምንጭ ነው።
- የመንግሥቱ እምነት የመንግሥቱ ገንዘብ ነው።
- የመንግሥቱ እምነት የመንግሥቱ ባሕል ነው።
- የመንግሥቱ እምነት የመንግሥቱ ማስረጃ (ምስክር) ነው።
- የመንግሥቱ እምነት የመንግሥቱ ሕይወት ነው።
- የመንግሥቱ እምነት የመንግሥቱን አካባቢ ይፈጥራል።
- የመንግሥቱ እምነት ዓለምን ያሸንፋል፤ የተረጋገጠ ነው!

መደምደማ

ሕይወት ሁልጊዜ ልንመልሳቸው በማንችላቸው ምስጢሮችና ጥያቄዎች የተሞላ ነው። ሁልጊዜ የድፍረታችንንና የጽናታችንን ማዕከል የሚገዳደሩ ፈተናዎችና ሁኔታዎች ያጋጥሙናል። እኛ ተስፋ ቢለና ትጥቃችንን እንድንገፈታ የሚያደርገንን ጥርጥር የሚወልዱ የፍርሀት፣ የምሬት፣ የተስፋ ቢስነትና የግራ መጋባት ወቅቶች ያጋጥሙናል። ሕይወት የማይጠበቀውንና የማይታመነውን ነገር ያመጣብናል፤ ይህም የቆየውን አቋማችንን የሚያነቃንቅ ማዕበል ሲሆን ስለ ሁኔታችን የሚገደው የፍቅር አምላክ በእውነት መኖሩን እንድንጠራጠር ያደርገናል።

ሕይወት ብዙ ጊዜ የተወሰነ (የታወቀ) ስልት በሌላቸው እንቅፋቶችና ጫናዎች ከጨለማው በኩል ሆኖ ይመታናል። ባጭሩ፣ ሕይወት ለእያንዳንዳችን፣ መመሪያ ካርታ የሌለው ምድራዊ ጉዞ ነው። የተፈጠርነው በእምነት እንድንኖርና ያልታወቀውን ነገር አቅጣጫ አመልካች (ኮምፓስ) በሆነው በእምነት እንድንጓዝው ነው ከሚል ድምዳሜ ላይ ደርሻለሁ። በዚህ ምድር ላይ ስኬታማ ኑሮ ለመኖር የጥርጥር ወቅት እንደሚጋጥመንና የምናምነው ነገር ሁሉ ተግዳሮት የሚገጥመው የመሆኑን ሐቅ መቀበል ይኖርብናል። ይህ የሕይወት ባሕርይ ነው፤ አንተም በዚህ ምድር ላይ እስከኖርህ ድረስ ፈተናዎችና መከራዎች የታወቁ የተለመዱ ነገሮች ናቸው።

የመከራዎችና የፈተናዎች ተጨባጭነት በዚህ ምድር ላይ የምንኖረው ሕይወት ባሕርይ መሆናቸውን ከተቀበልህ፣ እንግዲያውስ በሚያጋጥሙህ ጊዜ ተስፋ መቁረጥ ሆነ ወይም ሽንፈት አይደርስብህም። እንደ እውነቱ ከሆነ፣ መከራዎችን ለመዋጋት ከሁሉ የተሻለው መሣሪያ ከጠቅላላው የሕልውናህ ዐለት ላይ ገጹህ የሆነውን እውነተኛ ማንነትህን ፈልፍሎ ለማውጣት በተሠማራው የቅርጽ ባለሙያ እጅ ያሉ መሣሪያዎች እንደሆኑ አድርገህ መቀበል ነው። አንተ በመለኰታዊው የቅርጽ ሠራተኛ እንድትተማመንና እርሱ ስለ እውነተኛ ማንነትህ ያለውን ራዕይ እንድታምንበት አሳስብሃለሁ። አንተም በመጀመሪያው ምዕት ዓመት ታላቅ ሐዋርያ በሆነው በያዕቆብ ቃሎች መንፈስ ለመኖር ያብቃህ። እርሱ እንዲህ ብሎአል፤

ወንድሞቼ ሆይ፣ ልዩ ልዩ መከራ ሲደርስባችሁ እንደ ሙሉ ደስታ ቁጠሩት፤ ምክንያቱም የእምነታችሁ መፈተን ትዕግሥትን እንደሚያስገኝ ታውቃላችሁ። ምንም የማይጎድላችሁ ፍጹማንና ምሉአን እንድትሆኑ ትዕግሥት ሥራውን ይፈጽም (ያዕቆብ 1፡2-4)።

በፈተና የሚጸና የተባረከ ነው፤ ምክንያቱም ፈተናን ሲቋቋም እግዚአብሔር ለሚወዱት የሰጠውን ተስፋ የሕይወትን አክሊል ያገኛል (ያዕቆብ 1፡12)

ታላቅ የቤተክርስቲያን አባት በሆነው በጴጥሮስ ቃሎች ተጽናኑ። እርሱም በሚከተለው አነጋገር ይህንኑ አሳብ ያሠምርበታል። “አሁን በብዙ ዐይነት ፈተና ውስጥ ሆናችሁ ለጥቂት ጊዜ መከራን ብትቀበሉም እንኳ በዚህ እጅግ ደስ ይላችኋል። እነዚህ ነገሮች በእናንተ ላይ የደረሱት በእሳት ተፈትኖ ቢጠራም ጠፊ ከሆነው ወርቅ ይልቅ እጅግ የከበረው እምነታችሁ እውነተኛ መሆኑ እንደተረጋገጠና ኢየሱስ ክርስቶስ በሚገለጥበት ጊዜ ምስጋናን፣ ክብርንና ውዳሴን እንዲያስገኝላችሁ ነው” (1ጴጥሮስ 1፡6-7)።

የተወደደው ሐዋርያ ዮሐንስ ይህንኑ የእምነት መንፈስ በማጠናከር በሕይወት ውስጥ አንተና እኔ ማንኛውንም እንቅፋት የምናሸንፍበትን ምስጢር ይሰጠናል፡- “ትእዛዛቱም ከባድ አይደሉም፤ ምክንያቱም ከእግዚአብሔር የተወለደ ሁሉ ዓለምን ያሸንፋል። ዓለምን የሚያሸንፈውም እምነታችን ነው” (1ዮሐንስ 5፡3-4)።

የዕብራውያን መጽሐፍ ጸሐፊ ይህንን ሁሉ እንደሚከተለው ያጠቃልላል፡-

ጻድቅ ግን በእምነት ይኖራል፤ ወደ ኋላ ቢያፈገፍግ ነፍሴ በእርሱ ደስ አትሰኝም (ዕብራውያን 10፡38)።

ደግሞም ያለ እምነት እግዚአብሔርን ደስ ማሰኘት አይቻልም፤ ምክንያቱም ወደ እግዚአብሔር የሚቀርቡ ሁሉ እግዚአብሔር መኖሩንና ከልብ ለሚሹትም ዋጋ እንደሚሰጥ ማመን አለበት (ዕብራውያን 11፡6)።

አንተ በእምነት የተሞላህ የእግዚአብሔር መንግሥት ዜጋ እንድትሆን አሳስብሃለሁ። በማንኛውም ሁኔታ በጽናት እንድትቆምና የወደፊቱን በልበ ሙሉነት እንድትጋፈጠው ያድርግህ፤ ይህም የእምነትህን ኃይል ምንም ነገር ሊያቆመው እንደማይችል ከመገንዘብህ የተነሣ መከራዎችን የሚያስፈራራና ተጠራጣሪዎችንም የሚያሳፍር ይሆናል። “በጥርጥር ጊዜ እምነት ይኑርህ” በሚለው መመሪያ ለመኖር ያስችልህ። ሁልጊዜ የፈጣሪህ መልክና ባሕርይ

ያለብህ መሆንህን አስታውሱ። ይህም ባሕርይ ፍርሀት የሌለው፣ ደፋርና
እንዲሁም ከሞትና ከሕይወት የበለጠ ጥንካሬ ያለው ነው። አስካመንህ
ድረስ፣ ታሸንፋለህ። ከግብህ በስተቀር ሁሉም ነገር ጊዜያዊ መሆኑን በማወቅ
ለማመን ያለህን ችሎታ ተንከባክበው። ጥርጥር አማራጭ አይደለም፤
እምነትም አስፈላጊ የሆነ ነገር ነው። በየቀኑ በእግዚአብሔር መንግሥት
እምነት መኖርና መራመድ ይሁንልህ፤ ከዚያም ከመከራዎችህ በኋላ
አገኝሃለሁ።
